✠

❡ Aurea hymnorum expoſitio: vna cum textu: per Antonium Nebriſſenſem recognita.

Cum priuilegio imperiali.

UVA. BHSC. IyR 124(1)

Aelii Antonii Nebriſſeñ. grammatici recognitio hymnorũ ad Salmanticenſis Academię ſenatum ſapientiſſimum fœliciter.

Si veſtris in me bñficijs. P. C. q̄ fuerũt mihi ipſa varietate meoꝝ tẽpoꝝ vel in ꝓſpͥs reb⁹ meis iucũda: vel grata in aduerſis: par ac mutua volũtas redderet̃: nullũ eẽt op⁹ ab ingenio meo ꝑfectũ: qđ nõ vr̃o potiſſimũ noĩe in vulgus exiret. Sꝫ me hui⁹ rei cupidũ ꝓhibuit partĩ me⁹ pudor: q̇ nihil adhuc videbar elaboraſſe qđ eẽt dignum ornatiſſimo iſto ordine: partim qđ ĩtelligebã ſtudia mea pleriſqꝫ veſtrũ fore ĩgrata: nõnullis ẽt ſuſpecta ⁊ inuiſa. Itaqꝫ ꝯtinui meipſm: ne q̄ in re vellẽ obſeruãtiã ⁊ pietatẽ meã erga vos declarare: moleſt⁹ atqꝫ odioſus eẽm. Nũc xͦo cũ eẽt mihi ĩ aĩo dare operã quẽadmodũ nõnulli codices ex ſacris ⁊ eccl'iaſticis lr̃is deprõpti quã emẽdatiſſimi imprimant̃: quos auditoribus meis legẽdos ꝓponerẽ. auſpicatuſqꝫ eſſem ab hymnoꝝ volumine qđ erat tũ mẽdis tũ carminũ cõfuſiõe deprauatũ: viſum eſt hũc laborẽ meũ ſplẽdidiſſimo nomini vr̃o dedicare. Non qꝛ me exiſtimẽ ex alieno ope ſola p̄fatiõe aliquã bonã gratiã a vobis aucupari: ſꝫ vt cẽſure atqꝫ iudicio vr̃o ſubijcerẽ hãc emẽdationẽ meã in qua ſum auſus nõnulla errata q̄ p oẽs libros paſſim repiunt̃ ad lineã xͥtatis reducere. Qđ ſi intellexero ſapiẽtie vr̃e ſingulari hos labores meos eẽ nõ iniucũdos neqꝫ a me fruſtra ſuſceptos: aggrediar deĩceps aliud op⁹ qđ ſit ⁊ ĩgenij mei virib⁹ ⁊ autoritate vr̃a magis dignũ. Sꝫ cuiuſmodi ſint errores q̄s ĩ hoc volumine dep̄hẽderim breui demõſtrabo. Eſt in pͥncipio opis mẽdũ qđ oẽs libri vno cõſenſu arripuere: ⁊ qđ nemo eſt ſi mõ purgatã habeat aurẽ qui nõ fateat̃ eẽ viciũ manifeſtariũ: ĩ loco illo. Nos morte victa liberet: p q̇ ego iurarẽ ab autore carminis fuiſſe ſcriptũ liberat: cũ ordo ipẽ ⁊ cõtext⁹ orõnis hoc deſideret. Nã hortat̃ nos vt torpore ſomni excuſſo ad orõnẽ dñico die ſurgam⁹ quo ⁊ mũdus eſt cõdit⁹ ⁊ xp̄s reſurgẽs nos morte victa liberauit. Nã liberat hoc loco eo mõ poſitũ eſt ꝓ liberauit: q̇ in .iij. eneiđ. Virgilij. poſitũ eſt oĩs humo fumat neptunia troia. qđ Serui⁹ exponit ꝓ fumauit. Neqꝫ eñ putam⁹ aut optam⁹ vt liberet nos morte victa: cũ xͦboꝝ ſeries ſit incõſequẽs: ſꝫ adducim⁹ cauſam cur nobis tali die ſurgẽdũ ſit: hoc eſt qđ xp̄s reſurgẽs morte victa nos liberauit. qđ ⁊ alio loco eccl'ia canit. Qui mortẽ noſtrã moriẽdo deſtruxit ⁊ vitã reſurgẽdo reparauit. Prima nãqꝫ hymni pars narratiua eſt: ſcđa xͦo dep̄catiua cũ ſubdit̃. Iã nũc paterna claritas. In eodẽ preterea hymno ⁊ in alijs emẽdauimus pro paraclyto penultima breui paraclyto vel potius paracleto penultima longa ⁊ in eadem accentu acuto.

¶ In ſequenti hymno Ieſu labantes reſpice: pro labãtes labentes repoſuimus ex ratione carminis que in ſecũdo verſu habet iambum: quare non labentes cum primam labor laberis producat: ſed labantes a labo labas. qđ primam breuiat. quod ⁊ Mamotrectus adnotauit.

¶ Quod vero ſequitur. Si reſpicis lapſos cadunt: contrarium dicit ei quod

UVA. BHSC. IyR_124_2

petimus quare legendū potius ſi reſpicis lapſus cadunt: ideſt ceſſant ⁊ tolluntur. ſunt autem lapſus: loca lubrica ad cadendum obnoxia. Vergili. ij. eneid. pedibuſqꝫ rotarum ſubijciunt lapſus.

¶ Eſt preterea in quarto hymno ſcriptum. Pellat languorem: pro quo debere ſcribi angorem ex ratione carminis facile apparet. Nam quēadmodū in apparatu diximus. Carmen eſt ſapphicū: qđ cōſtat trocheo ſpondeo dactylo ⁊ duobus trocheis. Ex quo fit vt quāqꝫ ſenſus indifferēter angorē ⁊ langorē poſſit accipere. Ratio tū carminis nullo modo langorem admittat. Quod ſi dixerit quiſpiā rectius ſaluti quā tribui petimus langorē: quā angorem opponi. Poſſem ego reſpondere poetam citius fuiſſe tranſgreſſurum leges elegantie qꝫ carminis: ſed potius illud placet angorem recte poſitum eſſe hoc loco: cum non multum diſtet a langore: cū ſit angor (quēadmodum Cicero diffinit tuſculanarum queſtionum libro quarto.) Egritudo premēs. Langor vero egritudo crucians.

¶ In hymno Somno refectis artubus lucis labeſcat munere: lege tu labaſcat pro labeſcat. qꝛ vt in ſuperiorib⁹ dixim⁹ labor laberis. a quo eſt labeſco labeſcis primā producit labo. as. a quo eſt labaſco. is. primā breuiat qđ hoc in loco deſideratur: quia iambus eſt neceſſarius in ſecundo loco.

¶ In hymno Splēdor paterne glorie. Caſus fecūdet aſperos: lege tu caſus ſecundet aſperos. i. ſcđos ⁊ proſperos faciat: non fecundos. ideſt fertiles ⁊ copioſos quod eſſet contrarium ei quod petimus quum preſertim ſyllaba repugnet que in ſecundo loco debet conſtituere iambum.

¶ In hymno Telluris ingens cōditor ꝓpulſis atqꝫ moleſtijs ex eadem ratione emendauimus pulſis aque moleſtijs. vt ſtet verſus habeatqꝫ in ſecunda ſede iambum. Nam moles aque prohibeat terram eſſe ſtabilem.

¶ In hymno Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila. rebuſqꝫ iā color redit: ſic legēdū eſt nō calor vt pleriqꝫ oēs codices habēt ex lectione originali ipſi⁹ prudētij ⁊ rōne cōtextus. qꝛ luce aduenīēte oīa recipiūt ſuū colorē: qui p noctis tenebras videri non poterat dicente. Vergilio. Et rebus nox abſtulit atra colorem.

¶ Nox atra rerum contegit terre colores: ſic eſt legendū: non calores. vt ſtatim diximus. in pleriſqꝫ codicibus legi non repugnante ratione carminis ſed ſenſu ⁊ mente autoris.

¶ In hymno Vox ecce clara intonat ab ethere xp̄s promicat. lege ab ethra vt ſtet ratio carminis que non recipit anapeſtum in tertio loco. cum preſertim idem prope ſignificat ethra quod ether.

¶ In hymno O glorioſa domina. legendum femina non dn̄a. tum ex lectione antiqua. tum ex ratione carminis quod habere debet in tertio loco iambum aut ſpondeum non pyrrhichium. ⁊ in eodem pro lactaſti ſacro vbere. lege tu lactas ſacrato vbere. ex eadem ratione carminis.

¶ In hymno Luſtra ſex qui iam peracta. Agnus in cruce leuat̄. lege agnus in crucis leuatur immolandus ſtipite. vt ſit ordo agnus leuatur immolandus in ſtipite crucis. ⁊ ſtet verſus qui alias claudicaret qui debet habere trocheum neceſſario in tertia ſede.

UVA. BHSC. IyR_124_2

¶ In hymno Sanctorum meritis. calcarunt omnia legendum est calcarūt hominum: quoniam alias nō staret versus qui debet habere dactylū in secundo loco. ex veteri librorum lectione.

¶ In hymno Rex gloriose martyꝝ. Qui respuentes terrena. castiga tu terrea q2 dꝫ esse iamb9 in q̃rta sede: neqꝫ pōt recipe lōgā in penultima syllaba.

¶ In hymno Iste confessor. hodie letus: legendum hoc die letus. vt sit trocheus in primo loco ⁊ non pyrrhichius si hodie legatur.

¶ In hymno Iesu corona virginum. Quem mater illa concepit. legendum concipit: vt sit presens pro preterito ⁊ stet versus qui vt diximus non recipit spondeum vel trocheum in quarto loco.

¶ In hymno Virginis ꝓles. legit̃ secreta scādere celi: pro eo q̄d esse debuit sacrata scādere celi. Nam cū secreta primā producat esset spōdeus in quarto loco cum debeat esse trocheus. ¶ Finis.

Sequitur prologus hymnorum.

Ymnus dr̄ laus dei cū cātico. Quattuor fuerūt principales autores q̄ hymnos cōposuerūt. s. Gregori9. Prudēti9. Ambrosi9. ⁊ sedulı9. Sed q̄dā vir prudēs nōie Hylarius vidēs illos multos hymnos cōposuisse: dignū duxit quosdā in vnū colligere: ⁊ cōpēdiose cōponere breuē ⁊ vtilē tractatū: in quo oēs hymni vtiliores maxime eēnt. Prima intētio fuit describere illos q̄ cātant̃ i p̄ma feria: ⁊ sic deinceps ꝑm ordinē. Vtilitas maxima est: vt ꝑ lecto libro cognitionē habeamus vnitatis ⁊ trinitatis. Supponit̃ theorice. i. diuine cōtēplationi. ¶ Sed q2 mētionē fecimus de feria videamus quid sit feria. Feria est solēnis dies. Beatus eñ Siluester videns hebreos dicentes prima sabbati. Scd̄a sabbati. ⁊ sic deinceps. Sil'r videns gentiles noīa suoꝝ deoꝝ vel stellaꝝ posuisse: vt dies lune. dies martis ⁊c̄. Noluit imitari mores ⁊ sectā eoꝝ scꝫ hebreoꝝ ⁊ gentiliū. Sed loco hui9 inuenit hoc nomen feria. Sed i fine septimane seruauit sabbatū: q̄d fecit ad figurā: q2 sabbatū interpretat̃ reqes. Et nos ꝑ totā ebdomadā. ꝑ totū spaciū vite nr̄e q̄d currit spacio septē dieꝝ debemus laborare: ⁊ niti summo conamine vt ꝑueniamus ad requiē ⁊ ad eternā beatitudinē. Vnusquisqꝫ hymnus hꝫ suā materiā. In illis q̄ sunt de nocte accipit materiā ip̄m tp̄s. i. significationē ipsius tp̄is. s. vt expellat a nobis tenebras ignorātie ⁊ vitioꝝ ⁊ informet nos virtutibus: ⁊ sanctispūs charitate. In illis vero q̄ sunt de die accipit materiā ip̄m lumē: ⁊ vult deprecari deū: vt quēadmodū illuminat nos sua claritate: ⁊ splendore solis in corpore: sic illuminet nos sanctispūs gratia in mentem amen.

Carmen est dimetrū iambicū archilochiū monocolon orthometrū. Quod canitur ad horas nocturnas certis quibusdam diebus dominicis. Hortatur christi fideles vt excusso nocturni temporis somno surgāt petituri admissi peccati veniā & futuri præseruationem & immortalis vitæ beatitudinem

UVA. BHSC. IyR_124_2

PRimo dierum omnium:
Quo mūd⁹ extat cōdit⁹.
Vel quo reſurgens conditor:
Nos morte victa liberat.

Materia huius hymni eſt cōmendatio dñici diei: ⁊ cōmendat eū p partes. Hec ſunt partes q̄ mūdus fuit cōditus eodē die quo xp̄s reſurrexit: ⁊ per hāc cōmendationē beatus Gregorius vult ob dñici diei apicē monere nos ad honorē ipſius de lecto mane ſurgere: ⁊ deū querere. Dñicus dies merito ⁊ cū diſcretione oīm dierū primus dr̄: q: dr̄ prim⁹ reſpectu oīm creaturarū. Terti⁹ dicit̄ reſpectu reſurrectionis dñi: q: tertia die reſurrexit. Octauus dr̄ reſpectu octaui diei: q: in octaua die oēs reſurgere debem⁹ ad eternā vitā. Et ideo queram⁹ in dñico die quo xp̄s reſurrexit: ip̄m xp̄m: vt a morte vitiorꝫ ad vitā ⁊ gaudiū ſempiternū reſurgam⁹ in die iudicij quo bona bonis: mala malis reddent̄. Deſcēſus fiat ad litteram. Ego dico dñicum diē maiorē eſſe alijs oībus q: mūdus fuit cōditus: ⁊ xp̄s reſurrexit eodē die: ergo habet primatū ſup alios dies. Ergo maior eſt alijs dieb⁹. Locus eſt a partib⁹ ſufficiēter enumeratis vel a poſitione antecedētis. O fratres: oēs ſurgam⁹ ī primo dierū oīm. i. in dñica die. ocyus. i. citius q̄ in alijs dieb⁹ quo ſcꝫ dñico die mūdus extat conditus. i. factus. vel pro ⁊: quo die cōditor. i. creator oīm creaturarꝫ iam morte victa. i. deſtructa. q: xp̄s moriēdo mortem noſtrā. ſ. eternā deſtruxit: ⁊ vitā reſurgēdo reparauit: ⁊ ſic reſurgēs nos liberat. i. liberauit ab inferno vel a poteſtate diaboli. Surgamus dico a noſtris torporib⁹. i. pctīs et vitijs. ⁊ nō ſolūmodo ſurgamus ſed queramus p obſeruationē mādatorꝫ piū. i. deū: in hac nocte: ſicut nouimus prophetā dauid deū q̄ſiſſe: ſicut ipſe ait. Media nocte ſurgebā ad cōfitendū tibi ⁊c. Iterū. Lauabo p ſingulas noctes ⁊c. Unde in homilia beati Gregorij legit̄ de quodā: qui poſtq̄ aliquātulum ſoporis corpori ſuo dediſſet extra mediam noctē ſurgebat: ⁊ vigilans perorabat. qui tādiu hoc fecit: donec facta eſt vox de celo a dño dicens. Peccatum tuum dimiſſum eſt tibi.

Pulſis procul torporibus:
Surgamus omnes ocyus.
Et nocte quæramus pium:
Sicut prophetam nouimus.

Noſtras preces vt audiat:
Suamq̄ dextram porrigat.
Et expiatos ſordibus:
Reddat polorum ſedibus.

¶ Surgam⁹ inq̄ ⁊ queram⁹ piū: vt audiat nr̄as p̄ces. i. orōnes pro vitādis vicijs ⁊ querēdis virtutib⁹: ⁊ porrigat ſuā dextrā. i. auxilium ⁊ nos expiatos: ideſt abſolutos: ⁊ purgatos ſordibus: ideſt vicijs: vel a ſordibus vitiorū reddat ſedibus polorum: ideſt celorum ⁊ angelorum: ideſt ponat in celum.

Vt quiq̄ ſacratiſſimo:
Huius diei tempore:
Horis quietis pſallimus:
Donis beatis muneret.

¶ Reddat inq̄ nos polorꝫ ſedib⁹ vt muneret ſupple nos btīs donis. i. donis celeſtibus: quiq̄. i. quicunq̄ pſallimus ideſt canimus et ſcilꝫ domino. quietis horis. i. horis noctis in ſacratiſſimo tēpore. quo chriſtus reſurrexit: tempore dico: huius diei: ſcꝫ dñice vel muneret

UVA. BHSC. IyR_124_2

in ſacratiſſimo tempore huius diei.i.in die iudicij:qui dicit ſacratus: qz ibi bona bonis: mala malis reddentur.Sed qz ſuperiora per nos habere nequiuimus vertit ſe nunc ad filium: ⁊ monet nos ꝙ precemur ipſum quatinus omnis libido:omnis macula ⁊ alia mala facta a nobis remouentur.

Iam nunc paterna claritas:
Te poſtulamus affatim.
Abſit libido ſordidans:
Omniſqꝫ actus noxius.

¶ Jam poſtulamus te nunc o paterna claritas affatim.i.abūdāter vt libido.i.luxuria ⁊ mala cōcupiſcētia.libido dico ſordidās corpora nr̄a:⁊ oīs actꝰ noxius i.omne malum opus abſit.i.lōge ſit remotū.ne aīa cū corpore ſordeſcat. Affatim aliqn̄ cum vnica.f.ſcribitur ⁊ cōpoſitū eſt ex a ⁊ fabile: quaſi abunde ⁊ non dicibiliter ſignificet:⁊ corripit antepenulti. Si vero ſcribatur cum duplici.ff.ſignificat facunde:⁊ antepenultima producitur.

Ne fœda ſit vel lubrica:
Compago noſtri corporis:
Per quem auerni ignibus:
Ipſi crememur acrius.

¶ Et ideo te poſtulamꝰ ne feda ſit.i.ſordibꝰ plena: vel lubrica.i.labilis ad luxuriā:cōpago nr̄i corpis.i.cōiūctio nr̄i corporis ⁊ aīe q̄ tūc dr̄ feda:qn̄ caro p̄eſt virtuti.⁊ ratio ē pulchra qn̄ p̄dominat corpori.vel dep̄cemur vt caro ſubeat mēti: per quā.ſ.cōpaginē crememur aīa ⁊ corpe.i.cruciemur.acrius.i.valde acriter.ignibꝰ.i.doloribꝰ auerni.i.inferni. Auernꝰ dr̄ ab a qd̄ eſt ſine ⁊ ver veris qd̄ eſt delectatio:q̄ſi ſine ve.i.ſine delectatione. Auernꝰ eſt locus in inferno vbi eſt ſemꝑ ignis in quo impij incremabunt:q̄ in hac vita ꝑ īmundiciā exarſerūt. Antoniꝰ.īmo auernꝰ eſt cāpanie lacꝰ nō ꝓcul a cumis plutoni inferoꝝ deo dicatur.qz ibi dr̄ eſſe ad inferos ingreſſus. ⁊ ꝓ inferis aliqn̄ accipit Verg.iiij.geor.fragor ſtagnis auditis auernis. Neqꝫ dr̄ auernus ab a particula priuatiua ⁊ ver veris.ſed ab auibꝰ qbꝰ lacus ille eſt infeſtꝰ.de quo Vergi.in.j.eñ.⁊ Lucretius lib.v.auerna vocāt qz ſunt auibus cōtraria cūctis.

Ob hoc redēptor queſumus:
Vt probra noſtra diluas.
Vitæ perēnis commoda:
Nobis benigne conferas.

¶ Et qz timemꝰ ne ignibꝰ crememur:o redēptor q̄ſumꝰ.i.rogamus ⁊ cū deſiderio q̄rimꝰ.ob hoc.i.ꝓpter hoc:vt diluas noſtra ꝓbra.i.peccata q̄ probrant.i.vituperant ⁊ maculāt animam ⁊ corpus. et conferas:ideſt concedas nobis commoda:ideſt vtilia perpetua.perennis vite:ideſt eterne glorie.

Quo carnis actu exules:
Effecti ipſi celibes:
Vt preſtolamur cernui:
Melos canamus gloriæ.

¶ Quo ꝓvt:exules nos ꝑegrini a celeſti patria.actu.i.opatiōe carnis quēadmodū ipſe qui eſt alienus a patria dicit exul ⁊ ꝑegrinus.i.lōge remotus a patria ſic ⁊ nos ꝑ opa vicioſa ⁊ pctā efficimur exules a celeſti p̄ria:noſ ipſi effecti.i.facti:celibes.i.vitā v̄tuoſam ⁊ celeſtē ducētes:vt p̄ſtolamur.i.expectamus ⁊ ſuꝑamus:nos inquā cernui.i.inclinati:⁊ oculos ſurſum tenentes ad

UVA. BHSC. IyR_124_2

dñm.canamus.i.pferamus melos.i.dulcē cantum ore ⁊ corde.glorie.i.ad honorem tue laudis. Bene enim cantat qui a bonis operibus non ceſſat.

Præſta pater piiſſime.
Patriq; compar vnice.
Cum ſpiritu paracleto:
Regnās p omne ſeculū. Amen.

¶ O piiſſime qui piaſti.i.mūdaſti nos a vitijs pr̄.i.o creator ⁊ actor oīm rex:⁊ o vnice.i.o xp̄e fili dei viui:vnice dico cōpar.i.equalis ſm diuinitatē:patri.i.oīpotētī in pugillo celū ⁊ terrā continēti:tu dico regnās cū ſpū paracleto.i.conſolatore:p omne ſeculū.i.ante oīa ſecula:preſta.i.dona nobis ea que ſupra orauimus.Amen.i.ſine fine ſine defectu.i.ſine initio ⁊ ſine fine.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad laudes matutinas certis quibuſdā diebus dominicis. Et quia luce aduētāte gallus canit:alludens ad illud quod ieſus poſt tertiū gallicantum petrum reſpexit:condonationem peccatorum præcatur.

ETerne rerum conditor:
Noctem dieq; qui regis.
Et temporum das tempora:
Vt alleues faſtidium.

¶ Materia hui⁹ hymni eſt cōmēdatio ⁊ laudatio altiſſimi dei oīm cōditoris:q̄ eſt eternus.i.ſine initio ⁊ fine. Et diſtingue q̄d diſtat inter eternū.ppetuū.ſempiternū.⁊ tēporale. Eternum eſt q̄d caret pncipio ⁊ fine:vt de⁹. Perpetuū h₃ pncipiū cū tēpore:⁊ nō habebit finē:vt aīa. Sempiternū eſt qd̄ nec habuit principiū ſub tēpore:nec habebit finē ſicut eternū. Temporale eſt qd̄ incipit cū tpe ⁊ habet finē:vt corpus nr̄m. Cōſtrue. Eterne rex ꝯditor.i.factor:q̄ regis.i.diſponis ⁊ gubernas noctē.i.peccatorē vel diabolū:⁊ qui regis diē.i.iuſtū:⁊ das tpa.i.diuerſitates temporꝝ.i.ſpaciorꝝ hui⁹ vite:vt alleues faſtidiū.i.remoueas laborē nr̄m. Eterni dei ſapiētia vt hoīs ſubleuaret faſtidia:tēpora mira dilectione variauit. Nam ſi ſemp nox eſſet:homo deficeret:periret:torpore inertia ⁊ ppter tenebras. Et ſi ſemp dies eſſet:miſer homo nimis laboris ſtudio affectus etiā periret.⁊ ideo dñs miſertus nr̄i:diei ⁊ noctis ſpaciū poſuit eternū ⁊ tpibus tēpora dedit ſubeūtia. Et nota q̄ quēadmodum anni ſunt quattuor partes:vel quattuor tpa eodē modo homo conſtat ex quattuor elementis.

Præco diei iam ſonat:
Noctis profundę peruigil.
Nocturna lux viantibus:
A nocte noctem ſegregans.

¶ Preco diei ioānes:vel pco diei.i.xp̄i iā ſonat.i.nūciat:diē.i.xp̄m:pco dico peruigil noctis pfunde.i.inferni pfundi:nocturna lux.ſ.Joānes q̄ ante lucē ſurrexit vt luceret hoībus q̄ erāt i tenebris huius mūdi:viātib⁹.i.volentib⁹ ire ad xp̄m:eſt ſegregās noctē a nocte.i.pctm̄ a pctōre:q2 quos vult aſſumit:quos vult in ſuo ſinit errore. Vel aliter cōſtrue. Preco.i.dñs nr̄ qui eſt pmiū ſuis:diei.i.pr̄is:iā ſonat.i.manifeſtat euāgelicā pdicationē p pdicatores ſuos ipe dico:puigil.i.agnoſcēs noctis pfunde culpā ⁊ nocturna lux ſup.lucet viātib⁹.i.pſens eccl'ia q̄ lucet ī hui⁹ mūdi tenebris.⁊ ſegregās noctē.i.diſcernēs

UVA. BHSC. IyR_124_2

vnā quāq̄ aīam peccatricē agentē penitētiam de cōmiſſis.a.nocte.i.ab illa peccatrice aīa q̄ ex toto corde deū reliq̄t: ita q̄ nō vult venire ad penitentiā.

Hoc excitatus lucifer
Soluit polum caligine.
Hoc omnis erronum cohors:
Viam nocendi deſerit.

¶ Hoc excitatus lucifer.i.quo dn̄o predicāte vel Joāne: lucifer.i.verus p̄dicator lucē diuine grē ferēs alijs excitatus inq̄ ſoluit polū caligine.i.aīam fidelē ab omni nigredine vitiorū: ꝛ hoc oīs cohors erronum.i. exercitus maligni diaboli: deſerit viā nocēdi.ſ.ieſu excitāte ꝛ pctōr currit ad portū.i.ad xp̄m: vt ibi reqeſcat ꝛ vires bone oparatiōis ibi reſumat.ꝛ p̄co ne canēte oīs deceptio diaboli vel exercit⁹ ei⁹. Uel cohors.i.couēticul⁹ erronū.i.hereticorū: deſerit viā ſuā.i.maledictā ſentētiā: nocēdi.i.faciēdi alijs nocumētū vel impedimētū.

Hoc nauta vires colligit:
Pontiq̄ miteſcunt freta.
Hoc ipſa petra eccleſiæ:
Canendo culpam diluit.

¶ Sicut nauta pre nimio dolore noctis fatigat⁹ tēdit ad portū: vt ibi recolligat vires aliquātulū reqeſcēs: ſic aīa fatigata ī nimio labore vitiorū ꝛ pctōrū tēdit ad portū.i.ad xp̄m p̄ ꝯfeſſionē: vt ibi requieſcat ꝛ vires bone opatiōis recolligat. Cōſtrue: nauta.i.nauis ductor: colligit vires.i.virtutes: hoc ſcꝫ deo p̄cone.i.xp̄o: freta.i.ebulitiōes vitiorū: pōti.i.hui⁹ mūdi: miteſcūt.i.māſueſcūt ꝛ hoc.ſ.per xp̄m: ipſa petra eccl'ie.i.petrus qui eſt fundamētū eccl'ie: diluit canēdo.i.flendo ꝛ penitendo: culpā trine negationis: q2 ter negauit dominū.

Surgamus ergo ſtrenue:
Gallus iacentes incitat.
Et ſomnolentos increpat:
Gallus negantes arguit.

¶ Et q2 gallus.i.xp̄s vel p̄dicator nos excitat ad bene agendū: ſurgamus.ſ.a pctīs ſtrēnue.i.feſtināter: gall⁹ excitat.i.cōmouet ad penitētiā: iacētes.i.in pctō lapſos vel exiſtētes: ꝛ gall⁹ increpat.i. redarguit ſomnolētos.i.in peccatis permanētes: q2 ſicut ille qui dormit vagus ꝛ ineptus eſt ad omne opus. ſic aīa in pctīs manēs inanis efficit̄ deo. ꝛ gallus arguit.i.reprehendit negantes.i.nolentes ſurgere de peccatis.

Gallo canente ſpes redit:
Egris ſalus refunditur.
Mucro latronis conditur:
Lapſis fides reuertitur.

¶ Gallo canēte.i.predicatore p̄dicante ſpes redit.i.fiducia recuperandi ſalutē redit̄. ꝛ ſal⁹.i.vita eterna refundit̄.i.largitur per penitentiā: egris.i.pctōribus mucro latronis.i.īſidie diaboli: que vt mucro cedunt homines ꝛ cruciant animam eternaliter: conditur.i.abſconditur: ꝛ ſic gallo canente fides lapſis reuertitur: quod factum eſt in petro.

Ieſu labantes reſpice:
Et nos videndo corrige.
Si reſpicis: lapſus cadunt:
Fletuq̄ culpa ſoluitur.

¶ Et quoniā gallo canente ſpes redit. o ieſu ſaluator mūdi: reſpice: ideſt miſerere: labantes in peccatis: ꝛ nos videndo.i.miſerando: corrige.i.caſtiga nos: ſi reſpicis: ideſt ſi miſereris: lapſus: ideſt labentes quia peccatis reſurgent: peccata cadunt: ideſt delentur. q̄ pro ꝛ:

UVA. BHSC. IyR_124_2

culpa ideſt peccatum ſoluitur: ideſt purgatur fletu: lachrymarum gemitu.

Tu lux refulge ſenſibus:
Mentiſq; ſomnum diſcute.
Te noſtra vox primum ſonet:
Et ore pſallamus tibi.

¶ Et qꝛ pctã cadũt ſi reſpicis. i. remittuntur. ideo tu lux. i. o tu xpe qui es lux mũdi: illuminans nr̃as mẽtes refulge ſenſibꝰ. i. illumina nr̃as mẽtes ꝛ diſcute. i. remoue ſomnũ mentis. i. pctm̃ vel corporẽ nr̃m: ꝛ hoc ad honorẽ tuum. ſ. vt noſtra vox ſonet. i. laudet te. i. nomen tuũ: o xpe primũ. i. maxime ꝛ pſallamus. i. applaudamus: ore. ſ. voce ꝛ corde: tibi. ſ. ad honorem tui.

Carmen eſt ſaphicum endecaſyllabum orthometrum monocolon tetraſtrophon. Canit̃ ad horas nocturnas certis quibuſdam diebus dominicis. hortatur chriſtianos ad laudes diuinas: vt conſequantur vitam æternam.

Nocte ſurgẽtes vigilemꝰ oẽs:
Sp ĩ pſalmis meditemur atq;
Viribus totis domino canamus:
Dulciter hymnos.

¶ In hoc hymno nos hortãdo admonet Gregoriꝰ: vt q̃diu in hoc mũdo laboramꝰ: ne nocti. i. pctõ ſubditi ſimꝰ: ſed cũ oĩ ſtudio pro executione bonoꝝ operũ vigilemꝰ: qꝛ ſi vigilia noſtra ſoli deo intẽdendo fuerit ꝓuida: ad aures dei ꝓculdubio perueniet. ¶ Materia huius hymni eſt laudatio nominis dei: ꝛ ipſe totis viribꝰ decãtare laudes ꝛ hymnos. intẽtio vt ſurgamus de vitijs ꝛ adhereamus virtutibus. Diſtinguamus ergo ſic. O fratres nos omnes ſurgentes nocte. i. de peccato: vigilemus. i. perſeueremus in dei laude: ſemper. i. ſine fine in pſalmis. i. in bonis opibꝰ: meditemur. i. pſeueremus vigilãdo: ꝛ canamus. i. pſonemus dño. i. ſaluatori noſtro dulciter. i. ſuauiter hymnos. i. laudes. ſ. totis viribus. i. animo ꝛ corpore. Vigilare eñ debemus ſine fine: quia neſcimus quãdo veniet dñs: an mane: an ſero: an media nocte. nocte dixit: qꝛ de nocte venit dñs: ſcʒ in nubibus. i. in velamine carnis: quia fuit quaſi nox qñ incarnatus fuit in beata virgine:: qꝛ deitas latebat in carne. ꝛ ideo nocte. i. in hac preſenti vita vigilare debemus: ꝛ non tota nocte dormire. qꝛ in nocte venit dñs. Unde dicitur. Uigilate quia neſcitis diem neq; horam. ꝛ ideo vigilemus in proſperis ꝛ aduerſis non deſinentes: aut bona opera interrũpentes ꝛ omittentes laſſemur ſed iugiter ꝛ indefeſſe deo ſeruiamus. Unde non qui inceperit: ſed qui perſeuerauerit vſq; ad finem: ſaluus erit. Jnchoata enim virtus non proficit niſi ad finem perducatur.

Vt pio regi pariter canentes:
Cũ ſuis ſanctis mereamur aulã
Ingredi cœli: ſimul & beatam
Ducere vitam.

¶ Canamꝰ hymnos: vt nos canentes. ideſt laudes pſoluentes: pio regi. i. chriſto. pariter. ideſt corpore ꝛ anima mereamur ingredi aulam celi. i. regnum eterne beatitudinis: ꝛ ducere. ideſt habere ſimul vitam eternam: vel beatam. ideſt puram vel ſanctam.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Preſtet hoc nobis deitas btā:
Patris & nati paritērq; ſancti
Spiritus: cuiꝰ reboat in omni
Gloria mundo. Amen.

¶ Dixiq; ꝙ debemꝰ canere pio regi. vt mereamur celi ingredi ianuam: beata deitas. i. deꝰ vnus. ſ. pater ⁊ filiꝰ ⁊ ſpiritusſanctus: preſtet. i. donet nobis oībꝰ: hoc. i. ea que ſupra orauimus: gloria cuius. i. laus cuius deitatis: reboat. i. reſonat: in omni mundo. ideſt vbicūq;. Unde dicitur. Quicquid in mundo fit per ipſius fabricationem fit. ſ. domini per quem deum ⁊ in quo ſunt omnia. Omnia enim illi ſoli famulantur. Celum ⁊ terram ego implebo dicit dominus.

Carmen eſt quale illud nocte ſurgentes. Canit̄ ad laudes matutinas certis quibuſdam diebus dominicis. Chriſtianos excitat ſub lucem: vt dei miſericordiam implorent.

ECce iā noctis tenuat̄ vmbra:
Lucis aurora rutilās coruſcat.
Viribus totis rogitemus omnes:
Cunctipotentem.

¶ Materia huius hymni eſt miſeratio xpi: ⁊ cōtinuat̄ hymno ſupius dicto ſic: qꝛ ſurreximus nocte. i. de peccato cauendo. Mox deponit̄ ⁊ ecce dies appropinquat: quia ſicut illi qui gallo canēte in nocturnis horis iter diſponit agere: ideſt inchoat. ſic ille qui in nocte huius mundi celeſtia ire deſiderat gallo canente. i. predicatore predicāte ſurgit ⁊ iter incipit per bonam operationē. Conſtrue. Ecce vmbra ideſt ignorantia vel obſcuritas: noctis. ideſt diaboli: iam tenuatur ideſt annihilat̄: aurora lucis: ideſt chriſtus patris cognitio: rutilans. ideſt ſplēdorem emittens: coruſcat: ideſt ſplendet. Et nota ꝙ ſicut aurora depellit noctem ſic chriſtus deuicit diabulum: quia chriſtus eſt princeps noſtre humanitatis: aurora: ideſt chriſtus: quaſi aureum colorem habēs. quia coruſcat ideo rogitemus omnes. ideſt deprecemur: viribus totis. ideſt cum omnibus viribus anime ⁊ corporis: cunctipotentem quia omnia in ſua poteſtate ſunt.

Vt deus noſter miſeratus oēm:
Pellat angorē: tribuat ſalutem.
Donet & nobis pietate patris:
Regna polorum.

¶ Ut deꝰ noſter miſeratus noſtri. ſcilꝫ qꝛ miſerando nos redemit: pellat. i. remoueat: omnem angorē. i. omne peccatum ⁊ pellendo peccatū tribuat ſalutē. ideſt vitam corporis ⁊ anime. quia per dei gratiam non proprijs meritis vita datur: donet ⁊ nobis pietate patris. ideſt ipſius miſericordia regna polorum. ideſt aulam celorum. preſtet hoc nobis ⁊c̄.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur hora diei prima orto iam ſole. Monet nos petere a deo gratiam: vt per totum diem abſtineamus nos a peccatis: vt poſſimus illum rectius laudare.

UVA. BHSC. IyR_124_2

IAm lucis orto ſydere:
Deū ꝑcemur ſupplices.
Vt in diurnis actibus:
Nos ſeruet a nocentibus.

Linguam refrenans temperet:
Ne litis horror inſonet.
Viſum fouendo contegat:
Ne vanitates hauriat.

¶ Materia hui⁹ hymni eſt deprecatio ad dn̄m: vt orto ſydere. ideſt chriſto dignetur nos ſegregare a vicijs ⁊ nos induendo virtutibus repellat ſuperbiā ⁊ nos faciat humiles: ⁊ quādo vmbra noctis: ideſt peccatū receſſit a nobis: ideo lux vera: ideſt chriſtus iam habitet in cordibus noſtris. Conſtrue ſic. ſydere iam lucis orto: ideſt chriſto nato: qui refulſit in mundo ſicut ſol iuſticie: qui redimendo eripuit nos de tenebris ⁊ vmbra mortis. ſ. a peccato: nos ſuplices ideſt humiles: precemur deum ideſt valde oremus apud deum: vt in diurnis actibus ideſt aſſiduis bonis operibus ſeruet nos a nocentibus: ideſt cuſtodiat ⁊ ꝓtegat nos a peccatis ⁊ omnibus aduerſis. Dico vt nos ſeruet a nocentibus gratia chriſti: refrenans ideſt compeſcens linguam. ⁊ temperet ne horror litis ideſt cōtentio vel ſeductio diaboli: inſonet ideſt in noſtra corda ſonet: viſum fouendo cōtegat. ſ. nutriendo ⁊ regulādo concupiſcentias noſtras: ⁊ viſum ſic protegat ⁊ dirigat: ne vanitates hauriat. i. ne videamus ea que videnda non ſunt. Et non ſolum viſus oculorum ſit mūdatus: ſed etiam cordis: vt gaudium vanitatis non hauriamus: ⁊ in delectationibus ⁊ concupiſcentijs non gaudeamus. Unde dn̄s ait. Non mihi poſſunt viuere qui non ſunt mortui mundo. Eſtimamus enī temere. ſi deo ⁊ mundo volumus perfrui. Et alibi. Non eſt conuentio chriſti ad belial. Diabolus enim ⁊ deus non bene cōueniunt: nec in vna ſede morantur. Et deus in euangelio. Nemo poteſt duobus dominis ſeruire: deo. ſ. ⁊ mammone: ideſt pecunie male acquiſite ⁊ diuitijs Et nota inter amorem dei ⁊ huius mundi eſt hec differentia ꝙ amor huius mundi in principio dulcis eſſe videtur: ſed finem habet amarum. Unde eccleſiaſtes. Nouiſſima autem eius amara ſicut abſinthium. Amor dei ab amaritudine incipit: ſed vltima eius dulcedine plena ſunt. hec eſt ſalutaris manſio. ſ. deus. hec ſunt tabernacula iuſtorum in quibus vox letitie ⁊ exultationis ſonet ſemper vbi beati habitabunt cuius decorem propheta concupiuit: cuius habitationem optauit: cuius deſiderium flagrauit.

Sint pura cordis intima:
Abſiſtat & vecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus cibiq; parcitas.

¶ Intima cordis ſint pura. ideſt mūda a mala cogitatione: ⁊ vecordia. ideſt ſtulticia que facit hominem vecordem eſſe: abſiſtat: ideſt abſit a nobis procul: q; ꝓ ⁊: parcitas: ideſt abſtinētia cibi ⁊ potus terat ideſt minuat ſuperbiam carnis. ſ. peccatum ⁊ ſtimulos eius: quia niſi habeamus parcitatē cibi ⁊ potus: omnia in contrarium ſupradicta nobis euenient nec poterimus refrenare linguam noſtram nec noſtra intima erunt pura: ſed ſordida: ⁊ horror litis eis aſſociabitur. ⁊ ſic per hec ⁊ cetera mala condemnabimur.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Vt cum dies abſceſſerit:
Noctemqʒ ſors reduxerit.
Mundi per abſtinentiam:
Ipſi canamus gloriam.

¶ Ut cū dies abſceſſerit a nobis ꝑ mala opa. ꝗ ꝓ ⁊: ſors. i. diuina diſpenſatio vel ſors. i. diabolus: vel ſol ꝑ ſui abſentiā reduxerit noctem. i. peccatum: qꝛ nil aliud eſt dies ꝗ illuminatio ſolis ꝑ aerem vel aer ſole ꝑcuſſus: noctē inqȝ. i. peccatū nos ꝑ abſtinētiā vicioꝝ. mundi. i. preſentis ſeculi purificati: canamus gloriā. ſcʒ ſempiternā. ipſi. i. deo. Et qꝛ nox receſſit ⁊ dies venit. referamus gloriam deo: ⁊ hoc iure.

Deo patri ſit gloria:
Eiuſqʒ ſoli filio.
Cum ſpiritu paracleto:
Et nunc & in perpetuū. amen.

¶ Referamꝰ gloriā deo ⁊ hoc iure dico: qꝛ tot ⁊ tāta cōtulit nobis: qꝛ pctm̄ preceſſit ⁊ a morte liberauit nos ⁊ ad vltimū nos in filios collocauit ⁊ ſuſcepit. Glīa. i. laus ſit deo pr̄i: qʒ ꝓ ⁊: eiꝰ ſoli filio. i. vnico ieſu xp̄o: ⁊ hoc cū ſpū paracleto. i. conſolatore. Spūs ſanctus dꝛ cōſolator. i. aduocatus primus. ideo qꝛ diſcipuloꝝ corda ꝗ fuerūt meſta de morte xp̄i: reddidit cōſolationi: ⁊ nūc. i. in p̄ſenti ⁊ ī ꝑpetuū. i. ſine fine. amē.

Carmen eſt quale ſuperius. Canitur hora diei tertia. Quia vt actuum cap. ii. ſcribitur. Spiritusſanctus ſub ſpecie ignis diffuſus eſt in chriſti diſcipulos. Itaqʒ & nos petimus vt inflamati charitate deum & proximos amemus.

Nunc ſancte nobis ſpiritꝰ:
Vnum patri cum filio:
Dignare promptus ingeri:
Noſtro refuſus pectori.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt deprecatio ſanctiſpūs: vt digneť in pectora nr̄a deſcēdere: quā. ſ. dep̄cationē facimꝰ ī hora tertia. In hora tertia peccauit adā in paradiſo: ꝓpter qđ pctm̄ inde eiectꝰ eſt. ideo ſpūiſctō facimꝰ hāc orōnē: vt ſicut ab adā ꝑ ſuggeſtionē ſeparatꝰ ē: ita ꝑ eiꝰ correctionē nr̄o pectori ingeri digneť. Et ſicut inflāmauit apl̄os hora tertia. ſic digneť ingeri in cordibus nr̄is vel infundi: vt mereamur deū vere laudare. ⁊ hoc eſt. O ſctē ſpūs tu dico prōptus. i. paratꝰ ad ꝑquirēdū ⁊ cōſolandū: q es vnꝰ vel vnū. i. vniꝰ ſubſtātie. pr̄i cū filio dignare ingeri. i. īfundi: nobis nūc. i. adhuc: ſed iam dico tu ſpūs refuſus nr̄o pectori. i. vt infundas nobis ſpiritū ſanctū: vel ſimꝰ repleti te ſpūſancto: vt cōſequamur remiſſionē pctoꝝ: vel vniꝰ aut vnū patri cū filio in eſſentia vel poteſtate. Antonius. Unū pr̄i cū filio nō vnus. nā genꝰ neutrū in diuinis dicit ſubſtātiā. vnus vō vel vna in genere maſculino aut feminino dicit perſonā. vt filius eſt vnū cū patre: non tm̄ vnus: ⁊ filius eſt alius a patre non tamen aliud.

Os: lingua: mēs: ſenſus: vigor
Confeſſionem perſonet:
Flammeſcat ignem charitas:
Accendat ardor proximos.

¶ Os ⁊ lingua ꝑtinet ad corpus. mens vero ad animā. ⁊ ſenſus ad vtrūqʒ procedit. Et ſimiliter eodē modo pertinet ſpūſctūs ad vtrūqʒ. ſ. ad patrē ⁊ filium qꝛ ab vtroqʒ procedit: ⁊ tñ nō tres ſunt dij: ſed vnus eſt deus. Et nota ꝗ in ſole tria ſunt: ſcʒ. ſpera. claritas. ⁊ calor.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Ad ſextam hymnus.

Spera ſolis naturaliter ſplēdens eſt ⁊ calens. Summus pater naturaliter ſapiens eſt ⁊ amans. Spera ſolis ⁊ ſplendoꝛ ⁊ caloꝛ non ſunt tres ſoles: ſed vnus ſol. Summus pater ⁊ ſapiētia ⁊ amoꝛ eius non ſunt tres dij ſed vnus eſt deus. In ſpera ſolis ignea patrē intelligere debemus. in ſplendoꝛe filiū. in caloꝛe ſpiritūſanctum. Os lingua. i. coꝛpus: ⁊ mēs. i. anima: ſenſus. ideſt vterqꝫ: ſcꝫ coꝛpus ⁊ anima: vigoꝛ. i. virtus: perſonet. i. credat vel confiteatur: confeſſionem. i. trinitatē: ſcilicet patrem ⁊ filium ⁊ ſpiritūſanctum eſſe vnū deum: charitas. i. amoꝛ dei ⁊ pꝛoximi: flāmeſcat. i. ardeat in nobis: igne ſupple ſanctiſpiritus: ardoꝛ ſue charitatis: accendat. ideſt illuminet ſpirituali amoꝛe: pꝛoximos ideſt amoꝛem dei deſiderantes.

Carmen eſt quale ſuperius. Canitur hora diei ſexta quo tempore eſt maximus diei calor. Itaqꝫ temporis occaſione petit temperari in nobis choleram quæ eſt iræ ſedes.

Rector potens verax deus
Qui tēperas rerū vices.
Splendore mane inſtruis:
Et ignibus meridiem.

¶ Materia hui⁹ hymni ſumit̄ ꝑ qualitates ⁊ diuerſitates aeris ⁊ tēpoꝛis: et hoc ſcꝫ ꝙ maximus caloꝛ ſolet eē aliqñ in meridie: ⁊ qñqꝫ ſolet nocere aīe ⁊ coꝛpoꝛi. Unde deū rogare debem⁹: vt ī nobis extinguat flāmas vicioꝝ noſtroꝝ: ⁊ tribuat nobis ſuam charitatem in coꝛdibus noſtris. Et non ſolum hoꝛa tertia deum rogare debemus: ſed etiam ſexta hoꝛa in qua Adam eiectus fuit de paradiſo per ſuperbiam: vt vnde per trāgreſſionem fuit eiectus: illuc redeamus per bonam operationem chꝛiſto annuente: qui eadem hoꝛa in cruce poſitus fuit. O tu rectoꝛ: qui regis oīa: potens. ideſt qui potes omnia facere que vis: qꝛ manus tua potentia: ⁊ in ea omnis poteſtas: ⁊ foꝛtitudo: verax deus qui nunqꝫ mentiris: qꝛ tu ipſe veritas es: ⁊ verax in verbis ⁊ ꝓmiſſis tuis: que nunqꝫ fallunt: qui temperas. i. qui mitigas: vices. i. viciſſitudines rerum: ⁊ inſtruis mane. i. incipientes bona opera facere ſplendoꝛe ſolis. i. lumine: ⁊ inſtruis meridiem ignibus. i. caloꝛe. ſ. charitate.

Extingue flammas litium.
Aufer calorem noxium.
Confer ſalutem corporum:
Veramqꝫ pacem cordium.

¶ Extingue flāmas litiū. i. ſuffoca calores mūdanaꝝ tentationū: vel extingue flāmas. i. moꝛtifica ī nobis flāmas. i. ardoꝛes libidinis vel litiū. i. odioꝝ vel diſcoꝛdiaꝝ: aufer caloꝛē. i. remoue amoꝛē a nobis appetitū: noxiū. i. noxiaꝝ reꝝ: qꝛ tu bonus es caloꝛ ⁊ ſol vite eterne: cōfer ſalutem: ſcilicet nobis: coꝛpoꝝ. i. animarum: qꝫ pꝛo ⁊: pacem coꝛdiū. i. animoꝛum: veram: ideſt non fictam.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur hora diei nona: cum deus inuariabilis ſit: dederit tñ temporibus lucis varietatem petit vt veſper ideſt finis vitę noſtrę ſit lucidus & ſine mētis ꝑturbatione: vt in fide xp̄i morientes vitam æternam cōſequamur.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Ad nonam hymnus.

Rerum deus tenax vigor:
Immotus in te ꝑmanēs.
Lucis diurnæ tempora:
Succeſſibus determinans.

¶ Materia huius hymni eſt ꝙ nō ſolū in hora ſexta dep̄cādus ⁊ laudādus eſt de⁹. ſed etiā in hora nona: in qua ieſus xp̄s migrauit de hoc mundo ad patrē. vt poſſim⁹ trāſire de vicijs ad virtutes: et ad bonas operationes. O deus tenax. a teneo tenes qui oīa tenes ſub poteſtate tua ⁊ pietate: vigor. i. virtus rerū permanēs in te: immotus ideſt non variabilis: qꝛ nunq̄ꝫ in ſeipſo mouetur: determinās. i. diuidens tempora lucis diurne. i. quotidiane: ſucceſſibus. i. quibuſlibet diſtinctionibus.

Largire clarum veſpere:
Quo vita nuſquam decidat.
Sed præmium mortis ſacrę:
Perennis inſtet gloria.

¶ Et qꝛ hec dicta facis largire. i. concede: clarū veſpere. i. finē nr̄e vite ⁊ exitū: quo ꝓ vt: nr̄a vita nuſquā decidat. i. nō cadat in aliquo graui pctō: ſed perēnis gl'ia: ſcꝫ illa eſt q̄ eſt ſine exiſtens ſupple premium mortis ſacre inſtet nobis per remiſſionem peccatorum. Antonius. inſtet. ſenſus eſt ꝙ gloria perēnis appoſitione premium mortis ſacre inſtet. ideſt ſequatur.

Carmē eſt quale illud Primo dierū. Canitur hora veſpertina. comemorata lucis creatione eiuſqꝫ officio inſtante nocte: ꝑ quā intelligimus peccatum ignorantiamqꝫ. petit gratiam qua præmuniamur a peccatis & optemus æterna.

Lucis creator optime:
Lucem dierū proferens.
Primordiis lucis nouæ:
Mundi parans originem.

¶ Materia huius hymni eſt inuocatio quā facit btūs Gregori⁹ ad dn̄m: vt ſicut p̄cepit mane iunctū veſperi vocari diē: ita vt audiat p̄ces nr̄as: ⁊ cōmēdet diē dn̄icum ꝑ opus qđ quotidie factū eſt ⁊ in eodem die: vt ibi. Fiat lux ⁊ facta eſt lux. O optime creator lucis. i. filij tui vel angelorum proferēs. ideſt tribuens: lucem. i. filium tuum: dierum. i. apoſtolorum tuorum: qui dies vocantur: parans originem. ſcilicet quando dixit. Fiat lux. i. initium: noue lucis primordijs mūdi. i. apoſtoli: qui lux mūdi interpretantur. Unde dr̄. Uos eſtis lux in iſta vita illuſtrantes oīa. Uos eſtis ſal terre cōdientes morum temperantiam: ipſi apoſtoli paſtores ſunt populorum omnia conſeruantes.

Qui mane iunctum veſperi:
Diem vocari præcipis:
Tethrum chaos illabitur:
Audi preces cum fletibus.

¶ Et tu qui precipis mane iūctū veſperi vocari diem. i. diem ⁊ noctem: qui eſt dies naturalis. vnde dictum eſt. Factū eſt veſpere ⁊ mane dies vnus: vel aliter tu qui precipis mane iunctū veſperi vocari diem. i. deitatem iunctam carni noſtre que obſcura eſt vt veſperum: vocari diem. i. chriſtum qui eſt verus deus: tetrū chaos. i. nox ⁊ peccatum ⁊ obſcuritas viciorum: illabitur. i. cadit in nos. ⁊ ideo audi preces noſtras cum flentibus. ideſt cum deſiderijs lachrymarum.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Ne mens grauata crimine:
Vite ſit exul munere.
Dum nil peremne cogitat:
Seſeq; culpis alligat.

¶ Dico audi preces noſtras ⁊ quare ne mens. ideſt anima noſtra ſit pōderata: crimine. i. pctō ſit exul. i. alienata: mu- nere. i. dono eterne btitudinis: vite. i. chriſto qui eſt vita. dū mens nil perēne cogitat. i. perpetuum: ſed alligat. i. illaqueat ſeſe culpis viciorum.

Cœlorum pulſet intimum:
Vitale tollat præmium.
Vitemus omne noxium:
Purgemus omne peſſimum.

¶ Ergo ⁊ nos debemus accipere xp̄m vel eternam beatitudinē: et vt hoc fiat mēs pulſet. i. inquirat intimū celoꝝ. i. xp̄m: ⁊ tollat. i. acq̄rat vitale premiū. i. eternam beatitudinem. ergo vitemus omne noxium i. omne peccatū quantū ad corpus: purgemus omne peſſimum. i. peccatum: quātum ad animam.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur horis diei completis. Implorans diuinam tutelam: petit ne per noctis inſomnia lemures mentibus noſtris incurſantes occurrant.

TE lucis ante terminum:
Rerū creator poſcimus.
Vt ſolita clementia:
Sis præſul ac cuſtodia.

¶ Materia hui⁹ hymni eſt deū deprecari in inceptione noctis: vt ſicut depcamur deū in inceptiōe diei: vt cuſtodiat nos p totā diē: ita in inceptiōe noctis: vt nos cuſtodiat p totā noctē deū depcamur. O rerū creator poſcimus. i. petimus: ante terminū lucis. i. anteq; de mūdo exeamus vel anteq; dies recedat: vt ſis preſul. i. cuſtos vel ſpeculator: ac cuſtodia: vel ſis preſul ad cuſtodiam. i. ad cuſtodiendum animam.

Procul recedant ſomnia:
Et noctium phantaſmata.
Hoſtemq; noſtrum cōprime:
Ne polluantur corpora.

¶ Dico ſis preſul ad cuſtodiā: vt pcul recedāt ſōnia. i. lōge ſint a nobis ⁊ remote illuſiones demonū vel praue delectationes carnis: ⁊ phantaſmata noctiū. ideſt occulte deceptiones vel ſuggeſtiones ⁊ noctiū apparitiones. i. malignorum ſpirituū. Nox diuiditur in ſex partes. ſcʒ ſero ſiue veſper. conticinium. intempeſtum. gallicinium. crepuſculum. mane. Sero eſt qñ nox immi net: illud. ſ. tēpus qđ ſequitur ſolē occidentē qđ etiā veſperus dr ab illa ſtella poſt ſolem oriente. Conticinium eſt hora quando homines cubitum pergunt. Intempeſtum eſt qñ nihil operantur: et eſt cōmunis hora quieſcendi omniū: medium tēpus inter gallicinium ⁊ conticiniū. Galliciniū eſt quando galli emittunt voces. Crepuſculum eſt qñ dubium eſt inter diem ⁊ noctem. Mane eſt quādo aurora apparet: ⁊ cōprime noſtrum hoſtē. i. diabolum vel carnem: ne corpora noſtra polluantur. ſ. malo vel corporali pollutione.

Carmē eſt cacometrū ſimile tñ dimetro iambico. Canitur in quadrageſima horis diei completis. petit ne per inſtātis noctis tenebras illudamur: quietem nobis placidam tribui.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Chriſte qui lux es & dies:
Noctis tenebras detegis:
Luciſq; lumen crederis:
Lumen beatum prædicans:

¶ Materia hui⁹ hymni eſt q̄ deprcare debem⁹ deū: vt det nobis quietā noctē ꝛ defendat a pfido hoſte: ꝛ oculi ſic ſomnū capiāt: q̄ cor ſemp ad deū vigilet. O xpe qui es lux angeloꝝ et illuminatoꝛ oīm ſctōꝝ. Unde ipſe dixit. Ego ſum lux mūdi: ꝛ dies. i. xps q̄ illuminat oēm diē ꝛ parat oēm lucē. cū aūt mirabile ſit: q2 ſicut pr̄ eſt lux ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūſſctūs ſit lux nō tn̄ tres luces: ſed pr̄ ꝛ filius ꝛ ſpūſſctūs vna ꝛ inſepabilis eſt lux. ſicut in hac dictione q̄ eſt lux ſunt tres lr̄e: ꝛ vn⁹ ſonus: cui ad ſignificationem ipſi⁹ ſenſus aliqd addi vel minui nō pōt: ſic quoq; cū tres pſone ſint: eſt vna deitas cui naturalr̄ addi vel minui nihil pōt. Non em̄ de⁹ tres luces eſt: q2 ſi verꝰ eēt: iā lux vna nō eēt. nā qcqd corporalr̄ diuidi pōt in illa ſubſtātia: q̄ diuerſitatē patit̄: non pōt dici vnū: ꝛ detegis. i. apis: tenebras. i. verſutias noctis. i. diaboli: q; pro ꝛ: crederis lumē lucis. i. pr̄is: tu dico. pdicās. i. pmittēs apl̄is: beatū lumē. idem ſpiritūſanctū.

Precamur ſancte domine:
Defende nos in hac nocte.
Sit nobis in te requies:
Noctem quietam tribue.

¶ O ſancte dn̄e: q̄ dn̄aris. pcamur. i. rogam⁹ te: defende. i. ptege nos a vicijs: ꝛ ab inſidiatoribus nr̄is. i. demonib⁹: q̄ vt leones rugientes circuunt querētes quē deuorēt. vt ait apoſtolus. in hac nocte. i. in preſenti vita: et requies ſit nobis in te. i. requieſcamus tecū in celeſti regno: ꝛ tribue. i. concede: noctem quietam. i. tranquillam ꝛ ſecuram.

Ne grauis ſomnus irruat:
Nec hoſtis nos ſurripiat.
Nec caro illi conſentiens:
Nos tibi reos ſtatuat.

¶ Ne grauis ſomn⁹. i. ne graue pctm̄ vl̄ delectatio peccati: irruat. i. oppmat nos nec hoſtis. i. diabol⁹ ſurripiat. i. fraudulenter decipiat nos: nec caro nr̄a illi cōſentiēs. ſ. diabolo in peccato: nos reos ſtatuat. ideſt faciat eſſe culpabiles: tibi. ideſt in domino: quia dominus noſter eſt ſecundum naturam.

Oculi ſomnum capiant.
Cor ad te ſemper vigilet.
Dextera tua protegat:
Famulos qui te diligunt.

¶ Quāuis dico q̄ grauis ſomn⁹ non irruat: tn̄ nō dico q̄ ocl'i ſomnū nō capiāt: immo aliquātulum capiāt: et hic oculi ſōnū capiāt. i. aliquātulū capiāt vt corpus refocillet̄: coꝛ. i. mēſ: ſemp vigilet ad te: ꝛ o tu dn̄e: dextera tua. i. auxiliū tuū: protegat famulos. ſcilʒ qui te diligunt.

Defenſor noſter aſpice:
Inſidiantes reprime.
Guberna tuos famulos:
Quos ſanguine mercatus es.

¶ Defenſoꝛ noſter aſpice nos: ꝛ repime inſidiātes. i. demones q̄ ſemp inſidiant̄ nobis: ꝛ q̄ maligni ſpūs ſemp ſint parati inſidiari nobis ꝛ nocere ꝛ aīas iugulare: ideo petimus vt de⁹ eos reprimat ꝛ reſtringat ne nocere valeāt. Eſt notādū q̄ maligni ſpūs tres hn̄t habitationes. ſ. in inferno: in aere: ꝛ in terra. Illi q̄ in terra manēt diuidunt̄ in

UVA. BHSC. IyR_124_2

duabus partibus: ꝛ vocant̃ larue ꝛ larues. larue in nocte ledũt. larues autẽ in die: guberna. i. rege nos tuos famulos: quos mercat⁹ es. i. redemiſti tuo ſanguine. Et nota ꝙ diu p pctm̃ ſerui fuimus: modo per xp̃m liberi facti ſumus: q꜡ nec auro coꝛruptibili: ſed pꝛopꝛio ſanguine ſuo nos redemit.

Memento noſtri domine:
In graui iſto corpore.
Qui es defenſor animæ:
Adeſto nobis domine.

¶ Et q꜡ ſumus redempti ſaguine dñi: ideo nõ debemus voluptati nr̃e ſatiſfactionẽ facere. ſed pꝛeceptis eius ꝓ ſalute nr̃a noſmetipſos onerare ꝛ iugiter applicare. Unde dauid. Pꝛeceptũ dñi lucidum illuminans oculos meos. O dñe memento noſtri in graui iſto coꝛpoꝛe. i. coꝛruptibili: qui es defenſoꝛ anime: o tu domine adeſto nobis. i. eſto ad defenſionem noſtram.

Carmẽ eſt quale illud Primo dierũ. Canit̃ ad horas veſptinas feria. ii. Alludens ad illud Geneſis. i. ꝙ aque ſuperiores ab inferioribus ſunt diſtinctę. petit vt lumine fideli illuſtremur.

Immenſe cœli conditor:
Qui mixta ne cõfũderet:
Aque fluenta diuidens:
Cœlum dediſti limitem.

¶ Materia huius hymni eſt inuocatio quã facit autoꝛ: vt queadmodũ xp̃s aq̃s ab aq̃s in ſcd̃a die ſeparauit. partẽ ĩ terra reliq̃t ꝛ partẽ ĩ celo attulit ꝓpter nimietatẽ aq̃. ideo q꜡ terra confuſa erat: ꝛ ne caloꝛ ſolis diſſiparet res mũdanas: ita diuidat mẽtes nr̃as a malis opib⁹. Sed q̃rit̃ cur partẽ attulit in celũ: ꝛ ad q̇d celũ igneũ eſt. Ignis leuiſ materie eſt. ꝛ ideo ſi nõ interpoſuiſſet aliud elemẽtũ: puta aquã: ignis totã terrã leuiter cõbureret. Et ſi querat̃ qualr̃ aque manẽt ſup ignẽ. Auguſtinus dicit ꝙ foꝛtitudo igniſ aquã coagulat ꝛ coarctat. Itẽ q̃rit̃ ſi celũ mobile eſt ꝛ rotũdũ: q̃uo aq̃ manẽt ſurſum. Ambꝛoſi⁹ dat hoc exẽplũ: q꜡ multa coꝛpoꝛa exteri⁹ ſunt rotũda q̃ interi⁹ ſunt quadrata ꝛ ſic põt eſſe celũ. Celeſtes nãq̧ nature ignee ſunt. Unñ ſpũs dꝛ pur⁹ ether: q꜡ rog⁹. i. ignis. Unde niſi vnda ſupioꝛis ꝛ inferioꝛis aque ethera ſiue ignẽ tẽperaret totã terrã incẽderet ꝛ ruptã in puluerẽ diſſiparet. O xp̃e cõditoꝛ immẽſe. i. ſine mẽſura: celi q̇ diuidẽs fluẽta aq̃. i. aquaꝝ curſus: ne cõfunderet mixta ſup faciẽ terre. i. cõfuſionẽ faceret: celũ dediſti limitẽ. i. terminũ inter aquas ſupioꝛes ꝛ inferioꝛes.

Firmãs locum cœleſtibus:
Simulq̧ terræ riuulis.
Vt vnda flammas temperet:
Terræ ſolum ne diſſipent.
Infunde nunc piiſſime:
Donum perennis gratiæ:
Fraudis nouæ ne caſibus:
Nos error atterat vetus.

¶ Tu dico firmãs locũ inter aquas celeſtes ꝛ aq̃s terreſtres: celeſtib⁹. i. angelis vel aq̃s ꝛ ſimul riuulis terre. i. fluminib⁹ vel pctõꝛib⁹: vt vnda. i. aq̃ tẽperet flãmas. i. ignẽ firmamẽti: ne flãme diſſipent ſolum terre: ſolum. i. ſoliditatem. ¶ O tu piiſſime infunde nũc. i. ĩ pſenti: donũ pennis gr̃e. i. ſpũſſcti: ne erroꝛ idolatrie vel oꝛiginale pctm̃. vetus. i. antiquus. atterat. i. cõterat noſ caſib⁹ noue

UVA. BHSC. IyR_124_2

fraudis.i.hereſis vel diaboli.noue dicit:q꞉ nullus alius peccauerat per originale peccatum.

Lucem fides inueniat:
Hęc luminis iubar ferat.
Hęc vana cuncta terreat:
Hanc falsa nulla comprimant.

¶ Fides nr̃a inueniat lucē tuā o tu xp̃e: ꝛ inueniēdo ferat iubar.i.ſplendorē luminis.i.ſpũſſancti.ꝛ ferendo iubar tribuat ſe nobis:hec.i.fides: terreat cuncta vana.i.cunctam prauitatem hereticam:nulla falſa comprimant.i.deprimant hanc ſcilicet fidem.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur ſecunda feria ad horas nocturnas.Hortatur nos vt ſurgamus ad orationem qua deum confiteamur: & peccatorum veniam petamus.

Somno refectis artubus:
Spreto cubili ſurgimus.
Nobis pater canentibus:
Adeſſe te depoſcimus.

¶ Materia huius hymni eſt qđ debemus ſurgere de lecto.i.de pctõ:ꝛ deprecari deũ vt dimittat nobis peccata noſtra:ſcꝫ preſentia:p̄terita:ꝛ futura. Cũ facimus inuocationē ad deũ patrem: ſic debemus dicere.O deus pater refectis artubus ſomno.ideſt ſenſibꝰ noſtris repletis in mundana delectatione. ſurgamus ſpreto cubili.ideſt ipſa delectatione.q꞉ poſtq̄ fuerint membra noſtra refocilata ſomno ꝛ reparata virtute debemus cum indignatione ſpernere:ꝛ ad dei ſeruitium feſtinare:ꝛ tũc deus aderit nobis:depoſcimus.ideſt deprecamur te adeſſe.ſcilicet preſentem.nobis canentibus.ideſt laudantibus.

Te lingua primum concinat:
Te mentis ardor ambiat.
Vt actuum ſequentium:
Tu ſancte ſis exordium.

¶ Et ideo non ſolum corde:ſed etiā lingua te dep̄camur.o domine lingua noſtra concinat.ideſt laudet : te primum. ideſt maxime ſuper omnia:ardor.ideſt amor mentis noſtre:ambiat.ideſt deſideret te.ꝛ ad qđ:vt tu ſancte pater:ſis exordium.i.principium noſtrorum actuum ſequentiũ:vt omnis noſtra actio a te ſemper incipiat:ꝛ per te incepta finiatur.

Cedant tenebræ lumini:
Et nox diurno ſyderi.
Vt culpa quam nox intulit:
Lucis labeſcat munere.

¶ Tenebre.ideſt vitia ꝛ peccata.cedāt. ideſt locum dent:lumini.i.chriſto.ꝛ nox ſupple cedat diurno ſyderi.ideſt ſoli.vt culpa.ideſt peccatum quam nox intulit nobis.ideſt diabolus.labeſcat.i.euaneſcat munere . ideſt gratia.lucis.i.chriſti vel ſpiritusſancti.

Precamur idem ſupplices:
Noxas vt omnes amputes.
Vt ore te canentium:
Lauderis in perpetuum.

¶ Nos ſupplices.ideſt humiles.precamur idem.ideſt illud ꝛ ad quid vt amputes.ideſt auferas omnes noxias : ideſt omnia peccata ꝛ vitia.vt lauderis in p̄petuum ore canentium te.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur feria ſecunda ad laudes matutinas. Aduentante luce: filium qui eſt ſplendor patris deinde patrem ipſum multa petens implorat.

Splendor paternæ gloriæ:
De luce lucem proferens.
Lux lucis & fons luminis:
Dies diem illuminans.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt patris ⁊ filij et ſpũſſancti credulitas ⁊ tãtũ pater ſit in filio: ⁊ filius in patre: et ſpũſſanctus procedẽs ab vtroqꝫ. ⁊ per hãc credulitatem rogamus vt cõfirmet .i. cõferat nobis ſuam gratiã: vt ſit nobis cibus ⁊ potus. O chriſte qui eſt ſplẽdor paterne glorie .i. patris: qꝛ per patrem glorificatur. proferẽs lucem .i. ſpiritũſanctum: de luce .i. de patre: vel proferens .i. manifeſtans: lucem .i. teipſum eternam lucem venientem in hunc mundum de luce paterna. O lux .i. filius: lucis .i. patris. ⁊ fons ⁊ origo luminis: vel ſpũſſancti. tu dico dies illuminans diem .i. illos quos predicatione apoſtolorum facis illuminari.

Veruſqꝫ ſol illabere:
Micans nitore perpeti.
Iubarqꝫ ſancti ſpiritus:
Infunde noſtris ſenſibus.

¶ Et tu o chriſte qui es verus ſol illabere .i. deſcẽde: micãs nitore perpeti: id eſt prope tuo lumine eterno infunde .i. mitte: iubar id eſt ſplẽdorem ſpiritusſancti: nr̃is ſenſibus .i. nr̃is mentibus: ⁊ nõ ſolum vocemus te filium: ſed patrem.

Votis vocemus te patrem:
Patrem perẽnis gloriæ.
Pater potentis gratiæ:
Culpam relegat lubricam.

¶ Et non ſolũ vocemus te filiũ: ſed votis vocemus: id eſt precemur cũ deſiderio. vocemus inqꝫ te patrẽ perẽnis glorie ⁊ perpetue: qꝛ infinita erit. ⁊ vocemꝰ vt pater potentis gratie: relegat .i. reſtringat vel mittat in exiliũ: culpam lubricam .i. libidinem que facit hominem cito labi de bono ad malum.

Informet actus ſtrẽnuos:
Dentem retundat inuidi.
Caſus ſecundet aſperos:
Donet gerendi gratiam.

¶ Dixi inuocemꝰ: ⁊ quare? vt pr̃ informet .i. cõponat actus: ſtrẽnuos .i. honeſtos: ſcꝫ bonas opationes: ⁊ retũdat .i. frãgat: dẽtẽ .i. fortitudinẽ: inuidi .i. diaboli. ⁊ quẽadmodũ aliqs mordet eſcã: ita diabolus mordet ⁊ ſeducit xp̃ianos operando mala in eis: ⁊ ſecũdet .i. faciat pſperos caſus noſtros: aſperos .i. caſtigando nos pijſſime faciat ſecundare. donet nobis gratiã gerendi .i. patiendi eoſdem caſus aſperos.

Mentem gubernet & regat:
Caſto fideli corpore.
Fides calorẽ ferueat:
Fraudis venena neſciat.

¶ Modo conuertit ſe ad fideles: quaſi dicat: filiꝰ infundat in nobis iubar ſcti ſpũs: ⁊ actꝰ nr̃os dirigat ⁊ gubernet mẽtẽ .i. aĩam noſtrã: ⁊ regat eã caſtã in fide catholica: fideli corpore ſctẽ eccl̃ie. vt fides nr̃a ferueat .i. ardeat calore charitatis vel amore ſpũſſancti: neſciat venena .i. hereſes: fraudis .i. diaboli.

UVA. BHSC. LyR_124_2

Chriſtuſqꝫ nobis ſit cibus:
Potuſqꝫ noſter ſit fides.
Leti bibamus ſobriam
Ebrietatem ſpiritus.

Ut mẽs ſit neſcia fraudis: xp̄s ſit nobis cib⁹. i. p̄dicatio dei q̄ reficiat nos. i. mẽtes nr̄as: vt cib⁹ reficiat corp⁹: ꝛ hac comeſtione. i. p̄dicatiõe habeam⁹ potũ i. fidẽ. Fides eſt charitas p̄dicatiõis qꝫ ꝑ ꝛ: xp̄s ſit cib⁹ celeſtis: ꝛ fides. ſ. catholica ſit nr̄ pot⁹ leti. i. alacres vel hilares. bib̄am⁹ ſobriã ebrietatẽ. i. tẽperatã. ſ. infuſionẽ ſpũſſctĩ: vt nos ſeruet a pctõ. Et ebrietas ſpũs eſt ſobria. i. tẽpata ꝛ modeſta: qꝛ hoĩes iflãmat amore dei: ꝛ ſeruat ab amore pctĩ: qꝛ ſicut ille q̄ eſt ebri⁹ obliuioni tradit oĩa: nec recordaꝛ: ſic q̄ plen⁹ eſt ſpũſctõ vel gr̄a ſpũſſancti: oĩa mundana obliuiſcitꝛ.

Lætus dies hic tranſeat:
Pudor ſit vt diluculum.
Fides ſit vt meridies:
Crepuſculum mens neſciat.

Hic dies. i. p̄ſens vita: leta trãſeat. i. exterminetꝛ: let⁹ dies. i. xp̄s adueniat ad nos: ꝛ pudor. i. caſtitas: ſit vt diluculũ. i. vt aurora luceat. Antoni⁹. vt diluculũ. alludit potius ad auroræ colorẽ purpureũ: qui pudorem ꝛ pudicitiã ſignificat: cuius cuſtos eſt pudor ſiue rubor: fides ſit velut meridies: ꝛ ferueat amore ſpirituſſancti ſicut meridies feruet: ꝛ mens crepuſculũ neſciat. ideſt peccatum: qꝛ crepuſculum eſt lucis. i. diei finis ꝛ noctis principium.

Aurora curſus prouehit:
Aurora totus prodeat.
In patre totus filius:
Et totus in verbo pater.

Aurora. i. pater ꝓuehit curſus. i. ducit filiũ ſuũ ad ſui ſupiora: aurora prodeat. i. manifeſtatꝛ tot⁹ in ſubſtãtia deitatis: qꝛ filius in ſubſtantia deitatis totus eſt in patre: ꝛ pater tot⁹ in verbo. i. in filio: quia totus vnus eſt deus.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur feria. iii. ad nocturnas horas per noctis tenebras. petit a xp̄o: qui eſt vera lux vt ignorantiæ tenebras & ſomni deſidiam a nobis diſcutiat.

Conſors paterni luminis:
Lux ipſe lucis & dies.
Noctem canendo rumpimus:
Aſſiſte poſtulantibus.

Materia hui⁹ hymni eſt reſurrectio noctis: ꝛ ſicut nos ſurgẽdo rũpim⁹ noctẽ: ita xp̄s ſurgẽdo rupit mortẽ. i. vicit pctm̄: vel ſicut dies aduenĩes nocti vmbrã effugat ſic aduenĩẽte vero lumine. ſ. xp̄o ipe xp̄s vitioꝝ. i. pctoꝝ tenebras effugauit: ꝛ totũ mũdũ illuminauit. O xp̄e cõſors. i. eq̄lis vel cõſci⁹ ei⁹ nature: qꝛ eſt pr̄: qꝛ vnũ eſt nomẽ pr̄is ꝛ filij ꝛ ſpũſſctĩ: pr̄ni luminis: tu inq̄ xp̄e cõſors luminis: tu ipſe lux. i. filius: lucis. i. pr̄is: ꝛ dies dieꝝ vl' oĩm luminũ: rũpim⁹ noctẽ. i. pctm̄: canẽdo. i. laudãdo te. Et ideo aſſiſte poſtulãtib⁹ te cũ p̄cibus.

Aufer tenebras mentium:
Fuga cateruas dęmonum.
Expelle ſomnolentiam:
Ne pigritantes obruat.

Aufer tenebras. i. ignorantias mentiũ noſtrarũ: fuga cateruas demonũ. i. turbas malignorum ſpirituum: expelle ſomnolentiã: ideſt anime pigritiam: ne

UVA. BHSC. IyR_124_2

illa ſomnolētia.i.peccatoꝝ dormitio vel negligentia:obruat.i.precipitet. pigritantes.i.in peccatis dormientes.

Sic chriſte nobis omnibus
Indulgeas credentibus.
Vt proſit exorantibus:
Quod pcinentes pſallimus.

¶Sic.i.taliter:o xpe indulgeas.i.miſerearis:oībus credentibus nobis.vt qđ precinentes.i.laudātes: pſallimus ore ſcilicet ꝛ corde:pſit exorantibus.i.proficiat nobis deprecantibus.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad laudes matutinas feria tertia. Quia quemadmodum gallus nos a ſomno excitat ita & chriſtus a ſocordia. deinde chriſti miſericordiam implorat. Hic hymnus eſt prudentii clementis ex libro qui ab illo inſcribitur cathemerinon. ideſt per horas diei ad gallicantum.

Ales diei nuncius
Lucē propinquā pcinit.
Nos excitator mentium
Iam chriſtus ad vitam vocat.

¶Materia hu⁹ hymni eſt exhortatio xpi ad nos:vt ſurgam⁹ a vicijs ꝛ adhereamus virtutib⁹.ꝛ pmittit exēplū alitis.i.galli. Sicut em̄ galli cant⁹ nos excitat vel vocat ad diē veniētē.ſic xps excitat mentes noſtras ꝛ vocat nos p ſcripturas ſacras ad opera virtuoſa prenūcians ꝙ in proximo eſt venturus.eius vero aduentus tēporis ignoratur. Unde bene dicitur. Surgite ꝛ vigilate qꝛ neſcitis diē neqꝫ horam ꝛc. Ales. ideſt gallus nūcius diei precinit.ideſt precidit lucem. ideſt diem nobis propinquam chriſtus excitator mentium noſtrarum vocat nos ad vitam: iam ideſt iam ad ſe vocat nos.

Auferte clamat lectulos
Egros ſopore deſides.
Caſtiqꝫ recti ac ſobrii
Vigilate:iam ſum proximus.

¶Chriſtus clamat.i.vocat ꝛ pcipit nobis dicēs.auferte.i.relinquite lectulos dicens:o deſides. ideſt pigri relinquite lectulos egros . ideſt carnalitatē vel corda veſtra. ſopore ideſt peccata irretitam aut in ſequentes libidinem. Et vigilate caſti non poſtulātes: recti non tortuoſe:ſobrij nō ebrie. Et bene debetis facere hoc: quia ego chriſtus iam proximus ſum vobis. Uel ſecundum aliam litteram. O caſti anima ꝛ corpore : ꝛ o recti verbo ꝛ opere ideſt temperati cibo ꝛ potu : vigilate iam ſum proximus.

Ieſum clamus vocibus
Flentes precantes ſobrie.
Intenta ſupplicatio
Dormire cor mundum vetat.

¶Et quia chriſtus eſt proximus o fratres:clamus ideſt vocemus ieſum: vos dico flentes precantes: ideſt cum fletu rogantes illum ſobrie:ideſt cum ſobrietate ſine omni fedidate intenta ſupplicatio : ideſt aſſidua deprecatio. vetat cor mundum dormire : ideſt in aliquo mortali peccato manerere.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Tu chriſte ſomnum diſcute:
Tu rumpe noctis vincula.
Tu ſolue peccatum vetus:
Nouumq; lumen ingere.

¶ O tu chriſte diſcute. ideſt diſſipa. vel diſcute. ideſt diuide ſomnū ideſt peccatum vel diabolū: ne nos decipiat. ⁊ tu rūpe diſcutiendo vincula noctis. ideſt diaboli vel penas inferni que dicūtur nox: vt nos non decipiant. tu ſolue peccatū vetus. ideſt originale: ⁊ ingere. i. immitte nouam lumen. ideſt ſpiritumſanctum qui dicitur nouus: quia eijciendo a nobis vetera ⁊ peccata nos renouat lumine gratie.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit᷑ ad horas veſpertinas feria tertia: quo die quia terra protulit herbam virentem petit noſtra pecccata gratiæ vigore mundari.

Telluris ingens conditor:
Mundi ſolū qui eruens:
Pulſis aquæ moleſtiis:
Terram dediſti immobilem.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt deprecatio quā facimus ad deū: vt ſicut deꝰ pater fecit celū ⁊ terrā. ⁊ diuiſit ſuperiora ab inferioribus ita ſua pietate noſtra peccata dimittat. ⁊ ſicut dedit terrā immobilem vt faceret fructum gratum: ita faciat membra noſtra acceptabilia ad fructificandum ſibi. O ingens cōditor telluris. ideſt totius orbis. qui eruēs ideſt diuidens. ſolum mundi ab aquis. ſcilicet ab inferioribus ⁊ a ſuperioribus. atq; pro ⁊. dediſti terrā immobilem ⁊ hoc pulſis moleſtijs ideſt elementis que valde moleſta erant dum inter ſe eſſent confuſa. ideſt ſimul mixta.

Vt germen aptum proferens:
Fuluis decora floribus:
Fœcunda fructu ſiſteret:
Paſtumq; gratum redderet:

¶ Vt illa terra ſcilicet proferēſ. ideſt ꝓducens: germen aptū. ideſt cōgruū hominibus: ſiſteret ideſt permaneret: fecunda ideſt abūdans ⁊ fertilis. fructu acceptabili. illa dico decora. i. ſpecioſa fuluis floribus ideſt rubeis ⁊ albis. q;. pro ⁊ redderet gratum paſtum. ideſt cibum acceptabilem tam hominibus q̄ pecudibus.

Mentis peruſtæ vulnera
Munda vigoris gratiæ.
Vt facta fletu diluat:
Motuſq; prauos atterat.

¶ O chriſte mūda ideſt purga vulnera peruſte mētis ideſt peccata vel flāmas anime peccatricis. ⁊ hoc grā vigoris. i. ſpiritusſancti: vt diluat facta. i. emēdet peccata cōmiſſa. fletu ideſt gemitu. q; pro ⁊: atterat. ideſt auertat. prauos motus. i. refrenet noſtros prauos actus.

Iuſſis tuis obtemperet:
Nullis malis approximet.
Bonis repleri gaudeat:
Et mortis actum neſciat.

¶ Et mēs illuminata obtēperet iuſſis tuis. i. obediat mādatis tuis. ⁊ non approximet ideſt nō accedat vel appropinquet: malis vllis. ſ. operibus ſed gaudeat impleri bonis operibus. ⁊ neſciat actum mortis. i. non cognoſcat mortale peccatum vel penas inferni.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad horas nocturnas feria quarta. Surgētibus per noctis ſomnum ad confitendum chriſto: petit peccatorum condonationem.

Rerum creator optime:
Rectorq; noſter aſpice.
Nos a quiete noxia:
Merſos ſopore libera.

¶ Materia huius hymni eſt inuocatio ad deum: vt dignetur criminibus noſtris ignoſcere: vt ſicut ſurgimus de lecto et rumpimus noctem: ſic chriſtus rumpat pecata. O optime creator omniū rerū. ⁊ o rector noſter aſpice nos. i. libera nos a quiete noxia: quia que carnem oblectant: noxia ſunt ſancte anime: nos dico: libera. ideſt redime: merſos. ideſt obrutos: ſopore. ideſt peccato.

Te ſancte chriſte poſcimus:
Ignoſce tu criminibus.
Ad confitendum ſurgimus:
Moraſq; noctis rumpimus.

¶ Ideo poſcim⁹. i. depcamur te: o ſancte xp̄e ignoſce. i. parce culpis oib⁹ vel ignoſce tu criminib⁹ noſtris oibus. ſurgimus de virtute in virtutē ſcilicet cōfitēdo peccata. ⁊ rumpimus moras. i. impedimenta: noctis. i. diaboli.

Mentes manuſq; tollimus:
Propheta ſicut nouimus.
Nobis gerendum pręcipit:
Pauluſq; geſtis cenſuit.

¶ Tollimus. i. ſubleuam⁹ mētes. i. cogitationes: ⁊ manus. i. opationes. ſicut nouimus pphetā. ſ. dauid q̇ p̄cipit. i. iubet nobis gerendū. i. faciendum dicēs. Media nocte ⁊c. Et paul⁹ cēſuit. i. ſcripturis ſuis idicauit dicēs. Hora eſt nos iam de ſomno ſurgere. geſtis. i. factis.

Vides malum quod geſſimus:
Occulta noſtra pandimus.
Preces gementes fundimus:
Dimitte quod peccauimus.

¶ O deus vides malū qd̓ geſſimus. id eſt fecim⁹: ⁊ ideo pandimus occulta noſtra. i. peccata. ſ. per confeſſionē. gementes. i. ſuſpirātes fundimus tibi p̄ces. ⁊ ideo dimitte ideſt dona quod peccauimus ideſt deliquimus.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad laudes matutinas feria quarta. Hymnus eſt prudentii ex libro qui cathemerion inſcribitur.

Nox tenebrę & nubila:
Cōfuſa mūdi & turbida:
Lux intrat: albeſcit polus:
Chriſtus venit diſcedite.

¶ O nox. i. diabole ⁊c̄. Nox aliquando accipitur pro ira. pro tempore. pro diabolo. ⁊ pro obſcuritate. ⁊ ideo o tenebre ideſt o pecata. ⁊ nubila diſcordie hereticorum: et turbida mūdi. ideſt turbationes ⁊ ſeditiones. confuſa ideſt permixta. diſcedite ideſt recedite: quia ſicut nox diem: ſic peccata iuſticiam: ⁊ diabolus chriſtum fugit. Recedite: inq̄ et bene debetis: quia chriſtus exiſtens lux intrat mentes fidelium. polus. ideſt corpus albeſcit. ideſt niteſcit bonis operibus. quid dicam per ſingula. chriſtus venit in corda noſtra.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Caligo terræ ſcinditur
Percuſſa ſolis ſpiculo.
Rebuſq; iam color redit
Vultu nitentis ſyderis.

¶ Caligo terre.i.obſcuritas nr̃a.ſcinditur.i.diuiditur.vel ſecreta hereticorũ caligo dico:percuſſa ſpiculo ſolis aſpectu chriſti.i.diuino verbo:⁊ color.i.vigor ſpiritusſancti qui receſſit ꝓpter preſentiam tenebrarum:iam redit animabus noſtris:vultu nitentis ſyderis:ideſt ſplendore ſpiritusſancti qui eſt verus ſol.

Te chriſte ſolum nouimus.
Te mente pura & ſimplici
Flendo & canẽdo quæſumus:
Intende noſtris ſenſibus.

¶ O xp̃e nouimus te ſolũ redẽptorẽ ⁊ illuminatorem te ⁊ non aliũ.pura mente ⁊ ſimplici:ideſt ſine hypocriſi.queſumus flendo peccata:⁊ canendo.i.laudando te.intende.i.prebe aſſenſum.noſtris precibus.i.intentionibus.

Sunt multa fucis illita:
Quæ luce purgentur tua.
Tu lux eoi ſyderis:
Vultu sereno illumina.

¶ Multa ideſt multe virtutes ſunt illita nobis.i.iuncta vel vncta fucis.i.falſis coloribus. Fucus dicitur falſus color qui mixtus inter veros colores obfuſcat eos:que omnino purgentur tua luce.ideſt tuo ſplendore.bene dico tua luce.quia o tu chriſte es lux eoi ſyderis.ideſt oriẽtalis ſcilicet patris.⁊ ideo illumina nos ſereno vultu.ideſt claritate ſpiritusſancti.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ.Canit̃ ad horas veſpertinas quarta feria:in qua ſol & luna creati ſunt. Itaq; illorum officia cõmemorat:petitq; cor noſtrum illuſtrari.

Coeli deus ſanctiſſime:
Qui lucidũ centrũ poli
Candore pingis igneo:
Augens decoro lumine.

¶ Materia hui⁹ hymni eſt laus quã cõſona voce.ſ.corde ⁊ ope tenemur deo ꝑſoluere ideo.ſ.q: ad vtilitatẽ nr̃i oĩa cõſtruxit ⁊ fecit vt celũ ⁊ terrã ⁊ multa alia Primo fecit celũ ⁊ terrã.poſtea mare quarta die ſolẽ ⁊ lunã ⁊c̃.Item vt ad brauiũ ſue remunerationis nobis pateat acceſſus p̃terita ⁊ p̃ſentia dimittẽdo pctã.nos ad ſui amorẽ faciat ꝑuenire.O ſctiſſime deus celi qui pingis.i.decoras.lucidũ polli cẽtrũ.i.ſpaciũ vel punctũ poli.vel zodiacũ per quẽ ſigna decurrũt.zodias aĩal interpretat̃:centrũ eſt medietas ſphere.hic poſuit centrũ pro celo.i.partẽ ꝓ toto.igneo candore.i.ſplendore tu dico augens decoro lumine.i.claritate.ſ.centrũ poli cum pictura.ſ.claritate ſtellarum.

Quarto die qui flammeam:
Solis rotam conſtituens:
Lunę miniſtrans ordinem:
Vagoſq; curſus ſyderum:

¶ Tu qui conſtituens rotis ſolis flammeam.i.ardentẽ quarto die. Notandũ eſt q̃ ꝑ quattuor dies mũdus ſine ſole permãſit. Prima die facta eſt angelica creatura. Secũda die celum ⁊ aer. Tertia die terra ⁊ aqua. Quarta die ſol ⁊ luna. Quinta die piſces ⁊ aues. Sexta

UVA. BHSC. IyR_124_2

die aialia ⁊ hoies. Et tu es miniſtrans. i. tribuēs ordinē lune. ⁊ vagos. i. varios ſyderū curſus. i. ſtellarū motus: q2 non currunt curſu eodē ſemp ſtelle vel quātum ad planetas eſt vagus curſus. Alius eſt em̄ curſus lune. alius curſus ſolis. alius ſyderum.

Vt noctibus vel lumini:
Directionis terminum:
Primordiis vt menſium:
Signum dares notiſſimum:
Illumina cor hominum:
Abſterge ſordes mentium.
Reſolue culpe vinculum:
Euerte moles criminum.

¶ Et quare vt luna dare terminum directionis. i. ſeparationis vel diuiſionis noctibus vel etiam lumini diei vt daret notiſſimum ſignum primordijs. i. principijs: menſium: q2 menſis habet triginta dies: paulo plus vel minus.
¶ Et q2 tu feciſti hec oia: illumina cor hominū. ⁊ abſterge ſordes. i. prauas cogitationes mentiū noſtrarum. reſolue culpe vinculum: euerte moles criminum. i. magnitudines peccatorum.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad horas nocturnas feria. v. Petimus a chriſto per noctis tenebras vt animi caligine excuſſa lumen gratiæ nobis infundat.

NOx atra rerum contegit
Terrę colores omnium.
Nos confitentes poſcimus
Te iuſte iudex cordium:

¶ Materia hui9 hymni eſt rogare deū: vt ipe caliginē mētis ac corpis a nobis expellat. Rogam9 etiā in hoc clemētiā dei vt nos defendat ab hoſte antiquo: ⁊ expellat intrinſecā obſcuritatē: ⁊ mētis ⁊ corporis caliginē: ⁊ ſui luminis claritatē cōcedat. Atra nox. i. diabolus vel pctm̄ cōtegit. i. obtenebrat. colores oīm rerū terre: q2 noctis obſcuritas oia contegit: ⁊ colores herbarū ⁊ ceterarū rerū in ſuis pfundis tenebris obducit ⁊ ſepelit. Sed cū hoc ſit nūc q lucē ſyderis habeamus in mēte ⁊ hoc in medijs noctib9. i. qn̄ mundus ſedet in tenebris: ⁊ plus ſemp creſcūt incēdia carnis: ſurgamus cōfitentes deū. ſ. iudicē cordiū noſtroꝝ. Et rogemus iudicē vt auferat a nobis caliginē pctōꝝ: ⁊ det nobis ſue grē dulcedinē. Et ideo cum nox atra cōtegit. i. tenebroſos reddit colores oīm rerū terre. nos confitentes tibi peccata noſtra: poſcimus te. i. poſcimus ea que ſunt vite. ſ. miſericordiam. te dico. o iuſte iudex cordium. i. animarum noſtrarum ⁊ quare.

Tu auferas piacula:
Sordeſq; mentis abluas.
Doneſq; chriſte gratiam:
Vt arceantur crimina.

¶ Tu auferas piacula. i. grauia peccata: ⁊ abluas mētis ſordes. i. ſuggeſtiōes diabolicas que pungūt nos: ⁊ o xpe dones gratiam ſanctiſpiritus vt crimina arceantur. i. expellantur ⁊ quare.

Mens ecce torpet impia:
Quam culpa mordet noxia:
Obſcura geſtit tollere:
Et te redemptor quęrere.

¶ Dico q expellātur crimina ⁊ quare quia ecce mens impia. i. peccatrix: torpet. ideſt pigreſcit: quam mentem culpa noxia. ideſt mala mordet. i. ligatā tenet. ⁊ mens geſtit. i. cupit tollere. ideſt

UVA. BHSC. IyR_124_2

depellere a ſe. obſcura ideſt peccata & geſtit te querere o redemptor.

Repelle tu caliginem:
Intrinſecus quam maxime.
Vt in beato gaudeat
Se collocari lumine.

¶ Et q2 geſtit te: repelle intrinſecus. id eſt ex anima caliginem. i. cecitatē peccati. quam maxime. i. multū vt illa mens gaudeat ſe collocari in beato lumine. ideſt eterna beatitudine.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̃ ad laudes matutinas feria. v. veniēte luce petit a nobis abigi tenebras peccatorum cum maxime habeamus iudicem cuncta cernentem.

LVx ecce ſurgit aurea:
Pallens fatiſcat cæcitas.
Quæ noſmet in præceps diu
Errore traxit deuio.

¶ Iſte hymnus continet idem cū ſuperiori hymno: ſed intētio verſus eſt hec. ſcilicet ne oculi peccēt. Nox vſq3 modo texit colores terre: ſed modo diſcedit: q2 ecce lux aurea. ideſt euangelica predicatio ſurgit in corda noſtra: & ideo omnis cecitas pallens ideſt diabolus. fatiſcat. i. euaneſcat: quia cecitas traxit ideſt duxit noſmetipſos in preceps id eſt in ruinam vel in precipitium: diu. i. multum deuio errore.

Hæc lux ſerenum conferat:
Puroſq3 nos præſtet ſibi.
Nihil loquamur ſubdolum:
Voluamus obſcurum nihil.

¶ Ex prudentio in libro cathemerinon dixit q lux ſurrexit. & ideo. Hec lux conferat nobis ſerenum. i. virtutē ſpūſſancti. & preſtet nos puros. ideſt donet nobis puritatē anime ſibi ideſt ad honorem ſuum. & hoc ſic: vt nihil loquamur ſubdolum ideſt deceptiuum. & nihil voluamus obſcurum. ideſt nullum cogitemus peccatum.

Sic tota decurrat dies
Nec lingua mēdax nec manus
Oculi ne peccent lubrici:
Nec noxa corpus inquinet.

¶ Tota dies. i. totū tēpus vite noſtre decurrat ſic vt nō loquēdo ſudolū. nec lingua mendax ſit ideſt ne dicat mēdacium: nec manus peccent. i. non faciāt aut operent̃ aliquid mali. nec oculi lubrici peccent. i. vidēdo & cōcupiſcendo illicita. nec noxa. i. culpa. inquinet. i. non polluat corpus noſtrum.

Speculator aſtat deſuper:
Qui nos diebus omnibus
Actuſq3 noſtros proſpicit:
A luce prima in veſperum.

¶ Et nolite peccare: quia ſpeculator: ideſt dn̄s. aſtat: ideſt proſpicit. deſuper ideſt de celo: qui nos omnibus diebus: ideſt quotidie. & actus noſtros proſpicit. ideſt videt & conſiderat a prima luce. ideſt a natiuitate in veſperum vſq3 in noctem.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad horas veſpertinas feria quinta. Quo die quia ex aqua piſces & aues creata ſunt. petit vt non deprimamur peccato nec extollamur ſuperbia.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Magnæ deus potentiæ:
Qui ex aquis ortũ gen9:
Partim remittis gurgiti:
Partim leuas in aera:

⁋ In hoc hymno cõtinetur quid deus fecit in quinto die. ſcilicet creauit piſces et aues ex aqua: et ipſorũ que ex aqua fecit: partim immiſit gurgiti vt piſces: partim leuauit in aera: vt aues. Creauit quoqꝫ cete grandia benedixitqꝫ eis dicens. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aquas maris, aueſqꝫ multiplicentur ſuper terram. Piſces ⁊ aues de aqua ſunt orti: ſed aues non comeduntur in omni tempore: vt piſces. quod ideo fit quia aues per coitum generantur: ⁊ vt nos generamus quod non eſt in piſcibus. quia ſunt calidioris nature. Intendit etiã autor rogare deũ: vt nos qui ſumus abluti ſacro baptiſmate ſic ſeruet vt neſciamus lapſus criminum. et vt mala culpa non deprimat nos. ideſt criminalia peccata. O deus magne potentie qui remittis genus. ideſt piſces et aues: genus dico ortum ex aquis. ideſt ex aqua baptiſmatis: partim gurgiti. ideſt in mari. id eſt in inferno vt piſces. i. malos homines: ⁊ leuas partim in aera vt aues. ideſt bonos homines. q. d. Sicut in aere aues collocaſti: ita in celo homines vel ſanctos.

Dimerſa limphis imprimens:
Subuecta cœlis irrogans:
Vt ſtirpe vna prodita:
Diuerſa rapiant loca:

⁋ Tu dico imprimẽs ideſt ſubmergẽs dimerſa. i. deorſum merſa: vt piſces. i. malos homines: limphis. ideſt aquis infernalibus: ⁊ irrogans. i. ſubleuans: ſubuecta. i. ſurſum vecta: vt aues. i. puros homines: prodita. ideſt orta: vna ſtirpe. ideſt vno baptiſmate renati: rapiant. ideſt accipiant diuerſa loca vt aera: ⁊ aquam ideſt vitam eternam ⁊ eternam damnatiomem.

Largire cunctis ſeruulis:
Quos mũdat vnda ſanguinis:
Neſcire lapſus criminum:
Nec ferre mortis tedium.

⁋ Et tu qui oĩa feciſti largire. i. tribue hoc. ſ. neſcire lapſus criminũ. i. caſum illum qui in baptiſmo dimiſſus eſt cunctis ſeruulis tuis. quos vnda ſanguinis tui mũdat a peccato: ne ꝑ ⁊ nõ: tribue non ferre. i. portare vel habere tedium mortis. i. penam diaboli.

Vt culpa nullum deprimat:
Nullum leuet iactantia.
Eliſa mens ne concidat:
Elata mens ne corruat.

⁋ Ad hoc largire vt culpa ideſt graue peccatum nõ deprimat. i. aggrauet vel aggrauat vllũ xpianũ: ⁊ iactãtia. i. ſupbia de bonis non leuet. i. nõ extollat vllum: ⁊ mens eliſa. i. percuſſa vel vulnerata a vitijs ne concidat. ideſt non incidat in deſperationem. ne pro ⁊: elata mens. ideſt inflata per ſuperbiam non corruat in infernum.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canit̃ ad horas nocturnas feria. vi. Petit a deo medicinã peccatorum iam præteritorũ: & antidotum quo præmuniamur ab inſtantibus peccatis.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Tu trinitatis vnitas:
Orbem potēter q regis:
Attende laudum cantica:
Quę excubantes pſallimus.

¶ In hoc hymno nos hortať autor de ſomno ſurgere: ⁊ medelā vicioꝝ querere. Intēdit etiam in hoc hymno ipſam trinitatē laudare ⁊ inuocare: per quam mundus regitur. vt impleat nos ſuo lumine: vt quicquid peccauimus fraude demonum: ipſe christus abſtergat celitus. O tu vnitas. ideſt o tu ſancte ſpiritus qui procedis a patre ⁊ a filio. trinitatis vnus deus in trinitate: qui regis ideſt qui gubernas: potenter. ideſt potentia tua: orbem ideſt mundum: intende. ideſt reſpice vel auſculta: laudum cantica ideſt carmina hymnorum noſtrorum: que cantica excubantes ideſt vigilantes. Pſallimus ideſt cantamus.

Nam lectulo conſurgimus
Noctis quieto tempore
Vt flagitemus vulnerum
A te medelam omnium.

¶ Nam cōſurgimus omnes: lectulo. i. deſidia. Lectulus dr ab electis ⁊ mollibus herbis ſuper quas antiqui requieſcebāt: quieto tēpore ideſt in horis noctis. ⁊ ad quid vt flagitemꝰ ideſt imploremus: a te medelam omnium vulnerum, ideſt indulgentiam omnium peccatorum noſtrorum.

Quo fraude quicqd dęmonū
In noctibus deliquimus
Abſtergat illud cœlitus
Tuę poteſtas gloriæ.

¶ Quo pro vt. ⁊ vt poteſtas glīe tue. i. tue laudis: abſtergat ideſt abluat. celitus. i. diuinitus illud peccatum. ⁊ quicquid viciorum. ideſt peccatorum. deliquimus ideſt fraude vel deceptione demonum peccauimus: in noctibus ideſt in tenebris viciorum.

Nec corpus adſit ſordidum:
Nec torpor inſtet cordium.
Nec criminis contagio
Tepeſcat ardor ſpiritus.

¶ Nec pro ⁊: ⁊ pro nō. noſtrum corpus adſit ſordidum. ideſt pollutum vel fetidum: nec torpor ideſt pigritia vel malicia. cordium noſtrorum inſtet nobis et ardor: ſpiritus ideſt amor vel gratia ſpiritus ſancti non tepeſcat. ideſt non deficiat in nobis: contagio ideſt propter maculam vel inquinationem criminis ideſt peccati.

Ob hoc redēptor quęſumus
Reple tuo nos lumine
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

¶ Ut amor tue gratie nō deficiat in nobis: ob hoc ideſt propter hoc. o redemptor queſumꝰ te reple nos tuo lumine. ideſt ſplēdore: per quod lumen nō ruamur: vllis actibus. ideſt non cadamus vllis peccatis: circulis dierum. ideſt in reuolutionibus dierum.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad laudes matutinas feria ſexta: quia iam lux ſolis aduentat. Petit vt illuſtremur diuina luce quo permaneamus in ſpe fide & charitate.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Eterna cœli gloria:
Beata ſpes mortalium.
Celſi tonantis vnice:
Caſtæq; proles virginis.

¶ Materia huius hymni eſt inuocatio ad xp̄m filium beate marie virginis. vt digneť nobis ſuā miſericordiā tribuere ꝛ dexterā porrigere vt mereamur corroborationem fidei: ſpei: ꝛ charitatis obtinere. O chriſto tu dico: eterna gloria celi. i. angelorum vel q2 pater per te glorificatur. ꝛ o beata ſpes mortalium. i. xp̄ianorū. ꝛ o vnice celſi tonantis. i. celeſtis patris ſecundum diuinitatem. ꝛ o proles. i. filii: caſte virginis ſecundum humanitatem.

Da dexteram ſurgentibus:
Exurgat & mens ſobria.
Flagranſq; in laudem dei:
Grates rependat debitas.

¶ Da dexterā. i. auxiliū tuū nobis ſurgentib⁹ a vitijs: ꝛ ita mēs nr̄a ſobria. i. abſtinēs. exurgat. ſ. ad lucē tuā: q; ꝑ ꝛ: illa flagrans. i. ardens in laudem. i. in cōmemorationem dei rependat. i. perſoluat debitas grates. ſ. in hymnis ꝛ canticis deo omnipotenti.

Ortus refulget lucifer:
Sparſamq; lucem nunciat.
Cadit caligo noctium:
Lux ſancta nos illuminet.

¶ Lucifer. ſ. ſtella matutina. i. xp̄s natus refulget: ꝛ nūciat mūdo lucē ſparſam. i. natā ꝛ vndiq; diſperſam. ꝛ vere nūciat: q2 caligo noctium. i. obſcuritas diaboli: cadit. i. recedit. et ideo lux ſancta. ideſt chriſtus qui eſt lux ſanctificata: nos illuminet lumine ſpiritusſancti. ꝛ ſanctificet nos ꝛ ſaluet nos.

Manenſq; noſtris ſenſibus:
Noctem repellat ſæculi.
Omniq; fine diei:
Purgata ſeruet pectora.

¶ Et ipſa lux manens. i. permanens in noſtris ſenſibus. i. in nobis: qui habemus quinq; ſenſus corporis: repellat a nobis noctem. i. diabolū ſeculi huius: ideſt mundi: ꝛ illa lux ſeruet pectora noſtra. purgata a vitijs. omni fine diei. i. omni tempore vite noſtre.

Quæſita iam primum fides:
Radicet altis ſenſibus.
Secunda ſpes congaudeat:
Qua maior extat charitas.

¶ Fides queſita a nobis in baptiſmo. iam primū. ideſt cito ideo dicit primū: quia fides prima cognominatur inter virtutes: i illo loco vbi dicit. Fides ſpes ꝛc. radicet: ideſt ponat radices: ſenſibus noſtris: altis. ideſt profundis: ſecunda ſpes. ideſt proſpera. per quam ſpem ſperamus vitam: congaudeat. ideſt ſimul letetur ꝛ creſcat: qua ſcilicet ſpe ꝛ etiam fide: charitas extat maior: iuxta illud apoſtoli. Maior autē horum eſt charitas.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Caniť ad horas veſpertinas feria ſexta. Quo die quia beſtiæ & repitlia cum homine creata ſunt propter hominem: purgari a peccato & donari ęternis præmiis petit.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Feria ſexta ad veſperas.

Plaſmator hominis deꝰ:
Qui cũcta ſolꝰ ordinãs.
Humum iubes producere:
Reptantis & ferę genus.

In hoc hymno cognoſcitur illud qđ fecit deus in ſexta die. creatis ſiquidẽ omnibus reptilibus ſcilꝫ: piſcibus: auibus ⁊ alijs beſtijs. ſexta die formauit deus adam: ⁊ perfecit eũ omnibus animalibus dicens. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram: ⁊ dñamini piſcibus maris ⁊ volatilibus celi: ⁊ vniuerſis que viuunt ſuper terram. Poſuitqꝫ eum in paradiſo delitiarum: vt operaretur ⁊ cuſtodiret illum. Intendit itaqꝫ author rogare deũ: vt ſicut fecit hominẽ ſuperiorem cũctis animãtibus: ſic faciat vt nõ ſit inferior aĩalibus ꝓpter peccata ſua. Queritur cur deus homines creauit quos malos futuros preſciebat: quia ſicut preuidit quid mali eſſent facturi: ſic etiã preuidebat de malis factis eorum quid boni ipſe facturus eſſet vel quid boni hoĩes eſſent facturi. O deus plaſmator. i. creator hominis. ſcilicet ade qui ſolus ordinans cuncta. ideſt diſponens: iubes ꝓducere. ideſt procreare permittis: humum. ideſt terrã: vel humũ. i. eccleſiam. ſcilicet bonos ⁊ malos homines. Eccleſia eſt congregatio fidelium: genus reptantis vt ſerpentum: ⁊ fere. i. beſtiarum.

Qui magna rerum corpora:
Dictu iubentis viuida.
Vt ſeruiant per ordinem:
Subdens dediſti homini.

Et o tu deꝰ qui feciſti dictu iubẽtis. ideſt verbo tuo precipientis magna corpora. ideſt iumenta pecora beſtias omnium ſpecierum diuerſaꝝ: viuida. ideſt animata: ⁊ ſubdens. ideſt ſupponẽs illa animalia: dediſti homini: vt ſeruiant per ordinem. i. vt omnia animalia ſuppoſita ſint homini. quedam vt homines illa ederent. ſ. boues: oues: lepores: ⁊ porcos: ⁊ talia. Et alia vt illis vterentur: ⁊ illa equitarent: vt equos ⁊ mulos: ⁊ ſic de ceteris.

Repelle a ſeruis tuis:
Quicquid per immundiciam.
Aut moribus ſe ſuggerit:
Aut actibus ſe interſerit.

Et o deus: repelle a ſeruis tuis quicquid ſuggerit. i. infert: ſe per immũdiciam. ideſt per aliquã ſuperfluitatem culpã vel turpitudinẽ: vel per ſordidam comeſtionẽ: aut moribꝰ. i. per prauam conſuetudinem: vt cũ aliquis poſtq̃ incepit peccare: nequit abſtinere: ſed vult ſemper perſeuerare: aut interſerit ſe. i. miſcet. actibus. i. operationibus. ſ. cum mala facimus.

Da gaudiorum præmia:
Da gratiarum munera.
Diſſolue litis vincula:
Aſtringe pacis fœdera.

Da p̄mia. i. remuneratiões: gaudioꝝ eternoꝝ da munera grãꝝ. i. dona ſpiritusſcti: diſſolue vincula litis. i. diſſidia vel diſrũpe pctã odij: aſtrige. i. cõiunge: federa pacis. i. cõtubernia ſupne pacis.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad horas nocturnas die ſabbato ſurgentibus nocte ad cantandum. petit vt ardentes igne ſpiritus ſancti vitam æternam mereamur.

UVA. BHSC. IyR 124_2

Sabbato ad laudes.

SVmme deus clementiæ:
Mūdiqꝫ factor machinę:
Vnus potentialiter:
Trinuſqꝫ perſonaliter.

¶ Materia huius hymni eſt cognitionem habere trinitatis in vnitate ⁊ vnitatis in trinitate. Intendit etiam autor rogare deum vt cingat lumbos noſtros cingulo caſtitatis. ⁊ adurat. i. inflāmet vel repleat corda noſtra igne ſpūſſancti: vt caſto corpore ⁊ mūdo deo ſeruire mereamur. O deus clementie. i. alte pietatis: ⁊ o factor: ideſt compoſitor machine. i. ſtructure: mundi tu dico vnus potentialiter. i. in potentia ſecundum di[illegible]nitatem. ⁊ trinus perſonaliter. i. trinus in perſonis.

Noſtros pius cum canticis
Fletus benigne ſuſcipe.
Quo corde puros ſordibus:
Te perfruamur largius.

¶ Et tu pius: noīatiuus ꝓ vocatiuo. ſuſcipe benigne nr̄os fletus: ideſt lachrymas. cū canticis: ideſt cum hymnis vel laudibꝰ: quo pro vt. fruamur te largiꝰ: ideſt amplius: ⁊ hoc corde puro. i. mundo: ſordibus: ideſt a vitijs.

Lumbos iecurqꝫ morbidum:
Adure igne congruo.
Accincti vt ſint perpetim:
Luxu remoto peſſimo.

¶ Adure. i. accende. igne cōgruo. i. ſpūſancto. lūbos nr̄os: ⁊ iecur. ſ. epar: morbidū ad morbū et pctm̄ inclinatum. Et nota ꝙ hec tria iecur: cerebrum ⁊ lumbi: cogunt hoīem peccare. vt ſint accincti. i. lumbi ſint caſti cōtra libidinem: perpetim. i. ſemper: remoto peſſimo luxu. i. in quo luxu. i. remota ſit peſſima luxuria: ⁊ alia vitia ſint procul.

Vt quiqꝫ horas noctium:
Nunc concinendo rumpimus.
Donis beatæ patriæ:
Ditemur omnes affatim.

¶ Vt quiqꝫ. i. q̇cūqꝫ: cōcinēdo. i. pſallēdo rūpimꝰ. i. dū vigilamꝰ. ſ. diuidimus: horas noctiū oēs ditemur. i. diuites efficiamur: affatim. i. abūdāter: btē donis patrie. i. beatitudine: ſcꝫ pr̄ie celeſtis.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad laudes matutinas die ſabbato facta mentione lucis aduentātis. petit illuſtrari diuina luce vt fruamur cognitione dei poſt mortem.

AVrora iam ſpargit polū:
Terris dies illabitur.
Lucis reſultat ſpiculum:
Diſcedat omne lubricum.

¶ Hymnus iſte cōtinuatur ſuperiori: ita nos rūpimus horas noctiū: vt nos oēs ditemur. i. diuites ſimus in xp̄o et ecce aurora. i. xp̄s iam ſpargit polum: ideſt illuminat corda hoīm. Hortatur etiā nos: vt taliter nos habeamus in hoc ſeculo vel in mane: vt ad illud vltimū mane venire poſſimus. ⁊ audire mereamur. ſ. Venite benedicti patris mei ⁊c̄. Nā finito mūdi termino: pctōres ꝑpetue tenebris obſcuritatis tradent. Fidelibus vero ⁊ iuſtis. qui in hac vita nō ſunt in nocte ſed in luce: gloria ⁊ premiū effluet. i. abundanter clareſcet. ⁊ hoc eſt quod precamur. Aurora. ideſt chriſtus ſpargit polum. i. illuminat mentes vel eccleſiam: ⁊ dies

UVA: BHSC. IyR_124_2

illabitur.i.immergit terris:⁊ ſpeculum.i.pulchritudo vel aſpectus:lucis.i. claritatis:reſultat.⁊ ideo omne lubricum.i.omne peccatũ:diſcedat a nobis.

Phantaſma noctis decidat:
Mentis reatus ſubruat.
Quicquid tenebris horridũ:
Nox attulit culpæ cadat.

¶ Phãtaſma i.fantaſia vel deceptio: noctis.ideſt diaboli:decidat.i.cadat vel ruat.reatus.i.culpa:mẽtis ſubruat.i.cadat a nobis ⁊ quicquid horridum.i.difforme.culpe nox.i.diabolus:vel nocturna cogitatio,attulit nobis in tenebris: ideſt cadat a nobis.

Vt mane illud vltimum:
Quod preſtolamur cernui:
In lucem nobis effluat:
Dum hęc canore concrepat.

¶ Vt mane illud vltimũ.i.iudiciũ futurum: vel charitas.i.aduẽtus chriſti: quod mane cernui.i.inclinati.preſtolamur.i.ſperamus vel ſpectamus.effluat ideſt eueniat.nobis in lucẽ:dum hec.i. nox concrepat.i.reſonat.canore.i.cantu vel laude.

Carmẽ eſt quale illud Primo dierũ. Canitur ad horas veſptinas die ſabbato:qui iam ſol tendit ad occaſum:petit diuino lumine illuſtrari:hortaturq; deum omni tempore laudare.

O Lux beata trinitas:
Et principalis vnitas.
Iam ſol recedit igneus:
Infunde lumen cordibus.

¶ In hoc hymno materia ſumit circa qualitatẽ tẽporis die recedente ⁊ nocte adueniente. Intendit inuocare trinum deũ in perſonis:⁊ trinitatẽ in vnitate: vt fundat in cordibus noſtris lumẽ ſpiritusſancti vt ſupplices laudare mereamur deum.ſ.in proſperis ⁊ in aduerſis:⁊ ita concedat nobis tranſire diem ⁊ noctem ſine peccato ⁊ ſine impedimento ſathane:⁊ hoc eſt. O beata trinitas.i.o deus:lux hominum vel mũdi vel angelorum:⁊ vnitas principalis.i. qui habet principatum ſuper angelos. ſol.i.xp̃s igneus recedit a nobis iã. ⁊ ideo infunde lumen.i.ſpiritũſanctum in cordibus noſtris:ideſt ſenſibus: vt illud habere mereamur.

Te mane laudum carmine:
Te deprecemur veſperi.
Te noſtra ſupplex gloria:
Per cuncta laudet ſæcula.

¶ Dico infunde ſpiritũſanctum:vt deprecemur te ⁊ vt adiuues nos in principio vel mane.i.tempore matutino laudum:carmine:ſero:mane:meridie.⁊ tota die debemus laudare deum:⁊ orare per ſingulas horas.ſ.quotidie ⁊ in omnibus horis:⁊ in omni tẽpore. Vnde ait propheta. Veſpere ⁊ mane meridie ⁊c.⁊ deprecemur veſperi.ideſt in fine mundi:noſtra ſupplex.ideſt humilis:gloria laudet te per cuncta ſecula.i. per omnia ſecula.⁊ hoc perpetue.ideſt ſine fine.

Carmen eſt dimetrũ iambicum magna ex parte cacometrum Canit aduẽtus tẽpore:itaq; & incarnationis chriſti & vtriuſq; aduentus illius mentionem facit.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Conditor alme ſydrum:
Eterna lux credentium.
Chriſte redemptor omnium:
Exaudi preces ſupplicum.

Materia huius hymni eſt de aduentu chriſti: ⁊ de incarnatiõe eiuſdẽ quia deus deſcendens de celo ſe exinaniuit formam ſerui accipiẽs ⁊ humiliauit ſe vſqꝫ ad mortem: ⁊ qualiter egreſſus eſt de honeſtiſſima clauſula virginis: tanq̃ ſponſus de thalamo ſuo: cui ſponte omnia obediunt. ſcilicet celeſtia: terreſtria: ⁊ infernalia. Intendit etiam rogare deum: vt per hanc incarnationem: noſtras preces exaudire dignetur. ⁊ a ſagitta diaboli liberare. O conditor: qui es compoſitor alme ſyderum. ideſt ſtellarum: o eterna lux credentium. ideſt chriſtianorum fidelium: o chriſte redemptor omnium hominum: exaudi preces ſupplicum. ideſt humilium tibi ſupplicantium.

Qui condolens interitu
Mortis perire ſæculum:
Saluaſti mundũ languidum:
Donans reis remedium.

Qui cõdolens. ideſt nobiſcum dolẽs vel compatiens: ſeculũ. ideſt ſeculares perire interitu mortis. ideſt pena infernali: ſaluaſti. ideſt liberaſti de poteſtate diaboli: mundum languidum. ideſt languentem in peccatis: donans remediũ ideſt redemptionem tui ſanguinis: reis ideſt peccatoribus.

Vergente mundi veſpere:
Vti ſponſus de thalamo
Egreſſus honeſtiſſima
Virginis matris clauſula.

Vergente mundi veſpere. ideſt appropinquante vel declinante fine mundi: es ſic egreſſus ſupple: vti pro ſicut ſponſus egreditur: de thalamo: egreſſus in quã de honeſtiſſima. ideſt caſtiſſima: clauſula. ideſt clauſtro virginis marie matris tue.

Cuius forti potentiæ
Genu curuantur omnia.
Cœleſtia terreſtria:
Nutu fatentur ſubdita.

Et ideo qꝛ egreſſus es: vel qꝛ ſaluaſti mundũ: forti potẽtie cuius. i. xp̄i oĩa curuanť genu. i. laudãdo ip̄m: celeſtia. i. angeli: terreſtria. i. hoĩes: fatẽtur ſubdita ideſt cõfitentur illi ſubiecta eſſe: nutu. i. ſponte. ſ. ad tuam voluntatem. ⁊ qꝛ obediunt noſtro ſaluatori: ⁊ oĩa clamãt: Deus me fecit. ideo te deprecamur.

Te deprecamur agie:
Venture iudex ſæculi:
Conſerua nos in tempore:
Hoſtis a telo perfidi.

Ergo qꝛ ita eſt dep̄camur te o agie. ſ. ſancte xp̄e vẽture iudex ſeculi. i. ad iudicium: cõſerua nos in tempore. i. in hac vita a telo hoſtis perfidi. i. ſuggeſtione diaboli: que ſagitta dicitur.

Laus/honor/virtus/gloria
Deo patri & filio.
Sancto ſimul paracleto:
In ſempiterna ſęcula amen.

Et qꝛ deus miſit filiũ ſuũ xp̄m vt nos redimeret: referamus gratias ei. laus honor. virtꝰ: glĩa: deo p̄i ⁊ filio: ſancto ſimul paracleto. i. cõſolatori: in ſempiterna ſecula. i. ſine fine. amen.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur tpe aduētus chriſti. itaq̃ cōmemorata illius æterna generatiōe primi aduēt⁹ in quo carnem aſſumpſit: & ſecūdi quo venturus eſt meminit.

VErbum ſupnū prodiens:
A patre olim exiens:
Qui natus orbi ſubuenis
Curſu decliui temporis:

¶ Iſte hymnus agit de ſupradicta materia ⁊ continuatur ſupiori: ita chriſtus egreſſus eſt de vtero virginali: vti ſponſus de thalamo ſuo. ⁊ ideo oīa ei humiliātur: ⁊ nō eſt mirū: qꝛ ipſe deſcēdit de patre. i. de celo. ⁊ hec eſt reſpōſio cōtra hereticos qui dicebāt xp̄m deſcēdiſſe: ſed nō de patre quibus reſpōdendum eſt. O supernū verbū. i. dei filius. p̄diens. i. manifeſtans te ineffabiliter a patre olim exiens: quādo incarnatus es. qui de matre natus: ſubuenis. i. ſuccurris: orbi perdito: curſu. i. plenitudine temporis decliui. i. proni vel declinanti ad finem ſeculi.

Illumina nunc pectora:
Tuoq̃ amore concrema.
Audito vt præconio:
Sint pulſa tandem lubrica.

¶ Et tu qui talis es illumina nūc i preſenti tuo lumine noſtra pectora. ⁊ cōcrema. i. accēde tuo amore. i. tua gr̄a: vt audito preconio. i. predicatione apl'oꝝ: vel audito p̄conio ꝓphetaꝝ: lubrica. i. pctā ſint pulſa a nr̄is cordibus tandem in fine ſeparationis corporis ⁊ anime.

Iudexq̃ cum poſt aderis
Rimari facta pectoris:
Reddens vicem pro abditis:
Iuſtiſq̃ regnum pro bonis:

¶ Et o tu ſupnū verbū. i. o fili dei. cum aderis. i. affueris vel adueneris: iudex poſt. i. in fine mūdi: rimari. i. experiri vl' inquirere: facta pectoris. i. pctā cogitationum: ⁊ ſis reddēs vicē. i. remunerationem: pro abditis. i. pro occultis peccatis: ⁊ iuſtis. i. ſanctis regnum eternum: pro bonis operibus que in preſenti ſeculo operati ſunt.

Non demum arctemur malis
Pro qualitate criminis.
Sed cum beatis compotes
Simus perēne cęlibes.

¶ Et nō arctemur. i. nō cōſtringamur: demū. i. ad vltimū malū: ꝓ qualitate criminis. i. ꝓ magnitudine vel cumulo peccatoꝝ: ſed ſim⁹ cōpotes. i. ſimul potentes ſim⁹ cū beatis. i. ſanctis: perēnis. i. perpetual'r: vel perēnes. i. habitatores: celoꝝ celibes. i. celeſtem vitā ducentes.

Carmen eſt dimetrū iambicū ex parte cacometrum. Canitur aduentus Chriſti tempore. Et facit mentionem vtriuſq̃ aduētus ſicut in ſuperioribus hymnis factum eſt.

VOx ecce clara intonat:
Obſcura queq̃ īcrepat.
Pellantur eminus ſomnia:
Chriſtus ab æhere promicat.

¶ Materia huius hymni eſt: q̄d in ſupradicto hymno. Dictum eſt ſuperius q̄ chriſt⁹ venit olim a patre: qꝛ ecce vox ideſt p̄dicatio xp̄i itonat: ecce clara vox idest Joannes celeſtis: intonat. i. terri-

UVA. BHSC. IyR_124_2

bliter predicat de nube carnis penitētiam: ⁊ increpat queqꝫ obſcura.ideſt omnia vitia vel peccata. ⁊ ideo omnia ſomnia.ideſt vana et muta peccata: pellantur eminus.ideſt longe. quia chriſtus iam promicat ideſt fulget: ab ethere ideſt de celo vel a diuina ſcriptura.

Mens iam reſurgat torpida:
Quæ ſorde extat ſaucia.
Sydus refulget iam nouum:
Vt tollat omne noxium.

¶ Et ideo mēs noſtra torpida ideſt pigra: reſurgat a vitijs: q̄ mens extat ſaucia. ideſt manet vulnerata: ſorde: ideſt peccato. bene dicit ꝙ ſurgat mēs: quia ſydus.i.chriſtus refulget per ſpiritum ſanctum. nouū ideſt de virgine natum vt tollat ideſt remoueat a nobis omne noxium ideſt peccatum.

E ſurſum agnus mittitur:
Laxate gratis debitum.
Omnes pro indulgentia:
Vocem demus cū lacrhymis.

¶ Agnus ideſt dei filius mittitur: e ſurſum ideſt de celis: laxare ideſt condonare: debitum ideſt originale peccatū vel penas peccati: gratis.i.dono vel ſponte ſua et ſine aliqua remuneratione: et ideo omnes demus vocem cum lachrymis ideſt confeſſionem peccatorū: pro indulgentia ideſt pro remiſſione peccatorum.

Secundo vt cum fulſerit:
Mundumqꝫ horror cinxerit.
Non pro reatu puniat:
Sed pius tunc nos protegat.

¶ Bene dico demus vocem cū lachrymis: vt cum ille agnus fulſerit ideſt fulgens aduenerit: ſecundo ſcilicet aduentu.ideſt in iudicio: ⁊ horror ideſt pauor illius: cinxerit ideſt circundederit mundum ideſt mundanos: nos non puniat. ideſt non damnet: pro reatu ideſt pro peccato: ſed pius ideſt chriſtus propicius nobis: nos tunc protegat.i.defendat a poteſtate diaboli.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad horas diurnas tempore natalis chriſti. In quo duplicis ortus eius mentionem facit. in tempore a matre: æternaliter a patre.

VEni redemptor gentium:
Oſtēde partum virginis.
Miretur omne ſæculum:
Talis decet partus deum.

Materia huius hymni eſt inuocatio ad deum vt veniat oſtendere partum virginis: ſed nō ex virili ſemine: ſed diuino ſpiritu cooperante eſſe factum: ⁊ qualiter egreſſus eſt a patre: ⁊ regreſſus ad patrem. et qualiter eſt equalis patri: et loquitur de preſenti quaſi de futuro. Vel poſſumus dicere ſecundum litteram. Veni redemptor gentium.i.oſtende te illis qui in mundo habuerunt noticiam tui. hoc eſt veni redemptor. O chriſte: redemptor gentium ideſt gentilium vel iudeorum. veni in mentibus noſtris ⁊ oſtende partum virginis Marie. et ideo omne ſeculum.ideſt ſeculares: miretur ideſt mirētur. quia talis partus decet deū de ſpiritu ſancto et Maria virgine permanente.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Non ex virili ſemine:
Sed myſtico ſpiramine:
Verbum dei factum caro:
Fructuſqꝫ ventris floruit.

Vere talis partus decet deũ: qꝛ non ex virili ſemine: ſed myſtico ſpiramine. ideſt ſecreto ⁊ ſancto: verbũ dei. i. filius dei: factũ eſt caro. i. homo: ⁊ fructus vẽtris marie floꝛuit ſicut flos creuit. Unde Maria virga eſt: filius eius flos.

Aluus tumeſcit virginis:
Clauſtra pudoris permanent.
Vexilla virtutum micant:
Verſatur in templo deus.

Et ecce aluus virginis. i. vẽter marie tumeſcit. i. creſcit. ⁊ tñ clauſtra pudoꝛis ideſt virginitatis permanẽt integra: qꝛ virginitas nõ eſt violata. ⁊ vexil[illegible] ſupple omniũ virtutũ. i. miracula: micãt. i. fulgent. vel virtutũ quarum deus eſt vexillum. i. cuſtos. ⁊ ideo deus verſatur in templo: qꝛ receptus eſt a ſymeone. vel verſatur in teplo ideſt in aluo Marie virginis.

Procedens de thalamo ſuo:
Pudoris aula regia.
Gemine gigas ſubſtantiæ:
Alacris vt currat viam.

Chriſtus ꝓcedẽs de thalamo ſuo. i. de vtero virginis: qꝛ illa fuit illi lect⁹ caſtitatis. ſcꝫ de regia aula pudoꝛis. i. de palacio regali exiſtens. gigas gemine ſubſtãtie. i. diuinitatis ⁊ humanitatis: qꝛ deus eſt ⁊ homo. Gigas dꝛeo ꝙ inſeparabilis ⁊ irreuocabilis ad vitã huius mũdi occurrit nobis. Unde dauid. Exultauit vt gigas ad currẽdam viã ſuam ⁊c̃. vt alacris currat viam. i. de hoc mundo tranſeat ad patrem.

Egreſſus eius a patre:
Regreſſus eius ad patrem.
Excurſus vſqꝫ ad inferos:
Recurſus ad ſedem dei.

Egreſſus eius a patre: qñ deſcẽdit in vterũ virginis. regreſſus ei⁹ ad patrem qñ rediȷt in celũ. vnde dauid. A ſummo celo egreſſio eius: ⁊ occurſus ei⁹ vſqꝫ ad ſummũ eius. Et ipſe ait in euangelio. Ego veni a patre in mundũ: iterũ relinquo mundũ: ⁊ vado ad patrem: excurſus vſqꝫ ad inferos: quando deſcendit ad inferna. recurſus ad ſedem dei. ideſt ad dexteram patris.

Aequalis æterno patri:
Carnis tropheo accingere.
Infirma noſtri corporis
Virtute firmans perpetim.

Et o tu xp̃e eq̃lis eterno pr̃i ſcꝺ̃ꝫ diuinitatẽ: accingere tropheo. i. victoꝛia carnis. ſ. induere carnẽ qꝛ ꝑ carnẽ triũphauit ſuꝑ diabolũ. tu dico firmãs. i. roborãs ꝑpetim. i. perẽni virtute: infirma. i. vitia. ſ. fragilitates nr̃i coꝛpoꝛis ⁊ aĩe.

Præſepe iam fulget tuum
Lumenqꝫ nox ſpirat nouum.
Quod nulla nox interpollet:
Fideqꝫ iugi luceat.

Vere pꝛocedis de thalamo. o tu xp̃e qꝛ pꝛeſepe tuũ. i. eccl'ia iã fulget virtutibus: ⁊ nox ſpirat. i. emittit: nouũ lumen ideſt natũ ſine pctõ. qꝺ lumẽ interpollet. i. obſcuritas hereticoꝛũ. qꝛ heretici dicunt te non accepiſſe carnẽ: interpollet. i. obſcuret: ⁊ luceat lumen tuum: iugi fide. i. aſſidua virtute.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Tempore natiuitatis.

Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrum. Canitur ad horas diuinas tempore natalis chriſti. facit mētionem vtriuſqꝫ ortus chriſti ſicut in ſuperiori hymno factum eſt.

Chriſte redēptor gentium
Ex patre patris vnice
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.

¶ Materia huius hymni eſt inuocatio quā facim⁹ ad xp̄m: vt ſicut dignat⁹ eſt accipere carnē humanā: ⁊ illā ſibi vnire. ita p̄ces nr̄as exaudire digneť ⁊ nos a peccatis liberare. O xp̄e redēptor gētium: vel omiū. qꝛ oēs gētes redemiſti tuo ſanguine. ⁊ o tu vnice. i. o tu vnigenite. patris ex patre ꝓcedens. tu dico ſolus natus ineffabiliter ſcd̄m diuinitatē. Unde ait ſcriptura. Generationem eius quis enarrabit: ante principiū. i. ante mundi conſtitutionem.

Tu lumen tu ſplendor patris
Tu ſpes perēnis omnium
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.

¶ O xp̄e tu es lumen ⁊ ſplēdor patris: quia per te pater innotuit mundo tu es perēnis ideſt perpetua ſpes omniū: intende ideſt exaudi: preces quas famuli tui fundunt per orbem ideſt per omnes gentes que per vniuerſum orbem orāt aſſidue apud te.

Memento ſalutis autor
Quod noſtri quōdā corporis
Ex illibata virgine
Naſcendo formam ſumpſeris.

¶ Dico ꝙ debes ad preces noſtras intendere: qꝛ aſſumpſiſti humanā carnē. O autor noſtre ſalutis. i. redēptionis: memēto. i. recordare ꝙ ſumpſeris. quōdam. i. in tempore: formam. i. ſimilitudinem noſtri corporis: ex virgine illibata ideſt intacta: quia ante partum et poſt partum ⁊ in partu virgo permanſit.

Sic præſens teſtatur dies
Currens per anni circulum
Quod ſolus a ſede patris
Mundi ſalus adueneris.

¶ Preſens dies ideſt natiuitatis teſtatur ſic: ita currēs per anni circulū ideſt per vnum quēqꝫ annū: qꝛ tu ſolus adueneris exiſtens ſalus mūdi: a ſede patris. ideſt veniens de celo operatus es ſalutem in medio terre.

Hunc cœlum/terra hunc/mare
Hunc/omne quod in eis eſt
Autorem aduentus tui
Laudat exultans cantico.

¶ Hunc ideſt diem vel autorem. celum ideſt celeſtes vel ſtelle: per celum ſtella que apparuit magis ideſt tribus regibus vel angeli intelliguntur qui paſtoribus cum nimio gaudio dixerūt. Gloria in excelſis deo. Et per mare tyrāni vel quia mare ſe prebuit calcabile ipſi deo. terra ideſt terrena poteſtas vel paſtores. hunc mare: qꝛ magi nauigio venerūt ⁊ omne quod in eis eſt ſcilicet in celo ⁊ in terra: laudat hunc autorem ideſt deum vel patrem tui aduentus omne dico exultans cum cantico ideſt hymno.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Nos quoq; qui ſancto tuo
Redempti ſanguine ſumus
Ob diem natalis tui
Hymnum nouū concinimus.

¶ Et nō ſolum terra ꝛ mare laudāt te: ſed etiam nos quoq;.i.ſimiliter qui ſumus redēpti tuo ſancto ſanguine cōcinimus.i.canimus nouum hymnū.i.nouam laudem: ob diem ideſt propter diē natalis tui.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad horas diuinas tpe natalis chriſti: cōmemorat queādmodū chriſtus ſumpto homine natus eſt ex maria virgine. Hymnus eſt Sedulii p ordinem alphabeti incipiens tetraſticha ab.a.vſq; ad.g.litterā.

A Solis ortus cardine
Ad vſq; terræ limitem
Chriſtum canamus principē
Natum maria virgine.

¶ In hoc hymno agit̄ de incarnatione dñi: ꝛ de natiuitate qūo puerpera enixa eſt xpm q̄ nō horruit ſtabulū ꝛ pſepe. ꝛ ſic ↄtinuat̄ ſupiori. dixit ꝙ celū terra mare ꝛ omne qḋ ī eis eſt laudat eū pncipē ꝛ vere qꝛ ab ortu ſolis vſq; ad occaſum vniuerſus orbis canit deū.i.laudat. vel aliter dico ꝙ eius pſepe iā fulget nouo lumine. ꝛ ideo canamꝰ ipm natū de maria virgine principē mūdi a ſolis ortu vſq; ad occaſū. A ſolis ortus cardine.i.ab origine mūdi. vel ſolis.ſ.ab oriēte ſolis vſq; ad limitē terre.i.vſq; ad occidētē. canamꝰ.i.laudemꝰ xpm deū.i. principē: xpm dico natū de maria virgine: vel natū.i.filiū marie virginis.

Beatus autor ſæculi
Seruile corpus induit
Vt carne carnem liberans
Ne perderet quos condidit.

¶ Bñ dico ꝙ debemꝰ laudare deū: qꝛ beatꝰ autor.i.factor ſcl'i induit.i.aſſumpſit ſeruile corpus.i.formā ſerui ꝛ cōditor carnis nr̄e. liberans carnem noſtrā carne ſua: qꝛ formā hoīs aſſumēdo. carnē noſtrā liberauit. ꝛ quare ne pderet homines quos condidit ideſt creauit.

Caſtæ parentis viſcera
Cœleſtis intrat gratia
Venter puellæ baiulat
Secreta quæ non nouerat.

¶ Et vere induitur: qꝛ gratia celeſtis.i. ipſe chriſtꝰ intrat viſcera caſte parētis ideſt matris. ꝛ ſic venter puelle baiulat ideſt portat. ſecreta ſcilicet celeſtia que non nouerat ante conceptionem.

Domus pudici pectoris
Templum repente fit dei
Intacta neſciens virum
Verbo concepit filium.

¶ Et vere baiulat ſecreta que non nouerat. qꝛ domus.i.aluus pectoris marie. pudici.i caſti: fit templum dei.i.domus dei.. repēte.i.cito. domus dico intacta neſciens virum: per carnis commixtionem concepit. ideſt portauit: filium ideſt chriſtum: et hoc verbo operante ideſt virtute ſpiritusſancti. vel verbo ideſt poſt verbum quod gabriel predixerat ipſum naſciturū. Unde dicitur. Ecce concipies et paries filium ꝛc

UVA. BHSC. IyR_124_2

Enixa eſt puerpera
Quem gabriel prædixerat.
Quem matris aluo geſtiens
Clauſus ioannes ſenſerat.

¶ Dico ꝙ cõcepit: ⁊ vere qꝛ puerpera. i. maria partẽs puerum enixa eſt. i. peperit filiũ quẽ gabriel predixerat: naſciturum. quem Joannes clauſus aluo matris. ſcꝫ Elizabeth: ſenſerat. i. cognouerat: geſtiens ideſt gaudens.

Fęno iacere pertulit
Præſepe non abhorruit
Paruoq; lacte paſtus eſt
Per quem nec ales eſurit.

¶ Jdeo ꝑtulit vel patiť famẽ ⁊ ipe puer i. xp̄s: ꝑtulit. i. paſſus ẽ iacere vel poni: feno ꝑſepis. etiã nõ abhorruit. i. refutauit vel repudiauit ꝑſepe. i. ſtabulũ ꝙ ꝓ ⁊: paſtus eſt. i. nutrit⁹ ꝑuo lacte ꝟginis: ꝑ quẽ. ſ. xp̄m. ales. i. nutrix maria a qua nutriebať ipe xp̄s nõ eſurit. i. nõ patiť famen. Antoni⁹. immo aleſ. i. aues. i. qui dat auib⁹ cibũ. iuxta illud. Maria eñ xp̄m portabat. ⁊ xp̄s eã regebat. ⁊ quem celũ ⁊ terra capere non potuit: aluus beate virginis portauit.

Gaudet chorus cœleſtium
Et angeli canunt deo
Palamq; fit paſtoribus
Paſtor creator omnium.

¶ Et qꝛ nat⁹ ẽ. chor⁹. i. ſocietaſ: celeſtiũ i. ſpũum: gaudet ⁊ ãgeli. i. throni ⁊ dñatiões ꝑncipat⁹ ꝓtãtes. ⁊ ſic de ceteris. canũt deo gloriã: ⁊ paſtor. i. creator oĩm: fit palã. i. not⁹: ⁊ natiuitas ſua fit cognita et nũciata paſtorib⁹ iuxta turrim abrã: iuxta quẽ locum paſtores pro cõſuetudine aderant: ⁊ erat illa planicies apta paſtoribus illius regionis.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgẽtes. Canitur in feſto epiphaniæ domini: narrat quo pacto magi cũ tribus muneribus venerunt ab oriente quæſitum ſaluatorem noſtrum.

NVnciũ vobis fero de ſupnis:
Natus eſt xp̄s dñator orbis
In bethleẽ iudæ. ſic eñ propheta
Dixerat ante.

¶ Materia hui⁹ hymni ẽ ꝑparatio gaudij de natiuitate xp̄i redẽptoris. ⁊ gaudiũ annũciatũ eſt nobis ꝑ angelũ apparẽtẽ ⁊ paſtorib⁹ ĩ via dicẽtẽ. Annuncio vobis gaudiũ magnũ ⁊c̄. Cuius natiuitatẽ hec ſigna ⁊ miracula ſecuta ſunt. ſ. ſtella apparuit magis q̄rẽtib⁹ deũ q̄ duxit eos ꝑuia vſq; ad ipm. Jn cui⁹ natiuitate herodes: ⁊ q̄libet mal⁹ ꝯfundiť vel doctrina mala ⁊ ꝑniciositaſ ſiue malicia tp̄iſ eo naſcẽte ceſſauerũt. ſ. idoloꝝ cultura: ⁊ ſacrificia vana ſeditiões ⁊ bella qꝛ ĩ natiuitate xp̄i pax fuit ꝑ vniuerſum orbẽ. ⁊ vox angeli loquẽtis: fero. i. affero nũciũ vobis de ſupnis. i. de celo. xp̄s dico dñator orbis: fili⁹ dei natuſ eſt in bethleẽ iude. i. in ciuitate illa q̄ ſorte accidit tribui iude: eñ pro: qꝛ ꝓpheta dixerat. i. ꝓphetauerat ſic futurũ eſſe ante.

Hũc canit læt⁹ chor⁹ angelorũ:
Stella declarat veniunt eoi
Pricipes digni celebraꝛ cultũ:
Myſtica dona

¶ Chorus angelorũ canit hũc. ſ. xp̄m. chor⁹ dico let⁹ et exultãs ⁊ laudãs deũ: ſtella q̄ duxit magos. i. ſapiẽtes. declarat. i. manifeſtat eis ſaluatorẽ. eoi. i. oriẽtales. principes. i. reges: veniunt celebrare. i. honorare deũ. ſ. dignum cultum ⁊ offerre myſtica dona deo.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Thꝰ deo/ myrrhā trocletē humādo/
Bracteas regi chryſeas decenti/
Dum colūt vnum meminere trino
Tres dare terna.

¶ Iſti tres reges meminere.i.memoria habuerūt afferre tria munera.ſ.aurū thꝰ ⁊ myrrhā. Et meminere dare.i.afferre deo thꝰ ⁊ myrrhā.trocletē.i.rotūdā. Antonius. trocletē potiꝰ fluētē a trocheo qđ eſt fluo:ꝗ eſt arbor ita dicta a loco vbi naſcit̃.⁊ hꝫ aureū colorē.⁊ declinat̃ hec trocletis.huiꝰ.tis.humādo qꝛ mortalis erat.⁊ meminere deo offerre bracteas chryſeas.i.laminas aureas:quia chryſiō grece:idē eſt qđ aureū latine.regi decēti.i.xp̄o dū colūt.i.venerant̃: vnū deū.⁊ meminere dare terna munera illi trino.i.trinitati. quia vnū ſunt pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus.

Gloriā trinę monadi canamus
Cum deo diuæ genitæꝗ̄ proli
Flamini ſancto ab vtroꝗ̄ fuſo
Corde fideli.

¶ Gloriā canamꝰ monadi.i.vnitati.trine cū deo ⁊ ſpū ſancto fuſo ab vtroꝗ̄. vel trine monadi.i.deo qui eſt trinus in perſonis ⁊ vnus in eſſentia.dicitur hec monas huius.dis.⁊ canamꝰ ꝓli diui.i. genite a patre cum deo patre.⁊ non tantum canamus patri: ſed etiam flamini ideſt ſpiritui ſancto:fuſo.i.prodeunti ab vtroꝗ̄.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̃ in feſto epiphaniæ hoc eſt apparitionis dñi: & narrat queadmodū magi ſtella duce venerunt in bethleē preterea miraculū in nuptiis factum. Hymnus Sedulii per ordinē alphabeti cōtinēs tetraſtica ab.h. littera vſꝗ̄ ad.n.ſed intermiſit.k.&.m.litteras.

Hoſtis herodes impie
Chriſtū venire qđ times?
Non arripit mortalia
Qui regna dat cœleſtia.

¶ Materia huius hymni eſt cōclamatio quā facimꝰ cōtra herodē qui audita natiuitate xp̄i amittere regnū timuit. ideoꝗ̄ multos pueros interfecit. Intētio autoris eſt tractare de tribꝰ miraculis die epiphanie factis.ſ de magoꝝ apparitione.de aqua in vinū cōuerſa.⁊ de xp̄i baptiſmate. Et nota ꝙ hymnus iſte cōtinuatur ſuperiori:ita dixi ꝙ xp̄s natus eſt ⁊ pertulit iacere feno. Unde herodes de natiuitate eius iratus occidit multos pueros: timēs ne amitteret regnū:ſed non deberet:qꝛ ille qui rex eſt regū ⁊ dñs dñantiū nō venit:vt ei regnū afferret ſed vt totum mūdum in tanto crimine inuolutū a peccatis liberaret. O impie herodes hoſtis quid ideſt cur times venire chriſtum:ipſe non arripit mortalia qui regna dat celeſtia.

Ibant magi quam viderant
Stellam ſequentes præuiam
Lumen requirunt lumine
Deum fatentur munere.

¶ Magi ibāt queſitum chriſtum ⁊ adorare eum ſequentes ſtellam preuiam: ideſt precedentem:quam viderant ⁊ requirūt:lumen ideſt chriſtum lumine id eſt ſtella.⁊ fatentur deum munere: ſcilicet thure:auro ⁊ myrrha.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Lauacra puri gurgitis
Cœleſtis agnus attigit
Peccata quæ non detulit
Nos abluendo ſuſtulit.

¶ Celeſtis agnus ideſt chriſtus attigit ideſt ſuſcepit: lauacra ideſt baptiſmum puri gurgitis. ideſt iordanis. ⁊ ſuſtulit a nobis abluẽdo nos per baptiſmũ pctã que nõ detulit ideſt ſecũ nõ portauit: qꝛ immunis erat ⁊ abſqꝫ peccato.

Nouum genus potentiæ:
Aquæ rubeſcunt hydriæ:
Vinumqꝫ iuſſa fundere
Mutauit vnda originem.

¶ Et ideo dico nouũ. i. inauditũ genus potentie: hydrie rubeſcũt. i. flaueſcunt: ſcꝫ aque intromiſſe. ponit enim cõtinẽs pro contento. ⁊ vnda. i. aqua iuſſa fundere vinum mutauit originem: ideſt naturam precepto dei.

Carmen eſt omni lege carminis ſolutum. Canitur ad horas veſpertinas in feſto diuæ Mariæ. Cuius patrociniũ atqꝫ fauorem multipliciter nobis imploramus.

Ave maris ſtella:
Dei mater alma:
Atqꝫ ſemper virgo:
Fœlix cœli porta.

¶ Materia huius hymni eſt ſalutatio ab angelo facta: ſic dicente. Aue gratia plena dñs tecũ. ꝗ virtute altiſſimi obũbrata fuit: ⁊ ſolo verbo cõcepit. Intẽdit etiã autor ipſam mariã inuocare: vt nomen eue: per quã mors intrauit mutet. ⁊ vt ſoluat vincula peccatoꝝ: ⁊ preſtet nobis vitã eternã a cũctis reatibꝰ abſolutis. Hinc etiã laudare nos hortatur ⁊ glorificare hũc diem ꝓpter hoc ꝙ euaſimus de domo diaboli: ⁊ venimus potius per fidem ⁊ gratiã dei ad ipſam. ⁊ dicitur hoc per ſimile ⁊ facit cõparationẽ. Sicut eñ ſtella preſtat ducatũ nautis vt veniãt ad portũ: ita ducatu virginis Marie veniemus ad portũ. i. ad xpm. O ſtella maris. i. mũdi. aue. i. ſalue: o alma. i. ſancta mater dei atqꝫ aue: ſemper ideſt eternaliter: virgo quia ante partum: ⁊ in partu: et poſt partum. o porta felix celi aue ideſt ſalue.

Sumens illud aue
Gabrielis ore
Funda nos in pace
Mutans nomen euæ.

¶ Et qꝛ tu es: ſumẽs illđ aue. i. ſalutationẽ ꝗ fert ab ore gabrielis funda nos in pace. i. in eterna beatitudine: tu dico mutãs nomẽ eue in aue. i. maledictionẽ eue in vitam eternã. i. in tuã benedictionem.

Solue vincla reis:
Profer lumen cæcis
Mala noſtra pelle:
Bona cuncta poſce.

¶ Et qꝛ tu es virgo: facta es ſtella maris. ⁊ qꝛ tu mutaſti nomen eue. i. maledictionẽ eue deleſti: ⁊ dediſti nobis benedictionẽ: ⁊ confudiſti mortẽ: ⁊ dediſti nobis vitam perpetuã. ideo ſolue vincla. i. ligamenta peccati humani. reis. i. peccatoribus. ⁊ profer ideſt tribue: lumen cecis ideſt infidelibus: ⁊ pelle ideſt abijce a nobis mala noſtra: ⁊ poſce ideſt poſtula a filio tuo cuncta bona.

Jesu

UVA. BHSC. IyR_124_2

Monſtra te eſſe matrem:
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus
Tulit eſſe tuus.

¶ Mōſtra te eſſe matrē.i.oſtēde te placando filium tuū: et filius tuus ſumat preces tuas per te filius dico ille qui tulit idest ſuſtinuit eſſe tuus natus pro nobis vt nos ſaluaret.

Virgo ſingularis
Inter omnes mitis
Nos culpis ſolutos
Mites fac & caſtos.

¶ Et qꝛ ſuſtinuit eſſe filius tuus.ideo o virgo ſingularis qꝛ nulla ſimilis eſt tibi qꝛ poſt partū virgo:in partu virgo:⁊ ante partū.mitis inter oēs alias mulieres.⁊ o virgo caſtitatis mater:fac nos ſolutos a culpis:⁊ fac nos mites ideſt manſuetos ⁊ caſtos ſcilicet in corpore ⁊ anima fac nos mundos.

Vitam præſta puram:
Iter para tutum:
Vt videntes ieſum
Semper collectemur.

¶ Et qꝛ mater es caſtitatis ⁊ ſuauitatis: o virgo:pſta.i.dona vitā purā nobis:⁊ para.i.tribue:iter tutū: vt videntes ieſum filiū tuū ſemp collectemur.i.gaudeamꝰ in eo.ſ.in preſenti et laudes pſolvētes.⁊ in futuro eū plenius ⁊ perfectiꝰ cognoſcentes ⁊ gaudeamus ⁊ exultemus cum domino noſtro filio tuo.

Sit laus deo patri:
Summo chriſto decus:
Spirtui ſancto:
Trinus honor vnus. Amen.

¶ Et qꝛ deſcendit dn̄s noſter in vterū virginis.ideo laus ideſt gl'ia ſit deo patri:decus.i.honor ſit ſummo chriſto excelſo ⁊ ſpiritui ſancto ſit honor trinus: propter trinitatem perſonarū:et vnus propter vnitatem eſſentie:vel vnus honor ſit trinus.Antonius.quid ſi legas tribus ideſt patri et filio ⁊ ſpiritui ſancto.Amen.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad horas nocturnas in diebus feſtis diuę mariæ. Cuius laudibus annumerat quod deum genuit. & in lucem effudit.

QVē terra ponthus ęthera
Colūt/adorāt/prædicant
Trinam regentem machinam
Clauſtrum mariæ baiulat.

¶ Intētio huiꝰ hymni eſt ꝙ autor vult oſtēdere hoc qđ prophete de xp̄o nunciauerūt in genitrice dei maria eſſe cōpletū: oſtēdit ſiľr qualr clauſtrū marie baiulat xp̄m.Et nota ꝙ deꝰ fecit hominem ⁊ poſuit eū in paradiſo terreſtri:⁊ precepit ei ne comederet de ligno vite ideſt de pomo quod erat in medio paradiſi.ſed diabolo ſuadente eue:⁊ eua poſt modum ade ſimiliter ſuadente: ambo comedentes.⁊ ſic diabolo placentes: mortaliter peccauerunt.⁊ poſt peccatum tante corruptionis de paradiſo ſtatim a domino eiecti ſe nudos eſſe cognouerunt. Uidens ergo deus ꝙ aliter non poſſet redimere genus humanum niſi per feminam:in vterum virginis filium ſuum deſtinauit,⁊

UVA. BHSC. IyR_124_2

incarnari voluit:per quem ſumus redempti:⁊ a peccato liberati. Unde gra tes reddere tenemur. Dictū eſt ſuperius ꝙ maria ſtella maris eſt mater dei. et etiam quem celum ⁊ terra capere non poterāt: tamen clauſtrum marie eum baiulat. Conſtrue. clauſtrū ideſt venter beate marie baiulat:illum deū quem regentem trinā machinam mūdi ſcilicet celum terrā: mare. vel ma= machinā ideſt anime cōcupiſcibilitatem: rationabilitatem. ſenſualitatem: quem ſcilicet chriſtū terra.i. boni. pōthus.i. mali. ethera.i. celeſtes. colūt.i. honoꝛant. adoꝛant.i. cōmendant. pꝛedicant.i. nunciant.

Cui luna ſol & omnia
Deſeruiunt per tempora
Perfuſa cœli gratia
Geſtant puelæ viſcera.

¶ Dico ꝙ celū.i. celeſtes. terra.i. terre= ni:⁊ oīa celeſtia ſiue terreſtria laudāt.i. adoꝛāt illum quē celum et terra capere non poterāt:⁊ vere qꝛ viſcera puelle.i. beate Marie perfuſa.i. repleta: gratia celi ideſt roꝛe celeſti. geſtāt chriſtum cui ſcilicet chriſto. luna ideſt variatio lune:ſol in curſu ſuo. ⁊ omnia deſeruiunt ideſt famulantur:per tempoꝛa ideſt tempoꝛaliter.

Beata mater munere
Cuius ſupernus artifex
Mundum pugillo continens
Ventris ſub arca clauſus eſt.

¶ Et quia tulit chriſtum poſſumus di= cere ꝙ eſt beata meater munere.i. do= nis filij ſub arca ideſt circūdatione ⁊ ſe= creto:ventris cuius.ſ. matris. ſupernus artifex.i. celeſtis creatoꝛ clauſus eſt. il= le dico continens mūdum ideſt vniuerſi tatem omnium rerum. pugillo ideſt in diſpoſitione.

Beata cœli nuncio
Fœcunda ſancto ſpiritu
Deſideratus gentibus
Cuius per aluum fuſus eſt.

¶ Et quia ſupernus artifex clauſus eſt ſub pectoꝛe virginis marie:poſſumꝰ di cere ꝙ virgo maria ſit beata nuncio ce= li ideſt angelica ſalutatione. Maria di co. fecunda ideſt fertilis ſpiritu ſancto: per aluum cuius ideſt marie:⁊ fuſus eſt ideſt miſſus:⁊ natus eſt de virgine Maria:deſideratus a iudeis:⁊ gentibus ſcilicet chriſtus.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad laudes ma= tutinas diebus feſtis diuę mariæ. Eius laudi attribuit ꝙ deū la= ctauit & per eam recepimus quod per euam amiſimus.

O Glorioſa domina
Excelſa ſupra ſidera
Qui te creauit prouide
Lactaſti ſacro vbere.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt ꝙ maria pe perit ſaluatoꝛē.⁊ qꝛ deus cōtulit ei tan= tam gratiā ꝙ peperit ſaluatoꝛem. ⁊ fa= cit autoꝛ apoſtropham ideſt conuerſio nem ſermonis:quia deus cōtulit ei tan tam gratiam ꝙ peperit ſaluatoꝛem cō= uertit ſermonem ſuum ad ipſam oſtendendo eam eſſe glorioſam dicens. O glorioſa domina: excelſa ſupꝛa ſidera ideſt o ſponſa domini Maria excelſa

UVA. BHSC. IyR_124_2

ideſt alta: ſupra ſidera.i.in ſummo celo: vbi non eſt aliqua vis ventorum: tu lactaſti ſacro vbere: illum qui te creauit: prouide.i.ſua ſapientia.

Quod eua triſtis abſtulit
Tu reddis almo germine:
Intrent vt aſtra flebiles
Cœli feneſtra facta es.

¶ Tu reddis.i.reſtituis: almo germine ideſt ſancto filio tuo: illud ſcilicet paradiſum qđ eua triſtis ideſt miſera: abſtulit a nobis.⁊ es facta feneſtra celi.i. xp̄i.vt flebiles.i.flētes peccata ſua: intrent aſtra ideſt celos.

Tu regis alti ianua:
Et porta lucis fulgida:
Vitam datam per virginem
Gentes redemptę plaudite.

¶ Dico ꝙ homines flētes ſua peccata intrēt celos.⁊ vere quia facta eſt ianua ideſt oſtiū.alti regis fulgida ideſt ſplendida.porta lucis.i.xp̄i.⁊ o gētes redēpte ſ.a xp̄o plaudite.i.gaudete: vitā eſſe datam per virginem.ſ.Mariam.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes. Canitur in feſto hypopantes hoc eſt præſentationis ſiue purificationis diuæ Mariæ. Cuius auxilium [illegible] fauorem implorat.

Qđ chorꝰ vatū venerādꝰ olī
Spiritu ſcō̄ cecinit repletꝰ
In dei factum genitrice conſtat
Eſſe maria.

¶ In hoc hymno agit autor de natiuitate xp̄i: ⁊ q̄liter dꝫ eē cōpletū in maria qđ ꝓphete nūciauerūt ꝙ cōcepit ⁊ peperit filiū: ⁊ ſymeō gauiſus ſuſcepit eū in tēplo. Dicimus ergo ꝓphete ſenſerūt de aduētu ⁊ de natiuitate xp̄i. Eſaias enī dicit. In medio duū aīaliū cognoſceris.i.inter bouē ⁊ aſinum: ⁊ alibi. Egrediet̄ virga de radice ieſſe. Et abacuc ſentiēs de xp̄o ſimil'r ait. In mediū duum aīaliū ⁊c. Multi ꝓphete annūciauerūt ⁊ ꝓphetauerūt de xp̄o. hoc totū cōpletū eſt in Maria. qꝛ natus: baptizatꝰ: crucifixꝰ: ⁊ in tēplo p̄ſentatꝰ: ⁊ a iuſto ſymeone: ⁊ ab anna vidua ſuſceptꝰ. vn̄ a pſonis illis q̄ dn̄o obuiauerūt: dictū eſt feſtū illđ in q̊ hymnuſ iſte cātat̄. hypopāte dn̄i.i.obuiatio. Cōſtrue. Qđ chorꝰ vatū.i.exercitꝰ ꝓphetaꝝ.ſ.dđ.⁊ alioꝝ chorꝰ dico venerādꝰ cecinit.i.ꝓphetauit. olī repletꝰ.i. adipletꝰ ſpū ſctō. cōſtat.i.manifeſtū ē: eē factū.i.cōpletū ī maria gēitrice dī.

Hęc deū cœli dominūq; terræ
Virgo quē geſſit pepitq; virgo
Atq; poſt ptū meruit manere
Inuiolata.

¶ Et vere conſtat eſſe factū qꝛ.ſ.beata virgo geſſit dn̄m.i.xp̄m deū celi et terre et virgo.i.maria peperit illū quē geſſit vel concepit.i. portauit. atq; pro ⁊.meruit inuiolata manere ideſt manſit incorrupta poſt partum.

Quē ſenex iuſtꝰ ſymeō ī vlnis
In domo ſumpſit dn̄i gauiſus:
Hoc qđ optauit ꝓprio videre
Lumine chriſtum.

¶ Quē.ſ.xp̄m ſymeon iuſtus ⁊ ſenex.i. ſymeon annoſus ſacerdos ſumpſit.i. ſuſcepit in vlnis.i.in brachijs ſuis. in domo.i.in tēplo: dn̄i gauiſus.i.letus videre ſuo proprio lumine. qđ optauit.ſ.

UVA. BHSC. IyR_124_2

xp̄m qđ optauit ꝑ multa tp̄a: vel ſi textus habeat: ob hoc optatū ꝓprio videre lumine xp̄m. Cōſtrue ſic. ob hoc ergo qđ videret ꝓprio lumine. ſ. oculis carnalibus: xp̄m optatū quem diu anteq̄ƺ moreretur videre deſiderauit.

Tu libēs votis petimꝰ p̄cantū:
Regis ęterni genitrix faueto.
Clara quę celſi renitēs olympi
Regna petiſti.

¶ O tu genitrix. i. mater eterni regis. ſ. xp̄i q̇ caret p̄ncipio ꝛ fine: petimꝰ te faueto. i. cōcede votis. i. precibꝰ: p̄cantū. i. famuloꝝ: libēs. i. libēter: q̄ƺ ꝓ ꝛ: tu renitēs. i. ſplēdēs: petiſti. i. accepiſti vel acceſſiſti: clara regna olympi celſi. i. alti celi. vel ſic ꝛ clara ꝛ retinens petiſti. i. accepiſti: regna celi olympi.

Sit deo noſtro decꝰ & poteſtas:
Sit & laꝰ ppes: ſit honor pēnis:
Qui poli ſūma reſidet in arce:
Trinus & vnus.

¶ Decus ꝛ poteſtas ſit deo noſtro: perpes ſalus vel laus. ideſt perpetua gl'ia ſit illi: ꝛ perēnis honor ſit illi. ideſt deo noſtro: qui reſidet ī ſumma arce poli. i. in altitudine celi: trinus in perſonis ꝛ vnus in ſubſtantia.

Carmē eſt aſclepia deum: conſtans ſpondeo duobus coriambis & pyrrhichio: ſed deficit vna ſyllaba: quia cathalecticō eſt. Canitur in tranſitu beatæ mariæ.

O Quāglſiſica luce coruſcās
Stirpis dauiticę regia ꝓles
Sublimis reſidēs virgo maria
Supra cœligenas ętheris oēs.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt duplex cōmendatio ipſius marie tā a genere q̄ƺ a meritis. Commendatio a genere eſt: qꝛ ipſa eſt de regia ſtirpe. ſ. dauid. Cōmendatio a meritis eſt: qꝛ ipſa peperit chriſtū ſaluatorē nr̄m. Canit̄ hymnus iſte in trāſitu btē marie qualiter trāſiuit de hoc mūdo ad patrē. vel ſi mauis dicere qualiter in aſſumptione ſpūs eā aſſumpſit. Utrū aſſumpta fuerit cū corpe: an ſine corpe dubitat̄. Sꝫ melius eſt vt eā credamꝰ aſſumptā cū corpe. O regia ꝓles ſtirpis dauitice. o maria que es ramus ipſiꝰ dauid. Ipſe enī fuit quercus a qua rami ꝓcedūt: ꝛ tu es ramꝰ ꝛ ſtirps ꝛ ꝓles q̄ ponunt̄ ꝓ eodē: ſed nō idē ſignificāt. eſt enī ꝓles qđ aliūde hꝫ initiū. Stirps idē eſt qđ trūcus. a quo ramꝰ vel vt a p̄re filius ꝓcedit. O q̄ƺ. i. q̄ƺtum gl'ifica luce. i. glorioſa: coruſcās. i. ſplēdida parēs: o virgo maria tu dico ſublimis. i. in ſublimi. ſ. in celo tu es reſidēs. i. ſedēs ſupra omnes etheris celigenas. i. ſuper omnes angelos genitos in celo: qꝛ in celo fuerunt creati angeli a deo.

Tu cū virgineo mater honore:
Angelorū dn̄o pectoris aulā
Sacris viſceribus caſta paraſti:
Natus hinc deus corpore xp̄s.

¶ O maria mater cū virgineo honore. hoc eſt exiſtens mater ꝛ virgo: tu virgo inquā caſta paraſti aulam pectoris tui domino. ꝛ quia paraſti viſcera tam mūdata: ideo hinc. i. ex illis viſceribꝰ natur eſt chriſtus deus. i. dignatus eſt naſci corpore. i. quantum ad corpus. quia humanitatem ſumpſit in te.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Quē cūctꝰ venerās orbis adorat:
Cui nunc rite genu flectit̄ omne.
A quo nos petimus te veniente
Abiectis tenebris gaudia lucis.

¶ Quē cunctus venerās orbis adorat.i.quē oēs hoīes venerant̄ ⁊ adorant: cui.i.ad honorē cuius omne genu flectit̄.i.oēs flectūt genua: a quo ſ.xp̄o: nos petimꝰ te veniēte.i.intercedente gaudia lucis eterne: abiectis tenebris.i.peccatis remotis a nobis.

Hoc largire pater luminis oīs
Natum per ꝓpriū flamine ſacro.
Qui tecū nitida viuit in ęthera
Regnās ac moderās ſcl'a cūcta.amē.

¶ Supius fecit author apoſtrophā ad beatā mariā: ſed i hoc loco ad patrem vt ipſe digneť nobis dare que predicta ſunt dicēs. O pater luminis omnis.i.origo ⁊ factor totius claritatis.largire nobis hoc.ſ.gaudia largire inq̄ per ꝓprium natū.i.amore filij tui ⁊ ſacro flamine.i.amore ſpūſſancti qui xp̄s viuit tecū in nitida.i.mūda: ethera.i.in celo regnans ac moderans ſecula cuncta.i.omnes gentes exiſtentes in hoc ſeculo.

Carmen eſt omni lege carminis ſolutum. Canitur in feſto beatæ virginis Agathæ.

Martyris ecce dies agathę
Virginis emicat eximię.
Qua chriſtus eam ſibi ſociat:
Et diadema duplex decorat.

¶ Prudētius qui hūc hymnū i honorem btē Agathe cōpoſuit laudat deū q̄ tātā cōſtātiā cōtulit ſancte Agathe virgini. Ecce.i.videte dies Agathe martyris: eximie.i.magne ꝟginis: emicat.i.valde ſplēdet: q̄.ſ.die xp̄s ſociat.i.cōiungit eā ſibi vel accedere faciat ad ſe: ⁊ duplex diadema.i.duplex corona.ſ.martyrij ⁊ caſtitatis: decorat.i.honorat eā.

Stirpe decens: elegans ſpecie:
Sed magis actibus atq̄ fide.
Terrea proſpera nil reputans:
Iuſſa dei ſibi corde ligans.

¶ Decēs.i.nobilis ſtirpe fuit ⁊ ꝓgenie elegās ſpecie.i.decus conueniēs ⁊ pulchra facie: ſed magis pulchra actibus atq̄ fide.i.operibꝰ fidei: illa dico reputās nil pro nihilo ducens: terrea.i.terrena: proſpera.i.terrenoꝝ proſperitatē: ⁊ ligans.i.retinens: ſibi corde.i.in mente iuſſa.i.precepta dei.

Fortior hæc trucibuſq̄ viris
Expoſuit ſua membra flagris.
Pectore q̄ fuit valido
Torta mamilla docet patulo.

¶ Hec. ſcilicet Agatha fortior viris trucibus.ideſt crudelibus: expoſuit ſua membra. ideſt dedit flagris. ideſt verberibus ⁊ flagellis: mamilla torta a carnificibus: docet. ideſt manifeſtat patulo. ideſt aperte. q̄ ideſt quantum ipſa Agatha fuit valido pectore. ideſt forti mente ⁊ corpore.

Delitiæ cui carcer erat:
Paſtor ouē petrus hāc recreat.
Inde gauiſa magiſq̄ flagrans
Cuncta flagella cucurrit ouās.

¶ Cui Agathe carcer erat delitie.i.pro delitijs vel loco delitiaꝝ.paſtor petrus recreat.i.cōſolatur: hanc ouem.i. Aga-

UVA. BHSC. IyR_124_2

tham ⁊ inde gauiſa.i.leta.⁊ magis flagrãs.i.amore dei. cucurrit.i. ſuſtinuit cuncta flagella:ouans.i.gaudens.

Ethnica turba rogum fugiẽs:
Huius & ipſa meretur opem.
Quos fidei titulus decorat:
His venerem magis premat.

¶ Ethnica turba.i.gẽtilis vel pagana que iuxta ethnam habitauit: fugiẽs rogũ.i.cõbuſtionẽ ipſa turba meret opem ipſi⁹ agathe.i.meruit auxiliũ:ergo de⁹ premat magis ⁊ reſtringat venerẽ.i.luxuriam: his.i.oĩbus:quos titulus.i.honor vel ſignũ fidei decorat.i.honorat. Et nota ꝙ quõdam tempore ethna cepit comburere totam ciuitatẽ cathenenſium.⁊ ideo pagani venerunt ad ſepulchrum ſancte agathe:⁊ acceperunt velum ⁊ proiecerunt in ignem:⁊ ſtatim ignis extinctus eſt.

Iam veniens quaſi ſpõſa polo
Pro miſeris ſupplica domino.
Sic ſua feſta coli faciat:
Se celebrantibus vt faueat.

¶ Tu ſtella renidẽs.i. ſplẽdẽs polo.i. in celo. quaſi ſpõſa xpi ſupplica dño ꝓ miſeris.i.pro nobis pctõribus.vt faciat colli.i.celebrari ſua feſta ſic vt faueat.i. det auxilium celebrantibus ſe.

Gloria cum patre ſit genito:
Spiritui proinde ſacro.
Qui deus vnus eſt oĩpotens:
Hãc memorꝝ faciat mẽorẽ,am̃.

¶ Gloria ⁊ laus ſit genito.i.filio:⁊ cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſacro.i.ſctõ. ꝓinde q̃ de⁹ vnus eſt oĩpotens faciat hanc.ſ.agathã:memorem memorũ ſuoꝝ:nr̃oꝝ qui ei⁹ feſtũ ⁊ memoriã celebramus meminerit ⁊ nos adiuuet ſuis precibus.Amen.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes;ſed cacometrum. Canitur in feſto ſancti Benedicti abbatis.

CHriſte ſctõꝝ dec⁹ atꝗ virt⁹
Vita & forma via lux & ſal⁹
Supplicũ vota paritérꝗ hymnũ
Suſcipe clemens.

¶ In hoc hymno agit autor de vita ⁊ habitu ſcti Bñdicti et de miraculis eius.ſ.de capiſterio fracto ĩ pueritia ſua ſanato.⁊ de puero a lacte tracto. Intẽdit rogare deũ qui eſt vita ⁊ lux oim fideliũ vt nr̃a vota ſuſcipiat:⁊ nr̃a pctã expellat ⁊ fauorẽ ſuũ tribuat.et gratiã ſuã cõcedat meritis ſcti bñdicti.O xpe:tu decus.i.honor atꝗ virtus ſanctoꝝ:qr ꝑ te virtuoſi ſunt.⁊ vita:qr ꝑ te viuunt.⁊ forma: qr te imitari debẽt.vnde dixiſti.Ego ſum via ⁊ ṽitas ⁊ vita.via:qr ꝑ te eũt ad patrẽ.⁊ lux:qr per te illuminant.⁊ ſalus:qr ꝑ te ſalui facti ſunt.⁊ tu qui talis es o clemẽs.i. o miſericors:ſuſcipe vota ſuplicũ.i.ſuplecantium:ꝗ ꝓ ⁊:pariter hymnum.

Qui tuũ dudũ bñdictũ ad te
Attrahẽs mire ſegregaſti mũdo.
Vt ꝓbra mũdi reprobare diſcẽs
Te ſequeretur.

¶ Qui attrahẽs dudũ.i.olim tuũ bñdictũ ad te ⁊ virtuoſa opa ſegregaſti: mire.i.mirabiliter:mũdo.i.a mũdo.⁊ quare vt diſcẽs reprobare. ꝯtrahere vel ſpnere: ꝓbra mũdi.i.pctã mũdi et iniquitates:⁊ ſequeret te. qr tu dixiſti. Qui ſequit me nõ ãbulat in tenebris:ſed habebit lumẽ vite ⁊ mie dicit dñs.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Cuius deuotũ animum pueri:
Gratia præſtans fidei valere:
Qua valẽs mira p̃cibus pegit:
Mente fideli.

¶Deuotũ animũ.i.religioſum: cuius pueri.i.benedicti gr̃a fidei: de qua plenus erat ſctũs benedictus p̄ſtans valere.ſcʒ poſſe: qua gratia fidei valẽs bn̄dictus peregit mira.i.miracula q̃ in dialogorum libro poſſunt inueniri. pro precibus ⁊ mente fideli.i.firma fide.

Dehinc extẽdẽs pedẽ ĩ remotꝭ:
Ardua ſcãdẽs cruciari malens:
Corporis artꝰ iuuenilis ardẽs:
Caſto amore.

¶Dehinc.i.deinde.extendens pedẽ in remotis locis.i.eremo: malẽs.i.magis volens cruciari ꝙ fouere.artus iuuenilis corporis.⁊ quare: quia erat ardens caſto amore dei: ſcandens ideſt aſcendens: ardua ideſt excelſa.

Gloriam patri reſonemus oẽs:
Et tibi cõpar vtriuſqꝫ ſemper
Spũs alme deus vnus omni
Tempore ſecli.

¶Oẽs reſonemꝰ.i.pſoluamꝰ gloriã.i.laudẽ pr̃i: ⁊ o alme.i.ſctẽ ſpũs: cõpar.i.equalis: vtriuſqꝫ.ſ.patris ⁊ filij.tu dico vnus deus omni tp̄e ſecli reſonemus.i.perſoluamus gloriã: ſemper.i.in omni tempore: tibi.i.ad honorem tui.

Imbuit poſthĩc hoĩes beatos:
Regulis arctis animos retundi.
Et iugo ſemp̄ domini polorũ
Subdere colla.

¶Conſtrue.ĩbuit.i.docuit vel ĩpleuit: poſt hĩc.i.deinde hoĩes btõs.i.bonos vel benedictos: regulis arctis.i.ſtrictis: retũdi.i.refrenari aĩos ſuperbos: ⁊ docuit ſubdere colla.i.mẽtem ſemp̄ iugo dñi polorum.i.preceptis domini.

Ex qbꝰ maurꝰ ſedulꝰ miniſter:
Obſequẽs patri latice leuatũ:
Gurgite fontis puerũ retractũ:
Equore traxit.

¶Ex quibꝰ ſctis: ſctũs maurus fuit ſedulus.i.aſſiduus: miniſter.ſ.ſancti benedicti.obſequẽs.i.obediens: patri.i.benedicto.traxit puerũ.ſ.merſum puerũ dico retractũ gurgite fontis latice.i.ex aqua equoris: leuatum ideſt exiſtentem ſuper planiciem aque.

Huius o xp̄e meritis p̃camur:
Vt arceas irã: tribuas fauorem.
Gratiã p̄ſtans veniãqꝫ nobis:
Mitis ad omnes.

¶O xp̄e p̃camur veniã meritis eiꝰ ſcti benedicti: vt arceas.i.repellas a nobis irã ⁊ tribuas fauorẽ.i.auxiliũ: p̄ſtãs gratiã virtutũ ⁊ veniã pctoꝝ nobis: tu dico mitis.i.ſuauis reſpiciendo ad omnes.

Prebe oramꝰ deꝰ alme rector.
Vt fides noſtra vitiis reſiſtat.
Atqꝫ virtutũ ſtudiis miniſtra:
Pectore puro.

¶O alme deꝰ.i.ſancte rector.i.gubernator: oramus ideſt deprecamur: prebe nobis vt fides nr̃a reſiſtat vitijs: atqꝫ miniſtra ſtudijs virtutum pectore puro.Gloriã patri ⁊c.

Carmẽ eſt dimetrũ iambicũ cacometrũ. Canit̃ in quadrageſimali ieiunio.quod eſt tp̄s ad penitẽtiã peccatorũ aptiſſimm.

UVA. BHSC. LyR_124_2

IAm chriſte ſol iuſticiæ
Noctis recedāt tenebræ:
Nunc mentis eat cæcitas
Virtutum & lux redeat.

¶ In hoc hymno rogat autoꝛ deū: vt in hoc tēpoꝛe tribuat nobis coꝛ penitēs: ⁊ quos lōganimitate pietas expectauit: ſua benignitate ad ſe conuertat. O xp̄e ſol iuſticie .i. ſplēdoꝛ pietatis tenebꝛe noctis .i. peccata nr̄e mētis .ſ. cecitas: eat .i. recedat: nunc .i. in hoc tp̄e ⁊ lux virtutum redeat .i. virtutes bonoꝝ operū in nobis redeant .i. reuertantur.

Da tempus acceptabile
Et pœnitens cor tribue:
Nos noxios tranſeat hoc
Quod benigne prærogas.

¶ Da tēpus acceptabile cōgruū ad penitētiā: qđ ante paſſionē .ſ. in veteri teſtamēto nō erat: qꝛ ocul⁹ ꝓ oculo: ⁊ dēs ꝓ dēte dabať: modo aūt nō ſic. ⁊ tribue nobis coꝛ penitēs: vt nō trāſeat .i. nō reddat nos noxios hoc .i. ꝓpter hoc. qđ pꝛerogas .i. interpellas deum patrē pꝛo nobis: benigne .i. miſericoꝛditer.

Quiddamqꝫ pœnitentiæ
Da ferre licet grandium
Maiori tuo munere
Quod demptio fit criminum.

¶ O xp̄e da q̄ddā .i. paululū penitentie ferre .i. agere nobis qđ .i. ꝓpter quā penitentiā dēptio .i. ablutio criminū fit. ⁊ hoc tuo munere maioꝛi criminibus: qꝛ delet crimina. licet pꝛo quāuis. grādiū. ideſt magnoꝛum peccatoꝛum.

Dies venit dies tua
In qua reflorent omnia.
Lætemur in hac vt tuam
Per hanc reducti gratiam.

¶ Uere debes dare penitētiā quia tua dies iudicij vel paſchalis feſtiuitas venit. qꝛ nos ſum⁹ in quo fines ſeculoꝝ deuenerūt: dies .ſ. paſchalis venit .i. accedit dies dico illa ī qua .ſ. die oīa .ſ. mentes hoīm: refloꝛēt .i. micāt virtutib⁹. ideo letemur in hac die. vt pꝛo ſicut reducti ſumus .i. redēpti: ꝑ hāc tuā gratiā .i. gratis. ⁊ redemiſti nos ⁊ ſaluaſti.

Te rerum vniuerſitas
Clæmens adoret trinitas
Et nos noui per veniam
Nouum canamus canticum.

¶ Et ideo o clemēs trinitas in ꝑſonis et vnitas in eſſentia vniuerſitas rerū .i. vniuerſa res adoꝛet te: ⁊ nos facti noui per veniā .i. per tuam gratiā: canamus canticum nouum ideſt iubileum: quod mente nec oꝛe poteſt expꝛimi.

Pręſta beata trinitas
Concede ſimplex vnitas
Vt fructuoſa ſint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

¶ O beata trinitas pꝛeſta .i. dona .ſ. trinus de⁹ in perſonis. ⁊ o ſimplex vnitas ſcilicet ſubſtantia concede ideſt iube vt munera ieiunioꝛum noſtroꝛum ſint fructuoſa ideſt fructus bonoꝛum ferentia: tuis fidelibus ieiunantibus ideſt vt ieiunia noſtra ſint acceptabilia ⁊ tibi placentia.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur a principio quadrageſimalis ieiunij.

UVA. BHSC. IyR_124_2

AVdi benigne conditor
Noſtras preces cū fletib⁹
In hoc ſacro ieiunio
Fuſas quadragenario.

¶ Materia huius hymni eſt cōmendatio ieiunij: ⁊ hortat̄ nos ieiunare et deo ſeruire: ⁊ in hoc tēpore ieiunij in orationibus pluſqꝫ in alijs dieb⁹ inſiſtere: vt in die iudicij habeamus vitam eternā.

O benigne conditor.i.creator omnium rerum: audi preces noſtras cum fletibus preces dico fuſas in hoc ſacro ieiunio quadragenario ideſt in numero quadraginta dierum. in quibus digne ieiunare debemus.

Scrutator alme cordium
Infirma tu ſcis virium
Ad te reuerſis exhibe
Remiſſionis gratiam.

¶ Et qꝛ fundimus preces o alme ſcrutator.i.inquiſitor omniū cordiū noſtrorum: bene dico ſcrutator: qꝛ tu ſcis.i.cognoſcis infirma virium: exhibe.i.oſtende vel da gratiam remiſſionis tue: reuerſis ad te.i.penitentibus.

Multum quidem peccauimus
Sed parce confitentibus
Ad laudem tui nominis
Confer medelam languidis.

¶ Bene dixi reuerſis: qꝛ peccauimus multū quidē.i.certe: ſed parce.i.condona cōfitētibus peccata: ⁊ cōfer.i.tribue medelam languidis.i.medicinā peccatoribus: ad laudē tui nominis.i.ad hoc vt nomen tuum laudetur.

Sic corpus extra conteri
Dona per abſtinentiam
Ieiunet vt mens ſobria
A labe prorſus criminum.

¶ Et cōferendo medicinam dona conteri.i.minui per abſtinētiam comeſtionis: corpus noſtrū extra: ſic vt mens ſobria.i. abſtinens vel modeſtia: ieiunet prorſus.i.omnino: a labe ideſt a putredine: criminum.i.peccatorum.

ECce tempus idoneum
Medicina peccaminum
Quibus deum offendimus
Corde verbis operibus.

¶ In hoc hymno hortatur nos autor vt ab omni peccato abſtineamus: ⁊ rogemus deū cum lachrymis ⁊ precibus: vt ipſe remittat peccata noſtra nobis: et nos mūdet ab omni vitio.i.peccato: quibus ſcilicet peccatis: offendimus deum cōtra nos: corde ideſt vana cogitatione: verbis.i.iniquis ſermonibus et turpiloquijs: operibus ideſt prauis ⁊ illicitis actibus.

Qui pius & propicius
Nobis pepercit hactenus
Ne nos cum noſtris perderet
Tantis iniquitatibus.

¶ Dico ꝙ verbo et opere deum offendimus: qui ſcilicet deus exiſtens pius et propicius ideſt miſericors: pepercit nobis hactenus ideſt huc uſqꝫ: ne ſecūdum mala noſtra nos pariter cum noſtris iniquitatibus perderet: ſed ita pepercit: vt mediante paterno auxilio ad ipſum veniamus: ⁊ ammodo in bonis operibus perſeueremus.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Hunc igitur ieiuniis
Cum precibus & lachrymis
Multiſq; bonis aliis
Placemus deuotiſſime.

¶ Et quia pepercit nobis miſericorditer. placemus ideſt placatum nobis faciamus hunc ſcilicet deum et quomodo? cum ieiunijs ideſt cum abſtinētia cibi et potus: et cum precibus ideſt orationibus aſſiduis: quia ipſe ait. Petite ⁊ accipietis. ⁊ alibi. Amen dico vobis: quicquid orantes petitis credite et fiet vobis: et cum lachrimis compunctionis: et cum multis bonis alijs placemus ei deuotiſſime ideſt cum magna deuotione.

Vt nos a cunctis ſordibus
Purgans ornet virtutibus
Angelicis & cœtibus
Nos iungat in cœleſtibus.

¶ Dixit q̄ placemus eum deuotiſſime: vt ipſe purgās nos a cunctis ſordibus ideſt peccatis ornet nos virtutibus: et faciat nos perſeuerare in eis: et iungat nos in celeſtibus ideſt in regno celorum: angelicis cetibus ideſt ſocietatibus angelorum.

Sit benedictus genitor
Eiuſq; vnigenitus
Cum ſpiritu paracleto
In ſempiterna ſæcula. Amen.

¶ Genitor ideſt deus pater ſit benedictus. q; pro ⁊: eius vnigenitus ideſt Chriſtus qui eſt filius vnicus eius ſit benedictus cum ſpiritu paracleto ideſt conſolatore in ſempiterna ſecula. Amen.

CLarum decus ieiunii
Monſtratur orbi cœlitus
Quod chriſtus autor omniū
Cibis ditauit abſtinens.

¶ In hoc hymno hortatur nos et admonet autor: ieiunium humilitatem autoritatēq; habere a chriſto et efficaciam: et vt antiqui patres Moyſes et Helias conſecuti ſunt vitam eternam: ita cōſequamur. Conſtrue: clarum decus ieiunij ideſt commendabile ieiunium: monſtratur ideſt datur: celitus orbi ideſt mundo: quod ieiunium chriſtus autor omnium rerum: abſtinens a cibis ditauit ideſt ſanctificauit: vel autor ideſt factor omnium rerum: ditauit ieiunium

Hoc moyſes charus deo
Legiſq; lator factus eſt.
Hoc heliam per aera
Curru leuauit igneo.

¶ Hoc ideſt ex hoc ieiunio moyſes cui data eſt lex in tabulis lapideis: factus eſt charus lator ideſt dator legis vel legiſlator: hoc Heliam leuauit in curru igneo per aera ideſt per aerem ad celum: quia Helias tranſgreſſus iordanem cum ſocio ſuo Heliſeo: dimiſſo pallio raptus eſt curru igneo in celū: poſtea Heliſeus reuerſus: percuſſit iordanem cum pallio: ⁊ aqua receſſit: et tranſiuit ſicco veſtigio.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Hoc daniel myſteria
Victor leonum viderat.
Per hoc amicus intimus
Sponſi ioannes claruit.

¶ Hoc.i. ex hoc ieiunio. Daniel viderat myſteria: ⁊ hoc cognouerat per ſpiritum ſanctum: victor ideſt ſuperator: leonum. et per hoc ſanctum ieiunium Joannes amicus intimus ſponſi ideſt chriſti fideliſſimus. claruit ideſt clarus factus eſt.

Hæc nos ſequi dona deus
Exempla parſimoniæ.
Tu robur auge mentium
Dans ſpiritale gaudium.

¶ Et q2 iſti facti ſunt ſancti vel beati. O deus: dona nobis vt nos poſſimus hec ſequi per exẽpla eorum parſimonie .i. abſtinentie cibi et potus. ⁊ tu auge robur ideſt fortitudinem mentium dans ſpiritale gaudium.

Præſta pater per filium
Præſta per almum ſpiritum
Cum his per euum triplici
Vnus deus cognomine.

¶ O pater preſta nobis hec: ſcꝫ que ſupra orauimus. per filiũ ideſt amore filij: et per almum ideſt ſpiritum ſanctũ. tu dico exiſtens vnus deus: per euum .i. in eternum cum his ſcꝫ filio ⁊ ſpiritu paracleto triplici cognomine.

Carmẽ eſt quale illud primo dierũ. Canitur a principio quadrageſimalis ieiunii. commemorata ieiunii ratione multipliciter dei miſericordiam atqꝫ peccatorum veniam implorat.

Ex more docti myſtico
Seruemus hoc ieiunium
Deno dierum circulo
Ductum quater notiſſimo.

¶ Materia huius hymni eſt cõmendatio ieiunij: et hortat nos ieiunare ⁊ deo ſeruire hoc tempore ieiunij in orationibus ⁊ bonis operibus pluſqꝫ alijs diebus: vt inde habeamus vitam eternã. O fratres ſeruemus hoc ieiunium: in quo modo ſumus ſcilicet caſte ⁊ honeſte: nos docti ideſt inſtructi. ex more ideſt ex conſuetudine. myſtico ideſt figurato: ieiunium dico: ductum notiſſimo circulo ideſt reuolutione: quater deno dierum ideſt per quadraginta dies: vel ducto ſcilicet circulo.

Lex & prophetæ primitus
Hoc prętulerunt: poſtmodum
Chriſtus ſacrauit omnium
Rex atqꝫ factor temporum.

¶ Lex data per moyſen: ⁊ ꝓpheta ſcilicet Helias ⁊ alij pretulerunt hoc ieiunium: ⁊ chriſtus ſacrauit illud poſtmodum ideſt poſtea: quia per quadraginta dies donans nobis exẽplum: vt tempore ieiunij valeamus redimere totius anni deperdita tempora per opera noſtra praua: ieiunando per quadraginta dies ⁊ a malis abſtinendo. Et bene debemus ieiunare. quia prophete ieiunauerunt. ⁊ chriſtus rex ⁊ factor omnium conſecrauit illud ieiunium.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Vtamur ergo parcius
Verbis: cibis: & potibus:
Somno: iocis: & arctius
Perſtemus in cuſtodia.

¶Et quia prophete ⁊ poſtea xp̄s conſecrauit hoc ieiunium: vtamur ergo parcius.i.temperantius q̄ꝫ in alijs diebus: verbis malis: ⁊ cibis. ⁊ potibus.i.a ſuperfluitate comeſtionis ⁊ ebrietate abſtineamus: quia mediāte crapula in peccatis labimur: ⁊ venter mero eſtuās de facili ſpumeſcit in libidinem. ⁊ nō ſolum in iſtis vtamur parcius: ſed etiā iocis illicitis: ⁊ ſomno ideſt dormitione: ⁊ arctius ideſt ſtrictius perſtemus ideſt perſeueremus: in cuſtodia anime noſtre.

Vitemus autem peſſima:
Quæ ſubruunt mētes vagas:
Nullumqꝫ demus callido
Hoſti locum tyrannidis.

¶Dico q̄ relictis vitijs perſtemus in cuſtodia virtutum ⁊ vitemus ideſt abijciamus a nobis peſſima ideſt peccata vel praua opera que ſubruūt mētes vagas.i.aggrauant. qꝫ pro ⁊. non demus vllum locum ideſt vllam cauſam nocendi tyrannidis.i.peccati vel crudelitatis callido hoſti ideſt diabolo.

DIcamus omnes cernui:
Clamemus atqꝫ ſinguli:
Ploremus ante iudicem:
Flectamus iram vindicem.

¶In hoc hymno hortat̄ nos autor vt rogemus deū precibus ⁊ lachrymis: vt ipſe auertat a nobis ſuā irā et remittat nobis delicta nr̄a. Nos oēs cernui.i.inclinati ⁊ humiles dicamus.i.confiteamur.ſ.pctā nr̄a: ⁊ ſinguli.i.quilibet noſtrū clamemus.i.vociferemur pro venia. ⁊ plorem⁹.i.defleamus.ſ.pctā nr̄a: ante iudicē.i.xp̄m qui eſt futurus iudex iudicare viuos ⁊ mortuos et ſeculū per ignē. ⁊ quare dico q̄ clamemus.ſ.vt flectamus irā vindicē.i.iracūdiam vindicantem: ⁊ vindictam accipientem de commiſſis peccatis.

Noſtris malis offendimus
Tuam deus clementiam:
Effunde nobis deſuper
Remiſſor indulgenciam.

¶O de⁹ nos offendim⁹.i.irritauimus: tuā clemētiam.i.tuā benignitatem: noſtris malis.i.carnalibus operib⁹: et q̄ tu pius ⁊ miſericors es: ⁊ dixiſti. Nolo mortem peccatoꝝ: ſed vitā: ⁊ vt conuertantur ⁊ viuāt: per cordis compunctionem. O remiſſor ideſt condonator delictorū: effunde ideſt emitte nobis deſuper ideſt de ſuperno ſolio: indulgentiam peccatorum.

Memento q̄ ſumus tui
Licet caduci plaſmatis:
Ne des honorem nominis
Tui precamur alteri.

¶Et mittere debes de celo nobis veniā: quia nos redemiſti ſanguine tuo: et ideo memēto. O domine: quia tui ſumus redempti: licet: pro quāuis: caduci plaſmatis ideſt fragilis nature: quia de limo terre. ⁊ precamur te domine ne tu des ideſt permittas: alteri ideſt inimico humani generis: honorem nominis tui ſcilicet nos: quia nomine tuo chriſtiani vocati ſumus.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Dominica in paſſione.

Laxa malum quod geſſimus
Auge bonum quod poſcimus
Placere quo tandem tibi
Poſſimus hic & perpetim.

¶ Et qꝛ alter nõ debet occupare bonorẽ tui nominis: rogamꝰ te: laxa. i. dimitte nobis: malũ. i. peccatũ qđ geſſimus ideſt qđ male perpetrauimus: ⁊ auge. i. augmẽta: bonum quod poſcimus a te: quo pꝛo vt: poſſimus ideſt valeamus: placere tibi tandem ideſt hic in pꝛeſenti ideſt in conſpectu tuo: ⁊ perpetim ideſt perenniter.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in quadrageſimali ieiunio a dominica in paſſione. Cõmemorata chriſti paſſione crucem maximis laudibus proſequitur.

Vexilla regis prodeunt
Fulget crucis myſterium
Quo carne carnis conditor
Suſpenſus eſt patibulo.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt talis: vt dicit beatus ambꝛoſiꝰ. Paſſio dñi venit: et qꝛ venit debemꝰ de paſſione aliquid agere. Et qꝛ debemus de aſſione aliqđ dicere: ergo dicamꝰ. Vexilla regis. Vexilla dñi ſunt iſta. Baptiſmus: de quo ipſe dicit. Niſi qs renatus fuerit ⁊c. Itẽ vexilla ſunt coꝛpus ⁊ ſanguis eius. Unde ipſe dicit. Niſi mãducaueritis carnẽ filij hoĩs ⁊c. Cõſtrue. Vexilla. i. ſigna regis. i. xp̃i: ꝓdeũt. i. apparẽt: myſteriũ. i. ſacrificiũ. ſ. paſſio xp̃i crucis fulget: qꝛ expugnauit diabolũ quo myſterio: cõditoꝛ. i. creatoꝛ carnis: ſuſpẽſus eſt patibulo: ⁊ hoc carne pꝛo humano genere vel in carne ſua pꝛopꝛia.

Confixa clauis viſcera
Tendens manus veſtigia
Redemptionis gratia
Hic immolata eſt hoſtia.

¶ Ego dixi ꝙ xp̃s ſuſpẽſus eſt in patibulo. i. cruce. ⁊ ideo xp̃s ĩmolata eſt hoſtia: vel talis eſt lr̃a. ſ. in ara crucis: gr̃a redẽptiõis. i. ſaluatio humani generis: tẽdens. i. extẽdẽs manus. ſ. ſuas in cruce. ⁊ tẽdẽs veſtigia ſanguinis ipſius. et per hoc notať ꝙ ſanguis fluxerat per totũ coꝛpus ipſius. tendens dico viſcera numerabilia: qꝛ in tm̃ fuit extenſus chꝛiſtus in cruce ꝙ omnia mẽbꝛa ipſius poterant numerari: cõfixa. i. perfoꝛata: clauis. Claui enim ſunt poſiti in manibus ſuis ⁊ pedibꝰ: ⁊ lancea in latere: ⁊ inde exiuit ſanguis ⁊ aqua. Exinde dico manauit ſanguis redemptionis ⁊ aqua baptiſmatis: ex quibus nos chꝛiſtiani regeneramur in fonte et in ſacro baptiſmate.

Quo vulneratus inſuper
Mucrone dirę lanceę.
Vt nos lauaret crimine
Manauit vnda ſanguine.

¶ Ecce myſterium crucis fulget per totum mundum: quia per crucem habemus altare. per coꝛpus chꝛiſti hoſtiam. per ſanguinem vinum. et perſudoꝛem aquam ex quibus ſacrificium facimus ſingulariter. quia ex immolatione crucis ſibi fit altare. ⁊ ideo per crucem habemus altare in quo ſacrificamus. quo ideſt in quo patibulo: vulneratus inſuper ſcilicet ſuper clauos: mucrone ideſt acumine: lancee dire ideſt crudelis: et ad quid. ad hoc ſcilicet vt

UVA. BHSC. IyR_124_2

nos lauaret crimine ideſt a peccato: vnde ideſt aqua: manauit: ideſt perfluxit cum ſanguine.

Impleta ſunt quæ concinit
Dauid fidelis carmine
Dicendo nationibus
Regnauit a ligno deus.

¶ Et eo tempore perpetrata ſunt que ſcripta ſunt de chriſto per prophetas. Unde ipſe ſumens acetũ in cruce cum ſpongia: dixit. Conſumatum eſt. que Dauid concinit ideſt prophetauit fideli carmine in pſalterio: ſunt impleta iſta dicendo nationibus ideſt gentib⁹ diuerſis: deus regnauit a ligno ideſt a paſſione ſurrexit.

Arbor decora/fulgida/
Ornata regis purpura/
Electa digno ſtipite
Tam ſancta membra tangere.

¶ Et quia pepẽdit in cruce poſſumus proferre vocem admirationis. O quãtum fuit ornata: arbor decora ideſt pulchra: fulgida ideſt ſplendida. ornata ideſt decora purpura regis. i. purpureis mẽbris chriſti. arbor dico electa tangere. i. ſuſtinere tam ſancta membra digno ſtipite. i. ſancto trunco.

Beata cuius brachiis
Precium pependit ſęculi
Stathera facta corporis
Prędamq; tulit tartaris.

¶ Uere beata fuit arbor vel crux in qua pependit precium mundi. ſcilicet chriſtus brachijs ideſt cornib⁹: cuius ideſt crucis precium ſeculi intus pependit: arbor dico ſtathera ideſt libra corporis chriſti: tulit predam tartaris. nam deſcendens dominus de cruce ad tartara: nullum de ſuis ibi reliquit. In hoc loco ſermo dirigitur ad crucem.

O crux aue ſpes vnica
Hoc paſſionis tempore
Auge piis iuſticiam
Reiſq; dona veniam.

¶ Et qr es ſtathera facta. O crux aue ideſt ſalue. tu dico vnica ſpes noſtra: auge. i. multiplica iuſticiam pijs ideſt pietatem habentibus: hoc tempore paſſionis: ⁊ dona veniam ideſt remiſſionẽ peccatorum. ſcilicet reis.

Te ſumma deus trinitas
Collaudet omnis ſpiritus
Quos per crucis myſterium
Saluas: rege per ſęcula. Amen.

¶ Et quia nos redemiſti tuo ſanguine: ideo O ſumma trinitas deus oĩpotens omnis ſpiritus collaudet te ⁊ quo ſcilicet homines per myſteriũ crucis ideſt per paſſionem ſaluas ideſt liberas: rege per ſecula cuncta. Amen.

Carmen ſapphicum trochaicũ conſtãs trocheis in locis imparibus: in locis vero paribus trocheo vel ſpõdeo eſt catalecticum. i. vna ſyllaba deficiẽs. Canitur in quadrageſimali ieiunio a dominica in paſſione. Narrat quẽadmodum pro redemptione generis humani chriſtus natus atq; paſſus eſt.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Pange lingua glorioſi prælium certaminis:
Et ſup crucis tropheũ dic triũphũ nobilẽ
Qualiter redemptor orbis immolatus vicerit.

¶ Hymnus iſte ɔtinuat ſuperiori. dixerat enĩ q̃ dñs poſit⁹ fuit in cruce. et latus eius ꝑforatũ ⁊ ſic depcamur eũ: q̃ ſicut mortuus eſt. i. ſicut corp⁹ qd̃ aſſumpſit in virgine: ⁊ in cruce mortificari paſſus eſt ꝓ nr̃a redẽptione: ⁊ ad inferna deſcẽdit: cũ diabolo pugnauit: ⁊ eũ ſupauit. ſic faciat nos vincere cũcta nobis aduerſantia. ſ. diabolũ mũdũ ⁊ cõcupiſcẽtiã eius: ⁊ domeſticũ inimicũ. ſ. carnẽ: de qua dicit. Quãto familiaris magis eſt peſtis: tãto ꝑiculoſior. O lingua pãge. i. manifeſta ꝓliũ certaminis glorioſi. i. victoriã quã xp̃s obtinuit moriẽdo ſm carnẽ: qñ vicit mortẽ morte ſua. Vñ ipe ait. O mors ero mors tua ⁊c̃. ⁊ ſup tropheũ. ſ. de victoria crucis: dic triũphũ nobilẽ de inimicis fugatis: q̃liter redẽptor. i. liberator: orbis. i. toti⁹ mũdi. ĩmolatus in ara crucis: vicerit. i. vicit diabolũ. Et nota q̃ ante paſſionem xp̃i diabolus duas manus. i. duas poteſtates. ſ. in corpore ⁊ in aĩa hoĩs habuit. q2 quoſdam in corpore ⁊ in aĩa. quoſdã tantũ in aĩa poſt mortẽ trahebat ad ſe. Sed modo poſt paſſionem vnam habet. ſ. de duabus poteſtatibus amiſit vnam.

De parentis protoplaſti fraude facta condolens
Quando pomi noxialis morte morſu corruit:
Ipſe lignũ tunc notauit: dãna ligni vt ſolueret.

¶ In hoc loco apoſtrophat ſe autor. ſi aliq̃s forte diceret q̃re fuit ĩmolat⁹ xp̃s: reſpõdeo ſic. q2 cõdoluit de deceptione primi parẽtis. ſ. ade. xp̃s cõdolẽs de facta fraude parentis nr̃i ade ꝓtoplaſti. i. primo formati quãdo corruit primus parẽs morte. i. in mortẽ: ⁊ hoc morſu vetito pomi noxialis. i. nociui: ipſe xp̃s tũc notauit. i. preordinãdo ſignificauit lignum ſue crucis: vt ſolueret. i. recuperaret: dãna ligni ſcilicet que venerant per lignum ideſt pomum vetitum.

Hoc opus noſtræ ſalutis ordo depopoſcerat:
Multiformis proditoris ars vt artem falleret:
Et medelam ferret inde: hoſtis vnde leſerat.

¶ Bene dico q̃ xp̃s tũc notauit lignũ vt ſolueret dãna ligni: q2 nullo alio mõ poteramus recuperari. et hoc aggredit dicere. Ordo ſalutis nr̃e depopoſcerat hoc opus: ſcz vt de⁹ carnẽ ſumeret: ⁊ patibulũ crucis ſubiret ⁊ ꝑ lignũ dãna ligni ſoluerẽtur: vt ars. i. de⁹ q̃ eſt artifex omniũ rerũ: falleret. i. deſtrueret: artẽ multiformis ꝓditoris. i. diaboli. ⁊ xp̃s ferret medelã. i. ſalutẽ omniũ gẽtiũ: inde. i. ex illa re ſcz a ligno. vnde. i. de quo ligno: hoſtis. i. diabolus: leſerat. i. nocuerat.

Quando venit ergo ſacri plenitudo temporis
Miſſus eſt ab arce patris natus orbis conditor:
Atq; ventre virginali caro factus prodiit.

¶ Ergo quãdo ideſt poſtq̃: plenitudo tẽporis. i. quando vltima etas venit ideſt vt de⁹ ſacrificaret filiũ: conditor orbis. i. xp̃s natus: miſſus ab arce patris in mundum atq; factus

UVA. BHSC. IyR_124_2

caro: vel carnalis: prodijt. i. exijt de ventre virginali. Et nota ꝙ ſicut flos ſine macula pulcher ⁊ olens ac ſuauis naſcitur. ita chriſtus ſine ſemine ⁊ ſine crimine de vtero virginis Marie prodijt.

Vagit infans inter arcta poſitus præſepia:
Membra pannis inuoluta virgo mater alligat:
Et manus: pedeſqꝫ crura ſtricta cingit faſcia.

¶ Infans. i. xp̄s poſitus inter arcta. i. anguſta p̄ſepia: vagit. i. plāgit. Et nota ꝙ vagire eſt ꝓprium puerorum: virgo Maria mater ſua alligat membra ſua inuoluta pannis. et faſcia ideſt vittella. cingit pedes manus ⁊ crura ſtricta.

Gloria & honor deo vſqꝫ quo altiſſimo
Vna patri filioqꝫ inclyto paracleto:
Cui laus eſt & poteſtas per æterna ſęcula. Amē.

¶ Glīa et honor deo ſit vſqꝫquo altiſſimo ideſt equaliter: patri et filio inclyto. i. glorioſo ꝑacleto. i. ſpū̄i ſancto ſit laus ⁊ gloria: ſimiliter equalis gloria coeterna maieſtas: ⁊ tribus perſonis ⁊ vni deo: cui laus ⁊ poteſtas per eterna ſecula. Amen.

Carmen eſt ſimile ſuperiori. Canitur tēpore ieiunii dominica in paſſione cōmemorata chriſti paſſione conuertit ſe ad laudes crucis in qua paſſus eſt.

LVſtra ſex q iā peracta tēpus implēs corpis
Se volente natus ad hoc paſſioni deditus
Agnus in cruce leuatur immolandus ſtipite.

¶ Nota qđ luſtrū dicit ſpaciū quinqꝫ annoꝝ. ⁊ dr̄ a luſtrādo: eo ꝙ romani luſtrabāt ꝑ ſpaciū quinqꝫ annoꝝ totā romā. ⁊ nos ſilr̄ per quinqꝫ etates debemus luſtrare totā romā. ſ. ſanctā eccleſiā vincētē inimicos. Hymnus iſte ſic cōtinuaṫ. Chriſtus carnalr̄ erat triginta annoꝝ cū eſſet deditus paſſioni. Luſtra ſex dies ⁊c̄. Et nota ꝙ accuſatiui vel ablatiui caſus poſſunt ibi legi. Ablatiui ſic leguntṫ. Chriſtus q̇ eſt iplēs tp̄s. i. etatē corpis humani ſex luſtris iā peractis. ⁊ textꝰ pōt habere. Luſtris ſex iā peractis. Freq̄ntiꝰ tñ eſt vt accuſatiui ibi legātur ſic. Xp̄s q̇ eſt implēs tp̄s. i. etatē: corpis hūani. ſ. ꝑ ſex luſtra iā ꝑacta natus ſe volēte. i. ſpōte natꝰ: ad hoc vt pateretṫ agnus. i. xp̄s ſine macula deditꝰ paſſioni: leuaṫ in cruce a iudeis imolādꝰ. i. ſacrificādus: ſtipite. i. ligno: imo in ſtipite crucis ne v̄ſus claudicet: neqꝫ legi pōt ſex luſtris: q̄ nō ſtaret verſus.

Hic acetum. fel. arundo. ſputa. claui. lancea.
Mite corpus perforatur: ſanguis vnda profluit
Terra/ pōtus/ aſtra/ mūdus/ quo lauētur flumīe.

¶ Hic. i. in cruce derūt ei fel ⁊ acetum vel fel mixtū aceto: ⁊ arūdo. i. calamꝰ traditṫ ei in ſignū deriſionis pro ſceptro: ⁊ p̄ter hec ſputa adhibita ſunt ei: corpꝰ mite. i. ſuaue ꝑforatṫ clauis: ⁊ lācea: ⁊ ide ſanguis ⁊ vnda. i. aq̄: ꝓfluit. i. exiuit de corꝑe eiꝰ. q̇ flumine. i. ꝑ q̄ ſanguinis effuſiōe: terra. i. humiles: pōtꝰ. i. fluctuātes vitio: aſtra. i. iuſti: ⁊ mūdus. i. mūdani. lauanṫ. i. purganṫ. Per aquā debemus intellige-

del Verso lustra sex qui iam peracta
que por ninguna figura se podia salvar
que christo muriesse de solo seis lustros pero si
una muerte de ...

UVA. BHSC. IyR_124_2

re baptiſmū.p ſanguinem criſma:ꝛ dicūt qdā ꝙ angeli boni purgati ſunt de labe quā habuerūt ꝺ illis q̄ ceciderūt:vt lucifer ꝛ ſui cōplices:ꝛ iō dicit aſtra.

Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis
Nulla ſilua talē profert/frōde/flore/germine/
Dulce lignū/dulces clauos dulce pōdꝰ ſuſtinet.

¶ Et qꝛ redemit nos i cruce leuatꝰ oēs ꝺbemꝰ clamare. O crux fidelis arboꝛ int̄ oēs vna.i.ſo la nobilis:qꝛ nulla ſilua ꝑfert talē arboꝛē:frōde.i.ꝓtectiōe:floꝛe.i.decoꝛe:germine.i.fructu vel radice: vel floꝛe.i.xp̄o q̄ vocatꝰ eſt flos a ꝓphetis: qꝛ ſicut flos ꝓcedit ſine feditate vel aliqua putredine:ita xp̄s ex vtero ꝟginis ꝓceſſit ſine aliquo pecca to:dulce lignū fuit illud qꝺ ſuſtinet dulces clauos xp̄i ꝛ dulce pōdꝰ.i.xp̄m.

Flecte ramos arbor alta:tenſa laxa viſcera:
Et rigor lenteſcat ille quē dedit natiuitas:
Vt superni mēbra regis miti tēdas ſtipite.

¶ Et preciū mūdi pependit in te.ideo O arboꝛ alta flecte.i.humilia:ramos.i. brachia crucis:ꝛ laxa.i.relaxa viſcera xp̄i: tēſa.i.extenſa in te:ꝛ ille rigoꝛ.i.duritia.lēteſcat.i.molleſcat. quē rigoꝛē natiuitas.i. natura dedit tibi:vt tendas ſtipite.i.in cruce: miti.i.humili: mēbꝛa ſuperni regis ideſt chꝛiſti.

Sola digna tu fuiſti ferre ſecli precium:
Atq̧ portum ꝑparare nauta mūdo naufrago
Quē ſacer cruor punxit fuſus agni corpore.

¶ Tu ſola fuiſti digna ferre preciū ſecli.i.ſuſtinere illū q̄ fuit appciatus triginta argenteis: atq̧ ꝑparare poꝛtū: q̄ſi nauta mūdo naufrago.i.periclitanti.i.oībus periclitātibꝰ:quē mūdū ſacer cruoꝛ.i.ſanctus ſanguis perunxit.i.mūdauit ille dico fuſus coꝛpoꝛe agni.

Metrū eſt iambicū:autoꝛ eſt Ambroſius. Cantat̄ tēpore paſchali.

Chorꝰ noue hieruſalē
Noua melos dulcedīe
Promat colens cum ſobriis
Paſchale feſtum gaudiis.

¶ Materia huiꝰ hymni eſt iuitare nos ad laudē feſti paſchalis cū militauerimꝰ ꝯtra diabolū.dicit em̄.choꝛꝰ noue ꝛc̄. Notādū ē ꝙ ꝑmo vocabat̄ ciuitas illa tebꝰ.ſcꝺo iebuſalē.tertio ſalē.q̄rto hierl̄ꝫ.p qꝺ ſignificat̄ multiplex hoīs ſtatꝰ. Jebꝰ em̄ iterp̄tat̄ ꝯculcamē.ꝛ hoc ē q̄n aliq̄s i adoleſcētia itōſus efficit̄. Jebuſalē iterp̄tat̄ pax cōculcatiōis.ꝛ hoc eſt q̄n aliq̄s habitat ꝛ delectat̄ i ꝑdictis. Salē iterp̄tat̄ pax. hoc ē q̄n aliq̄s reuerſus ē a vitijs. Hierl̄m iterp̄tat̄ viſio pacis.ꝛ hoc eſt q̄n aliq̄s fruet̄ celeſti gaudio. Vn̄ hoc nomē hierl̄ꝫ q̄ttuoꝛ modis accipit̄ ad literā. Hierl̄m ē illa ciuitas paleſtine. Anagogice hierl̄m ē eccl̄ia triūphās ſ.choꝛꝰ celeſti p̄ie. In hoc loco accipit̄ ſic. Choꝛꝰ noue hierl̄m.i.noue aīe.ſ. cuiuſlibet hoīs bn̄ inouati ꝛ purgati a vitijs:ꝓmat noua dulcedine.i.dulce melos. Melos ꝺr̄ a mel:qꝛ ſicut mel fit ex diuerſis gn̄ibꝰ rex. Jta ꝛ melos eſt qꝺ fit ex diuerſis notulis nouū vn̄ Cātate dn̄o cāticū nouū. Mel ꝺr̄ a miſcēdo. Vn̄ ꝓhibebat̄ i lege ꝙ nemo i ſacrificio poneret mel:ſed ſemp ſal. Mel em̄ fit ex diuerſis generibꝰ rerū. Homo nō ꝺꝫ eſſe diuerſus:ſed vniformis in bono. Vn̄ vinū ꝛ ſicerā nō bibit.etiā ſumit̄ hic vinū i mala ſignificatiōe. Vl

UVA. BHSC. IyR_124_2

nū fit ex vno genere rerū: illi bibūt q̄ tale q̄d faciūt ſemp q̄d nulli ſit rep̄hēſibile. Sicera fit ex diuerſis generib⁹ rerū: q̄ duo mixta vnū corrūpit aliū: vt ī ceruiſia. aut granū corrūpit aquā: aut aq̄ granū. Ille ergo bibit ſicerā q̄ facit aliq̄d q̄d videt̄ de genere bonoꝝ: cū non ſit. chor⁹ dico colēs feſtū paſcha le: cū gaudijs ſobrijs cōuenit ad corp⁹. Vñ Sobrie iuſte ꝛ pie viuam⁹ in hoc ſeculo. iuſte quo ad proximum pie quo ad deū: ſobrie quo ad noſmetipſos.

Quo chriſtus inuictus leo
Dracone ſurgens obruto
Dum voce viua perſonat
A morte functos excitat.

¶ Quo. ſ. feſto paſchali xp̄s iuict⁹ leo vt narrat phiſiolog⁹. ſicut leo rugitu ſuo reſuſcitat catulū poſt triduū. ita paī filiū. q̄re dict⁹ eſt leo. ille dico ſurgēs dracōe. i. diabolo: obruto. i. lapſo: dū viua voce pſonat vt genere vipera. Vñ docuit vos fugere a vētura ira vel gn̄aliter pōt legi de āgelis: q̄ viua voce reſuſcitabūt mortuos ad iudiciū: excitat functos a morte ꝑm primā litterā: a morte. i. a mortali pc̄ō. ꝑm aliā litterā: a morte qua oīs hō habebit

Quā deuorarat improbus
Prędam refulſit tartarus
Captiuata te libera
Ieſum ſequuntur agmina.

¶ Ipſe. ſ. de⁹ refudit. i. retrofudit vel reddidit predā quā tartar⁹. i. infernnus: iprob⁹. i. iſatiabilis. deuorarat. i. ad ſe traxerat: captiuata libera agmina. ſ. aīe ſanctoꝝ ſequunt̄ te ieſum vnde illud quocūq; pergis ꝛc̄.

Ipſum canendo ſupplices
Regem precemur milites
Vt in ſuo clariſſimo
Nos ordinet palacio.

¶ Nos ſupplices. i. humiles: p̄cemur ipm regē. i. xp̄z nos dico milites: precemur inq̄ꝫ xp̄m cū prece ꝛ laudibus: vt ordinet nos in ſuo clariſſimo palacio. i. in celo inter ſctōs. Unde in euangelio. In domo patris mei manſiones multe ſunt.

Per ſecla mente neſcia
Patri ſupremo gloria
Honorq; ſit & filio.
Et ſpiritui paracleto. Amē.

¶ Gloria ſit pr̄i ſupmo. i. excelſo: ꝑ ſecla. i. ꝑ ſcl'a. ꝛ ē ibi ſincopa. gl'ia dico neſcia mēte. i. incōprehenſibilis poſſibilitate hūana. Vñ de⁹ regnauit ī eternū ꝛ vltra: ꝛ honor ſit ei. ſ. patri cū filio ꝛ ſpiritui paracleto. Amen.

Carmē eſt dimetrū iābicū cacometrū. Canit̄ tp̄e paſchalis reſurrectionis. Cōmemorat bn̄ficia q̄ ex xp̄i paſſiōe atq; reſurrectiōe accepimus.

Rex ęterne domine
Rerū creator omniū
Quí es & ante ſecula
Semper cum patre filius.

¶ Omnes iſti hymni habēt vnā materiā ꝛ vnā intētionē q2 de paſſiōe xp̄i ꝛ de reſurrectione tractāt. oſtēdit eñ q̄ ſicut mortu⁹ eſt ꝑpter delicta nr̄a: ſic ꝛ reſurrexit ꝑpter iuſticiā ꝛ iuſtificationē noſtrā: ꝛ cōtulit nobis verū paſcha. i. trāſitū de terra ad celū de iferno ad paradiſum. Itē rogat vt ſua reſurrectio ſit nr̄a redēptio: ꝛ i paſchali tp̄e vel gaudio. i. in die iudicij defendat nos a p̄iculo mortis. i. dānatiōe. vel materia hui⁹ hymni eſt vt deū depcemur: vt ſicut ille plaſmauit adā: ꝛ accepit corpis ei⁹ formā: vt nos redimeret a poteſtate diaboli. ꝛ iūgeret nos deo pr̄i ita liberet nos ab oī delicto in hoc paſchali gaudio. O dn̄e eterne rex: q2 ī oī tp̄e es rex regū tu dico creator oīm rerū: ꝛ qui ſemp es fili⁹ cū pr̄e ante ſcl'a. i. ante mūdi cōſtructionem.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Qui mundi primordio
Adam plaſmaſti hominem:
Cui tuæ imagini
Vultum dediſti ſimilem.

Quem diabolus deceperat
Hoſtis humani generis:
Cuius tu formam corporis
Aſſumere dignatus es

Vt hominem redimeres
Quem ante iam plaſmaueras:
Et nos deo coniungeres
Per carnis contubernium:

Quem editum ex virgine
Paueſcit omnis anima:
Per quem & nos reſurgere
Deuota mente credimus:

Qui nobis & per baptiſmum
Donaſti indulgentiam:
Qui tenebamur vinculis
Ligati conſcientiæ:

Qui crucē propter hominem
Suſcipere dignatus es
Dediſti tuum ſanguinem
Noſtrę ſalutis precium:

Quæſumus autor omnium
In hoc paſchali gaudio
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

¶ Qui plaſmaſti. i. formaſti de nihilo hoīem adam in primordio. i. in pncipio mūdi: cui. i. ade dediſti vultū ſimilem. i. mētem ſimilē p rationē tui imagini. i. tue forme. Unde in geneſi. Formauit deus hominē ad ſimilitudinem ſuam.

¶ Quē adā. ſ. diabolus hoſtis. i. inſidiator humani generis vel hoſtis qꝛ nos in adā deceperat: ideo tu formā ade dignatus eſt aſſumere: vt ſic nos redimeres ⁊ hoc eſt cuius ade dignat⁹ es aſſumere corporis formam.

¶ Dico qꝙ dignatus es formā ſerui tui accipere ad hoc vt redimeres hoīem. ſ. adā ⁊ alios quē hoīem iā ante plaſmaueras. ⁊ nos redimēdo cōiungeres deo patri per contubernium ideſt per vnionem vel per habitaculum: vel per coniunctionem carnis. i. humanitatis.

¶ Quem editū. i. natū ex virgine maria: oīs aīa. i. ſpūs rationalis paueſcit. ideſt miraꝛ per quē credimus reſurgere nos dum veneris iudicare viuos et mortuos deuota mente.

¶ O tu xp̄e qui donaſti nobis. ſ. oībus credentibus pie. ⁊ qui donaſti indulgētiam originalis peccati ideſt remiſſionē per baptiſmum qui tenebamur ligati vinculis conſcientie.

¶ Qui dignatus es ſuſcipere crucem. i. paſſionem crucis propter hominem: et dediſti tuū ſanguinē pciū nr̄e ſalutis: qꝛ cū ſanguine tuo emiſti nos ⁊ redemiſti.

¶ Et quia tot et tanta feciſti et qꝙ nos a morte liberaſti. ideo o autor omnium rerum queſumus ideſt rogamus te. in hoc paſchali gaudio. ideſt in tua reſurrectione: defende ideſt protege populum tuum a morte eterna iam redemptum: ab omni mortis impetu ideſt ab omni periculo ne denuo in mortem corruamus.

Carmen eſt dimetrū iambicū cacometrum. Canitur tempore paſchalis reſurrectiōis. Cōmemoratis iis quæ in reſurrectione chriſti contigerunt: petit corda noſtra ab illo poſſideri.

UVA. BHSC. IyR_124_2

AVrora lucis rutilat
Cœlū laudibus intonat
Mundus exultans iubilat
Gemens infernus vlulat.

¶ Materia hui⁹ hymni ē laudare deū ⁊ extirpare vitia ⁊ adherere virtutibus. Et nota ꝙ eccl'ia dicit aurora: qꝛ ſicut aurora expellit tenebras: ita eccl'ia penitus extirpat vitia ⁊ peccata. Aurora diei: quia chriſtus reſurrexit. celeſtes creature intonāt laudibus: ⁊ homines exultantes laudāt: ⁊ diabolus vlulat ⁊ gemit. Expone ergo ſic. Aurora lucis rutillat ideſt quando aurora pullulat: ⁊ incipit dieſcere: celum ideſt celeſtis creatura: intonat ideſt reſonat: laudibus mūdus exultans iubilat ideſt homines credentes in deum cantant: et infernus gemens ideſt diabolus: vlulat ideſt plangit: quia dolet in amiſſione eorum quos tenebat mortuos ſcilicet adam ⁊ alios quos ſecum deus traxit ad requiem.

Cum rex ille fortiſſimus
Mortis confractis viribus
Pede conculcans tartara
Soluit a pœna miſeros.

¶ Dico ꝙ celum tūc intonat laudibus: cum rex ille fortiſſimus .i. chriſtus conculcans pede .i. pietate ſua tartara ideſt diabolū: ſoluit .i. liberauit miſeros homines a pena diaboli. et hoc confractis viribus mortis .i. diaboli.

Ille qui clauſus lapide
Cuſtoditur ſub milite
Triumphans pompa nobili
Victor ſurgit de funere.

¶ Vere fractis viribus mortis .i. diaboli: ſoluit a pena miſeros hoīes: qꝛ ille clauſus lapide ideſt monumento: cuſtoditur ideſt vigilatur ſub milite ideſt ſub militibus. ſingulare pro plurali per ſinecdochem: qui triumphans. ideſt vincens pompa nobili ideſt victoria: quia tunc animas ab inferis extraxit: ſurgit: ideſt ſe ſurſum exigit: de funere ideſt de morte: victor .i. triumphator.

Solutis iam gemitibus
Et inferni doloribus
Quod ſurrexit dominus
Reſplendens clamat angelus.

¶ Accipe de predicto verſu. Chriſtus erat victor: ſolutus iam gemitibus: ⁊ inferni doloribus angelus reſplēdens .i. valde nitēs: clamat dicēs mulieribus. Ite dicite diſcipulis eius et petro: quia ſurrexit dominus.

Triſtes erant apoſtoli
De nece ſui domini
Quem pœna mortis crudeli
Serui damnarant impii.

¶ Ita dixerūt angeli mulieribus: quia apoſtoli erāt triſtes de nece .i. de morte ſui domini quem dn̄m: ſerui impij .i. iudei damnarant ideſt damnauerāt: crudeli pena mortis.

Sermone blando angelus
Prædixit mulieribus
In galilæam dominus
Videndus eſt quam ocyus.

¶ Et quia apoſtoli erant triſtes de nece ſui domini: ideo angelus p̄dixit mulieribus blando ſermone: dominus videndus eſt in galilea: a vobis quā ocyus ideſt ſubito.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Illæ dum pergunt concitæ
Apoſtolis hoc dicere
Videntes eum viuere
Oſculantur pedes domini.

¶ Ille mulieres dum pergunt concite idest ſolicite. dicere hoc apoſtolis vidētes eum viuere idest chriſtum: oſculantur pedes domini idest locum vbi perfoderant eum perfidi iudei.

Quo agnito diſcipuli
In galilæam propere
Pergunt videre faciem
Deſideratam domini.

¶ Quo agnito. i. quo audito: quia ſurrexit dominus: diſcipuli idest apoſtoli pergunt propere idest feſtinātér: in galileam videre faciem domini deſideratam ſcilicet ab eis.

Claro paſchali gaudio
Sol mundo nitet radio
Cum chriſtum iam apoſtoli
Viſu cernunt corporeo.

¶ Sol nitet idest ſplēdet: radio ſuo: mūdo ſcilicet paſchali gaudio claro: cum idest quando apoſtoli cernunt iam chriſtum viſu corporeo.

Oſtenſa ſibi vulnera
In chriſti carne fulgida
Reſurrexiſſe dominum
Voce fatentur publica.

¶ Dicimus ꝙ tūc apparuit diſcipulis: ſed quidam illorum ſcilicet thomas cū abeſſet in apparitiōe: narrātibus alijs non credidit. vnde dn̄s oſtendit ei ſua vulnera: ⁊ ait. Noli eſſe incredulus: ſed fidelis. Et nota ꝙ quatuor de cauſis cicatrices vulnerū oſtēdit dn̄s ſcꝫ vt eſſet ſignū victorie: vt deinceps de reſurrectione non dubitarēt: ⁊ non crederēt eū phātaſticum corpus accepiſſe. aut vt eſſet ad patrem interceſſio. Conſtructio. Oſtenſa vulnera idest oſtenſis vulneribus: ſibi idest apoſtolis: in fulgida carne chriſti: illi apoſtoli fatētur idest predicant: voce publica. i. manifeſta dominum reſurrexiſſe.

Rex chriſte clementiſſime
Tu corda noſtra poſſide
Vt tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.

¶ O chriſte clementiſſime rex tu poſſide idest guberna: corda noſtra idest mentes ſimul cum corporibus vt reddamus idest perſoluamꝰ ad honorem tuum: omni tempore laudes tibi debitas.

Carmen eſt dimetrū iambicū cacometrum. Canitur in tempore paſchalis reſurectionis. dicit quod xp̄s eſt noſtrū verum paſcha: facitqꝫ memoriam paſſionis & reſurectionis eius.

AD cœnam agni prouidi
Et ſtolis albis candidi
Poſt tranſitum maris rubri
Chriſto canamus principi.

¶ Materia huius hymni eſt ꝙ nos inuitat autor ad cenam agni illius qui tollit peccata mundi ſcilicet ad accipiēdum corpus ⁊ ſanguinē domini: de quo dictum eſt. Qui ſumit corpus chriſti indigne iudicium ſibi manducat ⁊ bibit. Qui vero digne: habet vitam eternam. Nos vero poſiti ad cenam prouidi

UVA. BHSC. IyR_124_2

agni.i.ad accipiendum corpus ⁊ ſanguinem dñi.vel ad vltimũ preceptum chriſti:quia ſicut poſt cenam nullum reſtat prandium.ita poſt nouum teſtamentum nullum reſtat preceptum. Ad cenam agni prouidi.i.ad prandium veri ⁊ ſapientis agni:⁊ candidi ſtollis albis ideſt cum virtutibus: canamus principi chriſto ideſt laudemus eum de reſurrectione: poſt trãſitum maris rubri ideſt poſt baptiſmum:vel poſt gloriam reſurrectionis.

Cuius corpus ſanctiſſimum
In ara crucis torridum
Cruore eius roſeo
Guſtando viuimus deo

¶ Sanctiſſimum corpus cuius chriſti torridum ideſt crematum:quia paſſum in ara crucis guſtando ideſt ſuſcipiendo:eius roſeo cruore viuimus deo ideſt diuine.

Protecti paſchæ veſpere
A deuaſtante angelo
Erepti de duriſſimo
Pharaonis imperio.

¶ Dico ꝙ viuimus deo ꝓtecti.i.defenſi vel ſeruati:veſpere paſche.i.i vltima etate vel myſterio reſurrectiõis chriſti: quod nocte paſche factum eſt:ab angelo deuaſtante.i.percutiente primogenita egypti:erepti i.liberati de duriſſimo imperio pharaonis.i.diaboli.

Iam paſcha noſtrũ chriſtus eſt
Qui immolatus agnus eſt
Synceritatis azima
Caro eius oblata eſt.

¶ Conſtrue:xp̃s eſt iam nr̃m paſcha.i.trãſitus de vitijs ad virtutes: q̇ xp̃s eſt agnus.i.patiẽs immolatus pro oĩbus nobis. Vel ſic:q: xp̃s ĩmolatus pro nobis eſt agnus ſynceritatis.i.puritatis: caro ei⁹ oblata.i.ſacrificata: eſt azima. ideſt ſine fermẽto vel ſine amaritudine. Azima dicitur ab a quod eſt ſine:⁊ zima quod eſt fermentum vel amarum.in azima.quaſi ſine amaritudine.

O vere digna hoſtia
Per quem fracta ſunt tartara
Redempta plæbs captiuata
Redit ad vitę præmia.

¶ O vere digna hoſtia.i.ſacra ꝑ quẽ.ſ.xp̃m:tartara ſunt fracta ⁊ ꝑ quẽ plebs captiuata.i.aĩe ſctõꝝ in inferno detẽte ſunt redẽpte.⁊ ꝑ quẽ p̃mia vite eterne ſũt reddita. plebs dico captiuata redit .i.reuertit̃ ad p̃mia vite ſupple eterne.

Cum ſurgit chriſtus tumulo
Victor redit de baratro
Tyrannum trudens vinculo
Et reſerans paradiſum.

¶ Cum.i.quando chriſtus ſurgit tumulo ideſt de ſepulchro:victor redit de baratro.i.de fouea inferni trudẽs.i.claudens tyrãnum ideſt diabolum vinculo ideſt cum poteſtate ſua ligans eum: et reſerãs paradiſum fidelibus tuis:quia in miſericordia hoc feciſti.ideo rogamus te.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur in re diuina aſcẽſionis dominicæ.cõmemorata chriſti aſcenſione: & regno illi a patre tradito:petit beneficium in die iudicii.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Eterne rex altiſſime
Redemptor & fidelium
Quo mors ſoluta deperit
Datur triumphus gratiæ.

¶ O eterne rex altiſſime ⁊ redēptoꝛ fideliū. quo. i. per quē moꝛs ſoluta deperit. i. deſtructa extitit vl' periit: vel moꝛs ideſt deſcēſus ad inferna: q2 ſancti illuc modo non deſcēdunt: vt ante paſſionē xpi triūphus. i. victoꝛia gratie daẽ iam gloꝛificatis in anima ⁊ coꝛpoꝛe gloꝛificandis in reſurrectione.

Scandens tribunal dexteræ
Patris poteſtas omnium
Collata eſt ieſu cœlitus
Quæ non erat humanitus.

¶ Tu es ſcādēs. i. aſcēdēs: tribunal. i. ſedē dextere patris. i. ad equalitatē patris: poteſtas oīm rerū eſt collata. i. attributa: ieſu ſcꝫ xpo: ⁊ hoc. ſ. celitus. i. diuinitus. poſſumus dicere q ſolus eſt ad dexteram patris. Ceteri oꝛdines ſanctoꝛum ad ſiniſtram reſpectu claritatis filij: que poteſtas non erat ei collata humanitus. i. q̄diu vel quando erat in mundo.

Vt trina rerum machina
Cœleſtium terreſtrium
Et infernorum condita
Flectant genu iam ſubdita.

¶ Dico q poteſtas daẽ diuinitꝰ xpo q̄ nō erat hūanitꝰ vt trina reꝝ machina. ſcꝫ celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ: cōdita a te flectāt genu iam ſubdita. i. flectētes genua celeſtes terreni ⁊ īfernales ſunt ſubdita. i. hūiliata tibi ad honoꝛē tui.

Tremunt videntes angeli
Vice verſa mortalium
Culpat caro: purgat caro.
Regnat deus dei caro.

¶ Angeli vidētes: humanā foꝛmā: vel naturā tremūt. i. miranẽ. ſ. q2 videbant hūanā naturā p ipm xpꝫ ad dxterā pris collocatā ⁊ exaltatā: ⁊ hoc vice vſa moꝛtaliū: tremebāt ⁊ mirabanẽ. Et nota q an̄ natiuitatē xpi āgeli ab hoibꝰ ſe adorari patiebanẽ. ſꝫ nō poſtea. ſicut legimꝰ de ioāne: q̄ cū vellet angelū adorare: inq̄t angelus ioāni. Noli me adoꝛare: ſeruus tuus em̄ ſum: ⁊ fratrū tuoꝝ caro ade culpat nos. i. p adā in pctm̄ cadimꝰ: caro xpi purgat nos. i. p xpm de vitijs ad virtutes ſurgimus: caro dei: ⁊ deus regnat: q2 xps deus eſt homo.

Tu eſto noſtrum gaudium
Manens olympo pręditum
Mundi regis qui fabricam
Mundana vincens gaudia.

¶ O xpe tu eſto nrm̄ gaudiū: manēs p̄ditū. i. nobis partū honoꝛatū vel ſublimatū olympo. i. in celo: tu q̄ regis. i. gubernas fabricā mūdi vincēs mundana gaudia ideſt amoꝛ tuus ſup excellit omnes delectationes mundi.

Hinc te precantes quæſumus
Ignoſce culpis hominibus:
Et corda ſurſum ſubleua
Ad te ſuperna gratia.

¶ Quaſi diceret ſupexcellit gaudia mūdi: ⁊ hinc nos p̄cātes q̄ſumus. i. depcamur te ignoſce culpis oibus. i. dimitte nobis peccata noſtra et ſubleua. i. ſurſum leua coꝛda noſtra ad te ſupna gratia: ideſt pro ſumma miſericoꝛdia.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Vt cum rubente cœperis
Clarere nube iudicis
Pœnas repellas debitas:
Reddas coronas perditas.

¶ Nos queſumus te: vt cū. i. quādo nube iudicis. i. chriſti: ceperis clarere id eſt fulgere: nube iudicis rubēte. i. clareſcēte. i. teipſo iudice aduenientе nobis: repellas penas debitas per adam: ⁊ reddas id eſt tribuas per gratiam: coronas perditas: ⁊ culpam inuentam ⁊ collatam ſecundum meritum per gratiam: quia non neceſſitate cogente: ſed volente ⁊ gratis a morte liberauit ⁊ ſaluauit nos.

Gloria tibi domine
Qui ſcandis ſupra ſidera
Cum patre & ſancto ſpiritu
In ſempiterna ſęcula. Amen.

¶ O domine ieſu chriſte qui ſcādis ſupra ſidera id eſt ſuper omnes celos: gloria id eſt laus et honor ſit tibi cum patre et ſpirituſancto in ſempiterna ſecula: amen id eſt ſine fine.

Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrū. Canitur in feſto aſcēſionis dominicæ. Agit chriſto gratias ꝙ pro nobis paſſus mortem nos a morte liberauit.

Ieſu noſtra redemptio
Amor & deſiderium
Deus creator omnium
Homo in fine temporum.

¶ O ieſu noſtra redemptio: tu dico amor ⁊ deſiderium noſtrum id eſt amor deſiderabilis deus creator omnium: qui es in fine temporum factus homo. Unde deus et homo: et hoc in vltima etate.

Quæ te vicit clementia
Vt ferres noſtra crimina
Crudelem mortem patiens
Vt nos a morte tolleres.

¶ Que id eſt quanta clemētia id eſt pietas: vicit id eſt compulit te: vt ferres id eſt portares vel deleres noſtra crimina: ſcilicet peccata: patiens crudelem mortem crucis pro peccatis noſtris et quare vt tolleres id eſt liberares nos a morte id eſt a diabolo.

Inferni clauſtra penetrans
Tuos captiuos redimens
Victor triumpho nobili
Ad dexteram patris reſidens.

¶ Tu penetrans id eſt frangens clauſtra inferni: redimens ſanguine tuo captiuos qui tenebantur iuſte in inferno: reſidens ad dexteram patris manens victor triumpho nobili id eſt mirabili victoria.

Ipſa te cogat pietas
Vt mala noſtra ſuperes
Parcendo: & voti compotes
Nos tuo vultu ſaties.

¶ Ipſa pietas que egit te vt ſubires mortem crucis coget id eſt. impellat te vt ſuperes noſtra mala. i. dimittas nobis debita noſtra: ⁊ ſaties. i. impleas et frui faciās nos compotes noſtri voti id eſt deſideſiderij: tuo vultu id eſt tua preſentia.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Tu eſto noſtrum gaudium
Qui es futurus præmium:
Sit in te noſtra gloria
Per cuncta ſemꝑ ſęcula. Amen.

¶ Et tu qui es futurus noſtrū p̄miū eſto noſtrum gaudium ideſt in p̄ſenti ⁊ in futuro: ⁊ noſtra gloria ideſt laus ſit in te ſemper ideſt in omni tempore: per cuncta ſecula. Amen.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̃ in feſto pēteceſtes hoc eſt quinquageſimæ. Spiritū ſanctum implorans petit vt illius amore nos inflammet & in dei gratia confirmet.

Veni creator ſpiritus
Mentes tuorum viſita:
Imple ſuperna gratia
Quæ tu creaſti pectora.

¶ Materia huius hymni eſt ſpūſſctūs: quem pater ꝓmiſerat q̄n dixit Iohel. Effundā de ſpū meo ſuꝑ oēm carnē. Filius ꝓmiſit q̄ñ dixit. Si aſſumptus fuero in celū mittā vobis paracletū ⁊ apoſtolis ſimul orātibus in hora tertia mūdus tonuit. ⁊ ſubito venit ſpūſſctūs et apl'i inflāmati ſpūſctō. diuerſis loq̄bant̃ linguis magnalia dei. Intentio eſt rogare deū: vt purget pectora nr̄a ſuꝑno ſplēdore: ⁊ illuminet gr̄a ſpūſſcti: ⁊ expellat a nobis viſibiles ⁊ inuiſibiles hoſtes: vt habeamꝰ vitā ꝑmanētē cū ipſo. O creator ſctē ſpūs dei veni ⁊ viſita mētes tuoꝝ fideliū ⁊ veniēdo iple pectora: ſuꝑna gr̄a: que tu creaſti .i. feciſti.

Qui paracletus diceris
Donum dei altiſſimi
Fons viuus: ignis: charitas:
Et ſpiritalis vnctio.

¶ Qui paracletus .i. conſolator diceris donū dei altiſſimi: ⁊ diceris fons viuuſ: de quo nō cōmunicat̃ alienis. vel fons viuꝰ aque ſaliētis in vitā eternā ⁊ diceris ignis: q2 corda hominū ad dilectionem dei ⁊ ꝓximi accēdis: ⁊ vitia .i. p̄ctā cōſumis. ⁊ diceris charitas: q2 facis diligere deū ⁊ ꝓximū. ⁊ diceris ſpiritalis vnctio: q2 de ſpiritus vnctione .i. de ſpiritu ſancto vngis corda hominum: vt humilientur in baptiſmo.

Tu ſeptiformis gratiæ
Dextræ dei tu digitus.
Tu rite promiſſo patris
Sermone ditans guttura.

¶ Tu ſeptiformis gr̄e .i. doniſ gratie .i. ꝓpter ſeptiformē gratiā. Septem em̄ ſunt dona ſpūſſancti. ſpūs ſapiētie ⁊ intellectꝰ. ſpūs cōſilij ⁊ fortitudinis. ſpūſ ſcientie ⁊ pietatis ⁊ amoris. Tu es digitus .i. potētia dextre dei: q2 ſicut modi digitoꝝ varij ſunt: ita varia ſunt dona ſpūſſancti. et tu es ꝓmiſſum pr̄is: ditās .i. faciēs diuiteſ: guttura vel pectora ſermone rite .i. recte: vel tu es ditās pectora ꝓmiſſo .i. ex ꝓmiſſo.

Accende lumen ſenſibus
Infunde amorem cordibus
Infirma noſtri corporis
Virtute firmans perpetim.

¶ Et tu q̄ operis oīa accēde lumē ſenſibus .i. mētibꝰ nr̄is: ⁊ infunde cordibꝰ nr̄is amorē .i. dilectionē dei firmās infirma .i. debilia nr̄i corꝑis ꝑpeti .i. ꝑeniter vel ꝑpetue: virtute .i. mirabilr̃ cū ꝟtute ꝑpetua: ⁊ ſemꝑ nos firmās .i. ꝓtegens.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Hoſtem repellas longius:
Pacemq; dones protinus:
Ductore ſic te præuio
Vitemus omne noxium.

¶ Repellas hoſtem lõgius idest remoucas eum procul a nobis: ⁊ dones pacem protinus idest cito vitemus omne noxium. idest peccatum. ſic te preuio id eſt ductore.

Per te ſciamus da patrem
Noſcamus atq; filium
Te vtriuſq; ſpiritum
Credamus omni tempore.

¶ Da o ſancte ſpiritus: vt per te ſciamus patrem: atq; noſcamus filium: et credamus te vtriuſq; ſpiritum ideſt ꝓcedentem a patre et filio omni tempore. Amen.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto pentecoſtes: quo ſpiritus ſanct9 miſſus eſt ad diſcipulos chriſti: narratq; quæ in eius miſſione facta ſunt.

Iam xps aſtra aſcẽderat
Regreſſus vnde venerat
Promiſſa patris munera
Sanctum daturus ſpiritum.

¶ Materia hui9 hymni eſt eadẽ que in premiſſo. Spũſſanctus conſolator vel aduocatus dicit: q: conſolat nos cũ ſumus in peccatis trahendo nos ad celeſtẽ patriã. Ipſe ſpũſſanctus cũ ſplẽdore feruẽti apparuit diſcipulis ſuis: ⁊ q: ſermo igneus futurus erat. ideo in ignea lingua eis apparuit: q: fecit eos ardentes in dilectione dei ⁊ proximi ⁊ perito ſermone affluẽtes. Conſtrue. xps aſcẽderat iã ſm humanitatẽ: aſtra. i. celos: xps dico: regreſſus. i. aduerſus vnde venerat: daturus aplĩs munera ꝓmiſſa patris. i. ſpiritũſanctum.

Solemnis vrgebat dies
Quo myſtico ſeptemplici
Orbis volutus ſepties
Signat beata tempora.

¶ Solẽnis. i. feſtiualis dies vrgebat. i. feſtinabat: vel imminebat ſepties ſeptem: que ſunt quadraginta ⁊ nouem. et vno addito quinquaginta. per ſeptem intelligimus temporalia. i. corporalia: per que ſeptem totum tempus vite noſtre voluitur: in quo debemus liberari a peccatis. vt perueniamus ad illam beatitudinem: que intelligitur per quadraginta dies: in quibus ieiunare debemus: vt peruenire poſſimus ad diem ſabbati ideſt ad requiem quo die myſtico. i. figurato: ſemptemplici ideſt per figurã ſeptemplicem: orbis ideſt ſeptima: volutus ſepties ideſt per quadraginta ⁊ nouem dies: ſignat beata tempora. ſcilicet futura. ideſt eternam requiem.

Dum hora cunctis tertia
Repente mundus intonat
Orantibus apoſtolis
Deum veniſſe nunciat.

¶ Et quia chriſtus aſcenderat dum hora tertia videbatur eſſe cunctis omnibus apoſtolis: mundus intonat repente ideſt ſubito et ille ſonus vel mundus nunciat deum veniſſe orãtibus apoſtolis ideſt ſimul in vnum locum congregatis: ⁊ orantibus ⁊ expectantibus promiſſionem domini ſui ſcilicet

UVA. BHSC. IyR_124_2

chriſti:cum ipſe de illa ꝓmiſſione eis ante aſcenſionē locutus fuiſſet dicēs. Uado ⁊ venio ad vos ⁊ mittam vobis paracletum ideſt conſolatorem qui docebit vos omnē veritatē.⁊ ita facti perfectiores in omni ſcientia erāt:qꝛ diuerſa genera linguarum loquebantur:⁊ predicabant.magnalia dei.

De patris ergo lumine
Decorus ignis almus eſt:
Qui fida chriſti pectora
Calore verbi compleuit.

¶Et qm̄ q̄dē pater miſit ſpiritū: ergo ignis.i.ſpūs:decor⁹.i.pulcher eſt alm⁹ de lumine patris: q̄ ſpūs cōpleuit.ſ.vt haberēt ſcientiā loquēdi: pectora apoſtolorū vel hominū fida.i.fidelis xp̄i et hoc calore.i.ardore:verbi.i.filij.

Impleta gaudent viſcera
Afflata ſancto ſpiritu:
Voces diuerſas intonant
Fantur dei magnalia.

¶Viſcera apoſtoloꝝ impleta ideſt ſaciata gaudent:qꝛ fecit eos loquentes:⁊ etiam ardētes in amore: ⁊ afflata ideſt inflāmata ſpirituſancto : intonant diuerſas voces ideſt loquuntur idiomata omnium linguarū:⁊ fatentur vel fantur magnalia dei.i.mirabilia dei ideſt predicant nomen chriſti.

Ex omni gente cogniti
Græcis: latinis: barbaris:
Cunctiſq; admirantibus:
Linguis loquūtur omnibus.

¶Ex omni gente ideſt ex omnibus gētibus cogniti ſunt apoſtoli ſcilicet a grecis:latinis:barbaris: cūctiſq; admirātibus apoſtoli loquuntur linguis omnibus que ſunt.lxxij.

Iudæa tunc incredula
Væſana toruo ſpiritu
Ructare muſti crapula
Alumnos chriſti concrepat.

¶Cum apoſtoli ita loquebantur: oēs admirabantur ſic loquentes: credētes deū in eis eſſe ſed iudea increpat eos: ideſt plebs iudeorum. incredula.i.infidelis.illa dico veſana ideſt iſana:toruo ſpiritu.i. ſuperbo: concrepat alūnos.i. diſcipulos chriſti ructare crapula muſti.i.affirmat eos vino inebriari.

Sed ſignis & virtutibus
Occurrit & docet petrus
Falſa profari perfidos
Iohelis teſtimonio.

¶Eſtimabant iudei ꝙ pre nimio potu muſti ideſt per ebrietatem apoſtoli taliter loquebantur ſed petrus occurrit ſignis.i.miraculis ⁊ virtutibus docet.i. probat perfidos iudeos profari ideſt loqui falſa:iohelis prophete teſtimonio: prophetauit enim Iohel ſic.Effundam de ſpiritu meo ſuper omnem carnem.⁊ prophetabunt filij veſtri ⁊ filie veſtre.

Sit laus patri cum filio
Sancto ſimul paracleto:
Nobiſq; mittat filius
Cariſma ſancti ſpiritus. Amē.

¶Laus ſit patri cum filio ſimul ⁊ ſancto paracleto ideſt ſpirituiſancto:⁊ fili⁹ mittat nobis omnibus fidelibus: chariſma.i.donum ſpirituſſancti. vel gratiam ſpirituſſancti.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̃ in feſto pentecoſtes ſicut & ſupiores hymni. Narrat quid ex hac miſſione conſolatoris ſpiritus euenerit, petitq3 illius dona nobis infundi.

Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita
Cum ſpiritus paracletus
Effulſit in diſcipulos.

¶ Materia huius hymni eſt ſpūſſctūs quē pater & filius ꝓmiſerūt: Johele dicēte. Effundā de ſpū meo ſup omnē carnē & ꝓphetabūt filij veſtri & filie vr̃e. & filius dicit. Si aſſumptus fuero a vobis in celū mittā vobis paclētū. Et apl'is orātibus mūdus intonat: & venit ſpūſſanctus in ſpecie ignis: quo apl'i inflāmati loquebant̃ magnalia dei varijs linguis. Querit̃ hic vtrū filius ſit a patre nō factus ſed genit⁹ & p̄iacēti materia dico ex ſubſtātia patris: & non ex aliquo: ſed ex patre. Similiter dico de ꝓceſſione ſpūſſancti: q2 fit ex patre & filio: et de ſubſtātia vtriuſq3 coequalis eis. & non ex aliquo factus: nec ex nihilo. ¶ Conſtrue. orbita ideſt reuolutio anni reduxit nobis beata gaudia: cum ſpiritus paracletus effulſit. i. reſplenduit in diſcipulos.

Ignis vibrante lumine
Linguæ figuram detulit:
Verbis vt eſſent proflui
Et charitate feruidi.

¶ Cōſtrue: ignis. i. ſpūſſctūs cū ſplēdore feruēte apparuit diſcipulis: q2 ſermo eoꝝ futur⁹ igne⁹ erat & ideo in lingua & igne apparuit: q2 fecit eos ardētes i dilectione dei & ꝓximi: & pariter ſermone affluētes qđ dicit̃ hic ignis. i. ſpūſſanctus: detulit figuram lingue vibrāte. i. feruēte: lumine ſuo. i. ſplendore: vt illi apoſtoli & diſcipuli eſſent proflui. i. facundi & loquentes: verbis ideſt varijs linguis: & feruidi ideſt ardentes & inflāmati charitate.

Linguis loquuntur omnium.
Turbæ pauent gentilium.
Muſto madere deputant
Quos ſpiritus repleuerat.

¶ Illi apoſtoli loquuntur linguis omnium. et ideo turbe gentilium pauent ideſt mirantur. et turbe ille deputant: ideſt valde putant: madere ideſt abundare: muſto. i. vino illos quos ſpiritusſanctus ſuo ſplendore repleuerat

Patrata ſunt hæc myſtice
Paſchæ peracto tempore
Sacro dierum numero
Quo lege fit remiſſio.

¶ Cum filij iſrael quadraginta et nouem annis per deſertum erraſſent: in quinquagſimo anno iuxta montem ſynai cum fulgore & tonitruo legem acceperunt. Item in lege moyſi filij iſrael emebant ſeruos et ancillas et agros: et poſſidebant quadraginta & nouem annos: in quinquageſimo anno omnes liberabant̃. inde dicitur annus iubileus. ideſt remiſſionis. et ſignificat octauam diem reſurrectionis in qua omnes liberati erant a ſeruitute diaboli. & hoc eſt myſtice ideſt figuratiue: ſunt parata ideſt completa: peracto ideſt completo: tempore paſche ſacro numero dierū: in quinquagenario: quo numero: fit remiſſio in lege moyſi: vel myſtica ideſt figuratiua.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Te nunc deus piiſſime
Vultu precamur cernuo
Illapſa nobis cœlitus
Largire dona ſpiritus

¶ O piiſſime deus precamur te: nunc ideſt in preſenti: vultu cernuo.i.prono: largire dona ſpiritusſancti: illapſa nobis celitus ideſt diuinitus infuſa.

Carmē eſt q̄le illd̄ Luſtra ſex q̄ iā peracta: ſed cacometrū. Canit̄ in feſto euchariſtię.i.bonę gr̄ę: hoc eſt corp̄is xp̄i. Narrat queadmodū hoc ſacramētū in cœna inſtitutū eſt a xp̄o.

Pange lĩgua glorioſi corporis myſteriū:
Sanguiniſq; p̄cioſi quē in mūdi p̄cium
Fructus vētris generoſi rex effudit gentium.

¶ Materia huiꝰ hymni gl'ioſiſſimi (q2 de xp̄o infinite gl'ioſo ⁊ ſolēniſſimo) ē quoddā p̄ceptū obſeruātia dignū ab eccleſia militāti approbatū ⁊ dictū. Unde diligētiſſime huic fides adhibenda iuxta aurelij Auguſtini dictū in ep̄l'a ad fundamētū. Euāgelio nō crederē: niſi q2 eccl'ia approbat. Qđ quidē p̄ceptū eſt vt pāgamꝰ ⁊ cātemꝰ corde ⁊ lingua euchariſtie ſiue corp̄is xp̄i myſteriū. Pro quo eſt aduertēdū: q̄ differētia talis eſt iter iſta tria vocabula ibi repta.ſ.myſteriū: ſacrificiū: ⁊ ſacramētū. Nā p̄mo myſteriū đr ſacrū ſecretū vel ſacrū abſcōditū. Et ratio ē ex ſua deriuatione ſumpta q2 đr a myſtis: vel myſticē grece qđ idē eſt qđ ſecretum latine. Sacrificiū xͦo general'r nō ꝓprie ſm̄ Iſidoꝝ ē victima: ⁊ q̄cūq; i ara cremant̄ ⁊ ponunt̄ ⁊ ſic ſumit̄ ꝓ oblationibꝰ q̄s antiqui faciebāt.ſ. vituloꝝ hircoꝝ ⁊c. Sacramētū tn̄ intelligit̄ ſic.idē eſt q̄ ſacre rei ſignū: q̄ꝫtū ad etymologiā vocabuli. vel ſacramētū eſt rē ſacratā ꝯtinēs. Nā aliud cernit̄: aliđ intelligit̄. Et đr a ſacer ſacramētū ſacramēti. qđ idē eſt qđ pignus ſpōſiōis ſicut iuſiurādū dat̄ alicui: vt ſit fideiuſſoꝛ. Quapropter tm̄ ergo ſacramentū ſ. euchariſtie de quo hymnus cātat eſt datꝰ nobis i pignꝰ beatitudinis ⁊ ꝓmiſſi aduētꝰ ad iudiciū. Nā ꝓmiſit xp̄s q̄ hꝫ alias oues ducere ad vnū ouile: ⁊ erit vnꝰ paſtoꝛ. ſm̄ matth̄. Et in alio loco: veniet filiꝰ hoīs in nubibꝰ celi ⁊c. Et etiā in alio loco quaſi pollicēdo dixit. Eſtote parati: q2 qua hoꝛa nō putatis filius hoīs veniet: ſicut iam antea iuſiurandū fecerat ⁊ cōpleuit ad abraā teſtāte zacharia. Iuſiuradū qđ iurauit ad abraā patrē nr̄m daturū ſe nobis: qđ defacto cōpletū reuera accepimꝰ ĩ die natiuitatis. Qđ q̄dē ſacramētū ⁊ myſteriū ⁊ mirabile a ſcl'is nō auditū ĩſtituit ĩ die paſceue exiſtēs ille rex māſuetꝰ: cū diſcipuliſq; facto ſermone cōſolatiuo ex vno latere: ⁊ ex altero multe amaritudinis: q2 dixerat: nocte hac ſcādalū ꝓpter me patiemini. Circa qđ pōt eſſe vnū dubiū: quare magis inſtitutū eſt tali die a xp̄o iſtud ſacramētū: ⁊ nō ĩ alio tp̄e: cū ratio dubij poteſt eſſe iſta. Prima diſpoſitio ſm̄ philoſophos dꝫ precedere formā. q2 in ſcđo de aīa. ⁊ ſeptimo metaphiſice. Actus actiuoꝝ ſunt ĩ patiēte diſpoſitio. Sed baptiſmꝰ eſt diſpoſitio ad hoc ſacramētū: ergo baptiſmꝰ eſt p̄oꝛ. vltra: cū baptiſmꝰ fuit inſtitutꝰ poſt paſſionē. ergo ſacramētum altaris debuiſſet inſtitui poſt paſſionē. Reſpondeo q̄ hoc ſacramētū tota eccleſie curia ducēte in hac die inſtitui debuit: ⁊ non ante nec poſt: q̄ꝫ plurimis: ⁊ p̄ſertim q̄ttuoꝛ rōnibꝰ arcta ⁊ mota. Prima eſt rōne huius ſacramēti neceſſarie aſſignationis. Nā neceſſitas qua aſſignat̄

UVA. BHSC. IyR_124_2

quare hoc ſacramētū̄ inſtitui debuit:eſt ſignū:q2 ad pfectionē noſtrā exige-
bat:vt.ſ.caput nr̄m xp̄s realiter corpori cōiūgeret:ſed toto tpe pcedēti xp̄s
ſub ppria ſpecie nobiſcū cōſtitut9 eſt:ergo nō oportuit añ hoc ſacramētum
inſtitui: ſed tūc in illo tpe qñ corp9 aſſumptū oblaturus erat. Euſebio atte-
ſtāte. Scd̄a ratio eſt ratione legalis figurationis. Nā xp̄s ꝙdiu fuit in mū-
do cōuerſat9 figuras legis obſeruare voluit:fact9 ſub lege:vt eos q̄ ſub lege
erāt redimeret a pctō ſm apſm. Sed veniēte veritate ceſſat figura:ꝛ vmbra.
Ueniēte luce:ergo xp̄o recedēte p mortē:qñ figure legis termināde erāt de-
buit iſtitui. Tertia rō eſt rōne repſentatiōis. Nā hoc ſacramētū eſt repſen-
tās terminū dñice paſſiōis.ergo cōgruū erat ineūte iā paſſiōe inſtitui. Quar
ta ratio.rōne fortioris impreſſionis:q2 q̄ vltimo fiūt magis memorie impri
munt ꝛ cōmēdant.ergo vltimo poſt cenā inſtitui debuit diſciplis xp̄o receſ-
ſuro. Et hec rō tāgit i decretis.de ꝯſecra.diſt.ij.ca. Liq̄do.vbi dr̄ ꝙ i memo
ria ꝛ in exp̄ſſione paſſionis xp̄i eſt inſtitutū. Reſtat dicere ꝛ reſpōdere ad rō-
nē factā:q2 nō eſt neceſſariū eūdē eē ordinē inſtitutionis ſacramētoꝝ:ꝛ pce
ptiōis.ꝛ cauſa eſt q2 ad finē q̄ nobis pſtituit vltimo puenim9. Jō euchari-
ſtia quoddāmodo ē finis baptiſmi:q2 p baptiſmū aliq̄ cōſecrat ad euchari-
ſtie pceptionē ſicut p ordinē ad ei9 pceptionē. Hoc pacto redeam9 vñ digreſ
ſi ſum9:ꝙ ſi illi tres pueri a camino ignis liberati:i laudē dei quoddā cāticū
cecinere.ſ. Benedicite oīa opa dñi dño.ꝛ zacharias ppheta aliud canticū ꝛ
iuſt9 ſymeō aliud cāticū ꝛ hymnū nō parua iocūditate cecinit:ob hoc ꝙ ve-
rū redēptorē ieſum in vlnis ſuis tenuit:hinc de cetero fact9 eſt vidēs ꝛ gau-
dēs ita dixit. Nūc dimittis ſeruū tuū dñe. Et eccl'ia talia ſupradicta cantat ꝛ
precipit canere. Quāto magis iſtud ſacramētū ſacramētoꝝ quātū xbis poſ
ſum9 exprimam9 canēdo ꝛ iubilādo:p qd̄ nō modo tres pueri:immo infiniti
hoīes ab inferi igne liberant. Qd̄ etiā nō ſolū vnū illuminauit:immo totū
mūdū qd̄ nō ſolū in brachijs illū eūdē ieſum recipim9:ſed i pectorib9 tāq̄ i
tabernaculo ſuo nobiſcū cenās ꝛ cōgaudēs. Et illud de quo pſalmiſta da-
uid in pſona dei mādat ꝙ cātem9 pſalmo.xcv. Cātate dño cāticū nouū:cāta-
te dño oīs terra. Cātate dño ꝛ bñdicite nomini eius:annūciate de die in diē
ſalutare ei9.i.xp̄m cōtētū in hoc ſacramēto. Nā iſtud eſt nouū i tpe:q2 añ in
nulla lege.nec nature:nec ſcripture. Nouū in excellētia:ꝙ nullū antea nec
poſt excellēti9. Nouū in cōſecratione:q2 nuſq̄ xbis ſimilib9 aliquod ſacra-
mētū fuit cōſecratū.nec veteris nec noue legis. Nouū in aſſumptione:q2 in
alijs qd̄ ſumit:maſticat:frāgit:de quo quit:digerit. Ibi ſemp aſſūptū realr
integre:ꝛ abſq̄ vlla mutatiōe augmēti:nec detrimēti. Quāobrē eccl'ia mili-
tans abſq̄ nulla ruga pp̄ter tm̄ ſacramētū ſaluberrimū oībus primatum
publice letāter xbis i celū eleuatis nō parua harmonia cātat ꝛ pcipit cane
re iuxta dictū ſpōſi.ſ.xp̄i. Exēplū do vobis.vt quēadmodū ego facio ꝙ ſic
faciatis:vt patet in expoſitiōe lr̄e. Ad quā ventam9:ſic dicēdo. O lingua mi
litie xp̄iane:nō perfidie iudeoꝝ:nō porci mahometi ſuorūq̄ cōplicum: pāge
ideſt cane:vel tanq̄ tuba exalta vocē laudādo.ꝛ quid dicitur myſteriū.i.di
uinum ſecretum:vel diuinū abſcōditū ex eo quia aliud cernit aliud creditur

UVA. BHSC. IyR_124_2

vel intelligit̃:glorioſi corporis.ſ.ieſu xp̄i iam gl̄ioſi ꝛ imortalis ꝛ impaſſibi-lis. Et pãge myſteriũ ſupple ſanguiniſq; precioſi:qꝛ lauit nos in ſanguine ſuo quē.ſ.ſanguinē ꝑcioſum.ille rex gētiũ.i.gētiliũ ꝛ omniũ gētiũ·qꝛ cũ iu-dei abdicarũt ꝛ negarũt eſſe regē: quē pilatꝰ gētilis ꝑſona oīm gentiliũ co-gnouit eſſe regē iudeoꝝ dicēs. Regē vr̄m crucifigã?effudit.i.ſparſit ꝓ pctō-ribꝰ ꝛ pctō ꝑmi parētis:in mũdi ꝑciũ.i.in ſatiſfactionē ꝓ mũdo: qui cũ ſit finitus:infinitum non valebat ſoluere. Rex dico ſupple:fructus geneроſi.i. filius intemerate ꝟginis marie. ꝛ pōt intelligi vna figura grãmaticalis ſm̄ quã ꝑmittit̃ poni pars ꝓ toto:vel etiã fructꝰ vētris geneгоſi.i.ꝓles illiꝰ q̄ ex vtraq; ꝑte eſſentiali.ſ.corꝑis ꝛ aīe ex ꝓſapia regia ē ꝓcedēs. Nã matthei.j. Filiꝰ dauid q̇ rex excellēs in veteri teſtamēto fert̃.ꝛ hoc ſm̄ carnē.ꝛ cũ parē-teſi debet legi.vt patet intuenti.

Nobis datꝰ/nobis natꝰ/ex intacta virgine
Et in mũdo cōuerſatus/ſparſo verbi ſemine
Sui moras incolatus/miro clauſit ordine.

¶ Et iſte nãq; rex nobis datꝰ eſt ſupple a deo prē. nobis natꝰ.i. ꝓpter nos: nō ꝓpter angelos:vt nos redimeret et liberaret a peccato:ꝛ nos gl̄ificaret.ꝛ hoc ex intacta ꝟgine.ſ.nō corrupta:nō ſolũ corpore. verũ etiã mēte ꝛ aīo:qꝛ voto ſe deo obtulit ſpōſam:ꝛ ī mũdo cōuerſatꝰ.i.ī terra ſctã: q̄ mediũ mũdi dicit̃:cũ doctoribꝰ legis diſputauit:ꝛ cũ alijs dũ ꝑdicabat:ꝛ miracula innu-merabilia faciebat:vt cōpleret̃ qđ dixit abacuch. Et in terris viſus eſt:ꝛ cũ hoībꝰ cōuerſatꝰ eſt.ꝛ etiã cōuerſatus eſt in mũdo : ſparſo ꝟbi ſemine.i.me-diãte ſemine diffuſo ꝟbi diuini.dũ ꝑdicabat ꝑ partes illas.iuxta illud. Se-mē eſt verbũ dei:qꝛ inde naſcit̃ fructꝰ gr̄e ꝑ cōuerſionē ab eo:fructus ſalua-tionis ꝑ verã obſeruãtiã ꝛ cuſtodiã illius ꝟbi diuini.iuxta illud. Beati q̄ au-diunt ꝟbũ dei:ꝛ cuſtodiũt illud.ꝛ ſequit̃. Sui moras incolatꝰ.i.tarditates ꝛ dilationes ſui:incolatus.i.exilij a ſua patria vñ exiuit.ꝛ ꝑegrinationis ꝑ tri-ginta ꝛ tres annos:clauſit.i.cōcluſit ꝛ cōpleuit ꝛ ꝑfecit miro ordine:i.nouo: ideo miro qꝛ nouo. Nã prius voluit miniſtrare q̄ miniſtrari.prius voluit fa-cere q̄ docere.ꝛ poſt docere operãdo.ꝛ voluit prius miracula facere:vt oſtē-deret ſe verũ deũ:qđ non docuit vſq; ad etatē triginta annoꝝ. Voluit pati: vt nos patiamur ꝓpter ipſum.vtpote voluit oēs deriſiones ꝑ prius pati:vt nos quaſcũq; illatas cōtumelias:ſine murmuratione pateremur:voluit no-bis mori:vt nos ꝓpter ipſum parati ſimus mori. Vltimate anteq; illam im-maniſſimã mortē ſuſcepit:diſponit medicamē ſufficientiſſimũ ad ſurgendũ ab infirmitate ad ſanitatē. ꝛ a morte peccati ad vitã aīe vt nō oporteret ite-rũ crucifigi.vt rurſus a peccato liberarent̃ hoīes.quibꝰ diſpoſitis:pie miſe-ricorditer ordinãs finit̃ peregrinationē ad patrē vnde exiuit ꝑ tēporalē ge-nerationem reuertendo cum quo ſemper eſt idem quãtum ad diuinitatem.

In ſupremę nocte cœnę recũbēs cũ fratribꝰ
Obſeruata lege plene cibis in legalibus
Cibũ turbę duodenę ſe dat ſuis manibus.

¶ Et ſequit̃.deuote xp̄iane cupis ſcire quo ī tp̄e or-dinauit tãtã medicinã:tm̄ ſubſidiũ ꝓ bis q̄ in lucta

UVA. BHSC. IyR_124_2

demonũ cadũt.hoc fuit qñ ille ſumm⁹ rex regũ:dñs dñantiũ fuit recũbẽs.i. ſedẽs:cũ fratrib⁹.i.diſcipłis ſuis:q̄ iã nõ ſerui:ſ; amici ⁊ fratres erãt:q2 ab vno eodẽ dño ꝑ creationẽ q2 ſub vno iugo amoris:q2 ſub mortalitate tũc vna oẽs erãt.⁊ hoc ſupple ĩ nocte illa die iouis ſupme cene.i.vltime ĩ corpe mortali ſup.⁊ obſuata lege plene ⁊c̄.i.poſtq̄ legẽ moyſi ꝑfecte ⁊ cõplete obſuauit q2 comedit agnũ paſchalẽ more legis. Nã nõ veni ſoluere legẽ:ſ; adiplere vt ſepe dixit talr̄ q̄ tũc:⁊ nunc ſupple:dat ſe.i.porrigit corp⁹ ſuũ:cibũ.i.in cibũ aĩe ⁊ angeloꝝ turbe duodene.i.toti cõgregatiõi duodecĩ aplõꝝ ſupple vt augeret grã ⁊ fortitudo:ad reſiſtẽdũ indagationi iudeoꝝ:corpus ſuũ dat ſupple:ſuis manib⁹ nõ alicui⁹ miniſtri.Dãdo ad intelligendũ adhuc nõ eſſe datã ⁊ cõceſſam poteſtatẽ miniſtrandi ⁊ cõficiendi alijs tantũ ſacramẽtum.

Verbũ caro panẽ verũ verbo carnẽ efficit:
Fitq̄ ſanguis xp̄i merũ:& ſi ſenſus deficit
Ad firmãdũ cor ſyncerũ/ſola fides ſufficit.

¶ Et ſequit̄. Nã poſtq̄ in vltima cena accepit panẽ ĩ ſctãs ac venerabiles man⁹ ṽbũ caro.i.hõ vel xp̄s:panẽ veꝝ.ſ.quẽ ĩ man⁹ ſuas ſuſcepit ſup.efficit.i.ꝯuertit:carnẽ.i.ſuũ corp⁹.iuxta illđ. Panẽ quẽ ego do: caro mea eſt ꝓ mũdi vita.⁊ hoc ſup.ṽbo.i.ĩ ṽtute ṽboꝝ.ſ. Hoc ẽ corp⁹ meũ: q̄ ꝑ ⁊ merũ.i.vinũ vitis ſup.fit ſanguis xp̄i.i.ṽbis cõſecrationis cõuertit̄ in verũ ſanguinẽ xp̄i:⁊ ſi ſenſus ſup.tact⁹ tãgẽdo:deficit:⁊ ſenſus viſus videndo decipit̄ accidẽtia q̄libet tñ ſentiẽs.attñ ſup.ad firmãdũ.i.ad ſaluãdũ cor ſynceꝝ ſup.nõ fractũ ꝯtagione ĩfidelitatis.nõ fractũ duricia ⁊ ꝑtinacia peccati.non fractũ malicia iudeoꝝ:ſola fides ſuficit.i.ſol⁹ aſſenſus volũtatis ab intelligẽtia ⁊ ſenſu audit⁹ ꝓcedẽs.iuxta illđ. Fides nõ h; meritũ:vbi humana ratio prebet experimentũ.

Tantũ ergo ſacramentũ veneremur cernui:
Et antiquũ documentum nouo cedat ritui:
Pręſtet fides ſupplementũ ſenſuũ defectui.

¶ Et ſequit̄:poſtq̄ ṽtuoſus eſt honorãd⁹.Ethi.iij. q̃to magis vas oĩm ṽtutũ tõ tñ ergo ſacramẽtũ.i.tã maximã rẽ ⁊ ſecretã et ineffabilẽ omniũ virtutum plenã veneremur nos cernui.i.humiles ⁊ mãſueti cũ reuerẽtia ⁊ genuflexione:⁊ honore latrio tãq̄ ad deũ ⁊ antiquũ documentũ ſup.doctrina legalis de agno paſchali:cedat.det locũ nouo ritui.i.nouo gñi cibi.vel doctrina legalis tãq̄ vmbra:figura ⁊ q̄ſi impfectũ cedat.i.ceſſet dãdo locũ ſup.nouo ritui.i.ſoli figurato ⁊ ꝑfectiſſimo iuxta illud. Cũ venerit qđ ꝑfecũ eſt.ceſſabit qđ ex ꝑte.ſicut adueniète luce cedit vmbra.ꝑſtet fides ſupplementũ:vt rite bene veneremur qđ nõ videm⁹ ⁊c̄.fides.i.illa noticia enigmatica tãq̄ ꝑ ſpeculũ ꝑſtet.i.exhibeat ⁊ ordinet ſupplemẽtũ.⁊ ſic vice fungẽs:ſenſuũ d̄fectui ſup.ṽtuti limitate ſenſuũ exterioꝝ:q̄ circa talẽ obiectũ ſũt d̄ficiẽtes ⁊ fallũt.

Genitori genitoq̄ laus & iubilatio
Salus/honor/virt⁹ quoq̄ ſit & benedictio:
Procedẽti ab vtroq̄ cõpar ſit laudatio.amẽ

¶ Ideo ꝓpter ĩfinitũ bonũ nobis collatũ a ſctiſſima trinitate la⁹ ſit genitori pr̄i ⁊ genito.i.filio ſit ea

UVA. BHSC. IyR_124_2

dem laus ⁊ iubilatio:quod eſt gaudium quod verbis explicari non poteſt: ⁊ ſalus ſimiliter que ab vtroqꝫ nobis euenit ⁊ pꝛocedit ⁊ non ex nobis. Similiter honoꝛ ⁊ reuerentia:latria. ſimiliter virtus q̄ anthonomatice charitas dici poteſt:⁊ que omnes virtutes compꝛehendit:qua redempti ſumus. et quoqꝫ.i.ſimul benedictio ſit attribuenda pꝛedictis. iuxta illud. Benedictionem a domino qui fecit celum ⁊ terram:qꝫ pꝛo ⁊:laudatio compar tota pꝛedicta ſupple.i.ſimul equalis ſit ſpiritui ſancto ſupple.i. pꝛocedenti per eternalem pꝛoceſſionē paſſiuam:ab vtroqꝫ.i.a patre ⁊ filio. iuxta determinationem eccleſie. Amen.i.ſine fine in perpetuum. Expoſitoꝛ ſubmittit ſe determinationi ⁊ conſilio eccleſie militantis.

Sacris ſolemnis iuncta ſint gaudia:
Et ex pręcordiis ſonent pręconia:
Recedant vetera:noua ſint omnia:
Corda voces:& opera.
Noctis recolitur cœna nouiſſima:
Qua chriſtus creditur agnum & azima
Dediſſe fratribus iuxta legitima
Priſcis indulta patribus.
Poſt agnum typicum expletis epulis
Corpus dominicum datum diſcipulis:
Sic totum omnibus quod totum ſingulis
Eius fatentur manibus.
Dedit fragilibus corporis ferculum.
Dedit & triſtibus ſanguinis poculum.
Dicens accipite quod trado vaſculum
Omnes ex eo bibite.
Sic ſacrificium iſtud inſtituit:
Cuius officium committi voluit
Solis preſbyteris:quibus ſic congruit
Vt ſumant & dent cęteris.
Panis angelicus fit panis hominum.
Dat panis cœlicus figuris terminum.
O res mirabilis manducat dominum
Pauper/ſeruus/& humilis.
Te trina deitas vnaqꝫ poſcimus
Sic tu nos viſita ſicut te colimus:
Per tuas ſemitas duc nos quo tendimus
Ad lucem quam inhabitas. Amen.

UVA. BHSC: IyR_124_2

De ſancto Ioanne baptiſta.

Carmen eſt ſaphicum mixtum adonico. Canitur in feſto natalicio ſancti Ioannis baptiſtę: cuius generationem educationem laudeſq; proſequitur atq; auxilium implorat.

Vt queāt laxis reſonare fibris
Mira geſtorū famuli tuorū
Solue polluti labe reatum
Sancte ioannes.

¶ Hymnꝰ iſte vitā ꝛ mores habitū ꝛ cōuerſationē ſcti Ioānis baptiſte deſcribit: orās ꝛ ꝑſuadēs vt eiꝰ ꝯſuetudinē imitemur: vt ad eius btitudinē ꝑuenire mereamur. O ſancte ioānes ſolue .i. relaxa reatū labij .i. oris polluti .i. inquinati: vt famuli tui queāt .i. poſſint reſonare mira .i. miracula: geſtorum tuorum fibris .i. venis: laxis .i. reſolutis vel vocibus apertis.

Nuncius celſo veniens olympo
Te patri magnū fore naſciturum
Nomen & vitę ſeriem gerendæ
Ordine promit.

¶ Nūciꝰ celſo veniēs olympo .i. de celo .ſ. angelus gabriel veniēs olympo: ꝓmit .i. nūciat: te fore magnū naſcituꝝ pr̄i tuo zacharie. ꝛ nomē tuū ſiliter ꝓmit: q̄ dixit. Ioānes vocet: ꝛ ꝓmit ſeriē .i. ordinē: vite gerēde: dicens. Vinum ꝛ ſiceram non bibet: ordine .i. ſcd̄m ordinem quem geſſit.

Ille promiſſi dubius ſuperni
Perdidit prōptę modulos loq̄lę
Sed reformaſti genitus peremptę
Organa vocis.

¶ Ille .ſcʒ zacharias dubiꝰ .i. incredulus ꝓmiſſi ſuꝑni .i. celeſtis ꝓmiſſionis ꝑdidit prōpte modulos loq̄le .i. modū locutionis. Ambroſius dixit ꝙ zacharias vocem amiſerat in conſonātibus: quia eas formare non poterat: ſed tu reformaſti o ſancte Ioānes genitus ideſt natus organa vocis perempte .i. extincte vocis.

Ventris obſtruoſo poſitus cubili
Senſeras regē thalamo manētem
Hinc parens nati meritis vterq;
Abdita pandit.

¶ Et tu poſitꝰ .i. recūbēs cubili .i. vētre mr̄is tue obſtruoſo .i. clauſo: ſenſeras regē .i. xp̄m: manētē .i. iacētē: thalamo .i. ventre marie: hinc .i. ex hoc q̄d tu nouiſti xp̄m: o Ioānes parēs vterq; .ſ. zacharias ꝛ elizabeth pādit abdita .i. ꝓphetauerāt abſcōdita. Pater dixit. Benedictꝰ dn̄s deus iſrael: ꝛ hoc nō ſuis meritis: ſed meritis .i. ꝓpter merita: nati .i. filij .ſ. Ioannis. Mater autem dixit. Unde hoc mihi vt mater domini veniat ad me.

Antra deſerti teneris ſub annis
Ciuium turmas fugiens petiſti:
Ne leui ſaltem maculare vitam
Famine poſſes.

¶ O ſancte Ioānes tu fugiens turmas .i. turbas ciuiū: petiſti antra .i. obſcurā ſpeluncā deſerti: ſub teneris annis .i. in etate duodecim annorū ne poſſes maculare vitā ſanctā: famine .i. verbo ocioſo. Ocioſum eſt verbum quod aut vtilitatis rectitudinis: aut iuſte rationis neceſſitatis caret. famine dico ſaltem leui .i. ſine bono fructu.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Præbuit hirtū tegimē camelus
Artub⁹ ſacris: ſtrophiū bidētes
Cui latex hauſtū: ſociata paſtum
Mella locuſtis.

¶ Camelus prebuit hirtū tegimen idest aſperū veſtimentū ſacris artubus: bidētes.i.oues prebuerūt ſtrophiū.i.cingulū: cui.ſ. Joanni: latex idest aqua: prebuit hauſtum: et cui mella prebuerunt paſtum: mella dico ſociata: locuſtis idest volatilibus.

Cæteri tantum cecinere vatum
Corde preſago iubar affuturum:
Tu quidē mundi ſcelus auferētem
Indice prodis.

¶ Ceteri vatum.i.alij prophete cecinere.i.prophetauerunt tantum.i. tantūmodo corde preſago.i.ꝓuido: iubar eſſe affuturum.i.chriſtum venturum: ſed tu diſcretius es ab alijs prophetis dicens. Ecce agnus dei. ⁊c. prodis.i.oſtendis: chriſtum ſupple: auferentem ſcelus mūdi.i.peccatum: indice.i.cum digito dicens. Ecce agnus dei ⁊c.

Non fuit vaſti ſpacium per orbis
Sanctior quiſquā genitus ioāne
Qui nephas ſęcli meruit lauātē
Tingere limphis.

¶ Quiſquā homo genitus non fuit ſanctior Joāne per ſpacium vaſti orbis.i.ampli mūdi. Unde veritas ait. Inter natos mulierum nō ſurrexit. ⁊c. ſcilicet corruptarū mulierū. Quidam opponūt de chriſto: ſed non valent: quia de virgine natus eſt. qui Joannes meruit tingere idest baptizare limphis idest aquis iordanis: lauantem idest chriſtum purgantem: nephas idest peccatum: ſecli idest ſeculi. ⁊ eſt ibi ſincopa.

O Nimis fœlix meritiq; celſi/
Neſciēs labē niuei pudoris/
Prępotēs martyr/eremiq; cultor
Maxime vatum.

¶ Et quoniā meruiſti chriſtū tingere limphis. tu dico. O nimis felix celſi meriti neſciēs.i.ignorās: labē.i. ſordem niuei pudoris.i.pulchre caſtitatis: martyr.i.teſtis prepotēs dixiſti. Ecce agn⁹ dei ⁊c. vel martyr idest decollatus: ⁊ cultor idest habitator: eremi idest loci ſolitarij. tu dico: maxime vatum: quia propheta ⁊ pluſq; propheta.

Serta terdenis alios coronant:
Aucta cremētis duplicata quoſdā:
Trina centeno cumulata fructu
Te ſacer ornant.

¶ Tres ordines hic notantur ſcilicet triceſimus. ſexageſimus. et centeſimus. in quibus continentur omnium hominum ordines. ſcilicet cōtinentes/coniugati et virgines qui et deſignantur per tres viros. ſcilicet per Noe. per Danielem. et per Job. per Noe coniugati. per Job continentes. per Danielem virgines deſignantur. Unde in euāgelio. Alij ſunt in lecto. Alij in villa. Alij in agro. Hoc tractum de euāgelio: vbi dicitur de ſemine iacto in terram. Aliud ſexageſimum. Aliud triceſimū. Aliud centeſimum fructū attulit. ideo dicitur hic ſerta terdenis. Serta idest corone: terdenis idest triginta coronant: alios ſcilicet coniugatos qui habent ſecum

UVA. BHSC. IyR_124_2

fidē trinitatis ⁊ adherētes decē pceptis legis ⁊ alia ſerta: aucta.i.augmēta ta duplicata cremētis.i.ad duplū creſcētia.ſ.i ſexageſimū fructū coronāt quoſdā.ſ.cōtinētes qui vixerūt i charitate.⁊ habēt ſex opa mīe ⁊ caſtitatis vel charitatis:vt paſcere ieiunos:veſtire nudos ⁊c.⁊ trina.i.tria ſerta cumulata.i.aggregata ex ter triginta:aucta p additionē denarij.ſ.p decē coronāt te:o ſctē Ioānes q̄ es vgo:cēteno fructu.q: cēteſim⁹ fruct⁹:coronat.i.ornat vgines:⁊ vt breui⁹ exponam⁹ a triceſimo fructu vel ordine cōiugati a ſexageſimo:ptinētes.a cēteſimo vgines poſt diſſolutionē corpis ⁊ aīe coronant in eterna btitudine.Et nota q triceſim⁹ numerus ſurgit a ternario ⁊ denario.q: cōiugati habēt fidē ſctē trinitatis:⁊ adherēt decē pceptis.Sexageſim⁹ numer⁹ a ſenario ⁊ denario ſurgit:q: cōtinētes hñt ſex opa mīe ⁊ charitatis.ſ.paſcere ieiunos ⁊c.Uirgines in cēteſimo ordine ponunt:⁊ ſignificāt perfectionē:q: cētenari⁹ numer⁹ ſurgit a trino trigeſimo:⁊ denario.i.decē ſupaddito:⁊ ita ſunt cētū.p centū numer⁹ pfect⁹ intelligit:⁊ hoc ordine fuit btūs Ioānes nō abſurde:imo apte ſm loqlā digitoꝝ.Per triceſimū numerū cōiugatoꝝ.⁊ p ſexageſimū cōtinētiū.p cēteſimū virginū merces accipit. Periti em̄ prima cōputatione articuloꝝ:quā appellāt loqlā digitoꝝ in ſiniſtra manu:p quā vita tpalis intelligit vſq; in nonaginta nouē ſolebāt cōputare.Centū aūt.⁊ deinde in dextera pte p quā celeſtis vita deſinat.Uñ de quodā cētenario habem⁹ in quodā libro ſic.Iā dextera cōputat annos.In hoc loco facit autor numerū ſuū p q̄nq; digitos manus.ſ.p pollicē:p indicē per mediū:medicū:⁊ auricularē.Auricularis in palma poſit⁹ ſignificat vnitatē:medic⁹ cū ipo poſit⁹ duo ſignificat.medi⁹ cū ipis poſit⁹.ſ.i medio tria. Deīde auricularis erect⁹ medico ⁊ medio iacētib⁹ q̄ttuor ſignificat.Medic⁹ cū illo erect⁹ medio iacēte i palma q̄nq; deſinat.Medi⁹ cū illis erect⁹ ſex ſignificat.Itē auricularis i palma extēſus ſeptē ſignificat.Medic⁹ eodē mō poſit⁹ in palma octo ſignificat.Medi⁹ ſimili mō poſit⁹ nouē ſignificat.Index q vſq; huc nil fecit pdicto mō poſit⁹ decē ſignificat.amplexu pollicis adiūct⁹ trigita ſignificat.p quē numerū ſatis ꝯgrue accipit merces cōiugatorū ppter illoꝝ mollē amplexū:⁊ vite dilectionē ⁊ cōcordiā.Pollex ſiquidē cū indice firmiter aſtrict⁹ ſexaginta ſignificat:p quē numerū ſatis cōpetēter accipit merces cōtinētiū.Graue em̄ eſt ab amplexu ⁊ voluptuoſa delectatione ⁊ cōſuetudine abſtinere.Uñ ſcriptū eſt.Nil cōſuetudine maius.In dextera dicit cētū.per quē numerū:q: fit in dextera parte:vita celeſtis intelligit. Non immerito accipit merces virginū:q: in hac vita mūdam ⁊ immaculatam vitam ducentes:celeſtem ⁊ angelicam inquātum poſſunt ducunt.

Hinc potēs nr̄i meritis opimis
Pectoris duros lapides repelle
Aſperū planās iter: & reflexos
Dirige calles.

¶ Et q: tu talis es: o ſancte Ioannes potens repelle.i.remoue hinc ideſt inde: duros lapides ideſt incrudelitates noſtri pectoris.meritis opimis.ideſt fertilibus et magnis fecundis: planans iter aſperum ideſt petroſum: dirige calles reflexos ideſt curuos in peccatis et tortuoſos.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Vt pius mundi ſator & redēptor
Mentibus pulſa liuione puris
Rite dignetur veniens ſacratos
Ponere greſſus.

¶ Ut pi⁹ ſator: z dicit a ſero ſeris. i. creator mūdi: et redēptor mētibus puris pulſa liuiōe. i. liuore abiecta et venenoſa ſorde vitiorum veniēs digneť ponere greſſus ſacratos. i. ſctā itinera rite. i. ſine offenſione.

Laudibus ciues celebrāt ſupni
Te deus ſimplex paritercꝫ trine
Supplices & nos veniā precamur
Parce redemptis. Amen.

¶ Supni ciues. i. celeſtes āgeli celebrātte laudib⁹. o de⁹ ſimplex. ſ. ſubſtātia: z trine. ſ. ī pſonis pariter nos ſupplices. i. hūiles: pcamur veniā. i. indulgētiā: pce redēptis dimitte nobis redēptis pctā nr̄a: qꝛ redemiſti nos ſāguine tuo ,ppzio. amē. i. ſine fine.

Carmen eſt trimetrum iambicum. Canitur in feſtis apoſtolorum petri & pauli: proſequitur ipſorum laudes.

Fœlix p oēs feſtū mūdi cardīes
Apoſtolorū ,ppollet alacriter
Petri beati pauli ſacratiſſimi:
Quos xp̄s almo ɔſecrauit ſāguine
Eccleſiarum deputauit principes.

¶ Hic laudat autor deū ī cōmemoratiōe petri z pauli: q̄ deputauit illos eē pncipes ecclīe: z ptātē dedit illis ligādi atcꝫ ſoluēdi vincula pctōrū. Un̄ rogam⁹ eos vt reddāt nos deuotos fide z ſpe robuſtos: z replētos fonte gemine charitatis. impetrare ab eis viuere poſt mortē apoſtoloꝝ feſtū felix. i. beatū vel letū ,ppollet alacriter. i. iocoſe p̄alijs ſplēdet p oēs cardines. i. p oēs ptes mundi aplorū dico. ſ. beati petri z pauli ſacratiſſimi: quos aplos xp̄s cōſecrauit almo ſanguine: z deputauit ideſt conſtituit eos eſſe principes eccleſiarum.

Hic ſunt duæ oliuę coram domino
Et candelabra luce radiantia:
Præclara cœli duo luminaria
Fortia ſoluunt peccatorū vincula
Portas olympi reſerant fidelibus.

¶ Hi ſunt due oliue z due arbores fructuoſe z redolētes z ſūt cādelabra luce radiātia corā dn̄o. ſ. lumine ꝟtutū. qꝛ dn̄s nō poſuit eos ſub modio abſcōditos. ſꝫ ſup cādelabra. i. ī maiore claritate. ſ romana ciuitate z duo p̄clara lumīaria celi: z ſoluūt. i. rūpūt fortia vīcula pctōꝝ: z reſerāt iſti duo. i. aptūt. portas olympi. i. celi fidelib⁹. i. xp̄ianis.

Habēt ſupnam poteſtatē claudere
Sermōne ſedes: & pādere ſplēdētia
Limina poli ſuper alta ſidera:
Lingue eorū claues celi factę ſunt:
Laruas repellūt vltra mūdi limitē.

¶ Et ipi. ſ. petr⁹ z paul⁹ hn̄t ptātē claudere ſupnas ſedes. i. celeſtes hn̄t ptātē claudere ſmone. i. ſolo ꝟbo: ſicut clauſit ananie z ſaphire cū dixit petr⁹. Pecūia tua tecū ſit. i. pctā tecū ſint ī pditionē: z pādere. i. apire: ſplēdētia: lūina poli: ligue eorū claues facte ſūt: ſup alta ſidera. i. ſup oēs doctores ecclīaꝝ: z repellūt laruas. i. culturas idolatrie. Larua q̄ddā mōſtrū eſt: z ī vultu hoīs eſt vt pauorē inferat p q̄ſdā phātaſias nocturnas

UVA. BHSC. IyR_124_2

intelligimꝰ pctā q̇ apl̄i repellūt ab eis q̇ eos ſequunt̄ vltra limitē mūdi.i.extra eccl'iaꝫ. Nota ꝙ aliō eſt latria ab idolatria.qꝛ latria ē ſumme veneratiõis cultꝰ ſoli deo adhibēdꝰ.vl' latria eſt voluptaria ꝓfeſſio diuine maieſtati. idolatria v̄o ē cultꝰ deo debitꝰ:creature exhibitꝰ. Et hec differētia ſolet aſſignari iter latria ꝛ idolatria:dulia ꝛ ꝑdulia. de latria ꝛ idolatria q̄d ſit dictū eſt. Dulia v̄o eſt honoꝛ q̇ debet̄ ſctis. Vn̄ de btā v̄gine ſciēdū ꝙ inquātū eſt ꝑſona ſctā ei debet̄ dulia:ſꝫ inquātū eſt mat̄ dei:debet̄ ei hyꝑdulia.i.magna excellētia:qꝛ hyꝑdulia debet̄ excellēti:ſicut ē caro xp̄i. Btā v̄go.crux xp̄i:qꝛ fuit iſtrumētū nr̄e redēptiōis.ꝛ cōcoꝛdat cū dicētibꝰ:ꝙ eſt dulia maioꝛ ꝛ minoꝛ.de latria ꝛ dulia ꝛ differrētijs habet̄ in capl'o. Venerabiles imagines. de cōſecratione diſtinctiōe.iij.in gloſa. Ibi poſitis. Itē nota ꝙ idolū aliq̄n dicit̄ lignū vel alia res ſic figurata:q̄nq̄ꝫ v̄o d̄r cōiunctū ex imagine demone ꝓſidēte.ꝛ ita ſumit̄ ꝑma ad Corinth.viij.vbi d̄r:ꝙ idolū nihil ē.hactenꝰ cōmēdauit autoꝛ vtrūq̄ꝫ.ſ.petrū ꝛ paulū:mō vult tm̄modo petrū cōmēdare.

Petrus beatus catenarū laqueos
Chriſto iubēte rupit mirabiliter:
Cuſtos ouilis & doctor eccleſiæ
Paſtor & gregis cōſeruator ouiū
Arcet luporū truculētā rabiem.

C Beatꝰ petrꝰ rupit laq̄os catenarū qꝛ ceciderūt catene de manibꝰ eius ꝑ angelū nūciātē:mirabil̄.i.fortit̄ xp̄o iubēte:ꝛ ip̄e cuſtos ouilis ꝛ doctoꝛ fidelis eccl'ie paſtoꝛ gregis xp̄iani:ꝛ cōſeruatoꝛ ouiū fideliū:arcet.i.repellat truculentem.i.crudelem rabiem.

Q̄dcūq̄ꝫ vīclis ſup terrā ſtrīxerit
Erit in aſtris religatum fortiter:
Et quod ſoluerit ī terris arbitrio
Erit ſolutum ſuper cœli radium
In fine mundi iudex erit ſæculi.

C Quodcūq̄ꝫ vinclis.i.ſentētijs ſtrinxerit.i.ligauerit ꝛ cōſtringet:erit ligatum aſtris.i.in celis et qđ ſoluerit in terris arbitrio.i.iudicio ſuo erit ſolutum ſuper radium ſolis vel celi:ꝛ erit iudex ſeculi in fine mundi.

Nō īpar paulꝰ huic doctor gētiū
Electionis tēplū ſacratiſſimum:
In morte cōpar:ī corona ꝑticeps
Ambo lucernæ:& decus eccleſiæ
In orbe claro coruſcāt vibramīe.

C Petrꝰ erat talis q̄lis ſuperiꝰ oſtēdit̄:ſꝫ paulꝰ nō impar huic.ſ.petro eq̄lis doctoꝛ gētiū:ꝛ ſacratiſſimū tēplū.i.vas electiōis:ꝛ in moꝛte.i.ī paſſiōe cōpar.i.eq̄lis huic:ꝛ ī coꝛona ꝑticeps cōcoꝛs ambo illi lucerne ſūt ꝛ decꝰ.i. honoꝛ eccl'ie: coꝛuſcāt claro vibꝛamine.i.magno ſplēdoꝛe:ꝛ ī oꝛbe.i.mūdo

O roma fœlix q̄ tātorū principū
Es purpurata precioſo ſanguine
Excedis oēm mūdi pl'chritudinē
Nō laude tua ſed ſctōrū meritis:
Quos cruētatis iugulaſti gladiis

C O roma felix.i.beata: q̄ purpurata.i.decoꝛata ꝓcioſo ſanguine hoꝝ q̄ paſſi ſunt tātoꝝ pꝛincipū.i.tā magnorū.ſ.petri et pauli: excedis.i.ſuperas omnē pulchꝛitudinem mūdi: nō tua laude:ſed meritis ſanctoꝝ.i.pꝛopter ſanctos quos iugulaſti.i.interfeciſti gladijs cruentatis idest ſanguinolentis:quia in te occiſi ſunt.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Vos ergo ſcti glorioſi martyres
Petre beate paule mundi lilium
Cœleſtis aulę triū̃phales milites
Pręcibus almis nr̄is nos munite
Ab oīb⁹ malis ferte ſuper ethera.

¶ Et quia habetis poteſtatē ligādi atq; ſoluēdi: ergo O martyres glorioſi. ſ. petre ⁊ paule liliū. i. ornamētum vel flos mundi ⁊ milites celeſtis aule triū̃phales. i. victorioſi: munite. i. defendite nos ab oibus malis nr̄is: almis precibus: ⁊ ferte nos ſuper ethera idest ad vſq; ethereum celum.

Gloria deo patri per imēſa ſęcula
Sit tibi ante decus & imperium
Honor: poteſtas: ſctōq; ſpiritui
Sit trinitati ſalus indiuidua
Per infinita ſclorū ſecula. Amen.

¶ Gloria ſit deo patri per immenſa ſecula. i. per mutabilia ſecula: ⁊ o tu nate. i. fili dei viui: decus ⁊ imperium qui imperas celo ⁊ terre: et mari. ſit tibi honor ⁊ poteſtas ⁊ ſpirituiſancto indiuidua. i. inſeparabilis ſalus trinitati que trinitas vnus deus eſt ſalus omnium gentium per infinita ſecula ſeculorum. Amen.

Carmen eſt quale ſuperius: ſed cacometrum.

AVrea luce & decore roſeo
Lux lucis oē pfudiſti ſclm
Decorās cœlos inclyto martyrio
Hac ſacra die q̄ dat reis veniam.

¶ O lux lucis. i. filius prīs. perfudiſti omne ſeculū. i. repleſti aurea luce. i. predicatione apoſtolorum. Lumina aurea dicti ſunt apoſtoli ſapiētie proferentia ſplendorē ⁊ bonitatis et bone vite quibus nos illuminant: ⁊ decore roſeo. i. rubeo martyrio. tu dico decorās celos. i. celeſtes creaturas inclyto martyrio. i. nobili paſſione, hac ſacra die: ſcilicet in hac feſtiuitate. que dies dat veniam. i. indulgentiam: reis idest peccatoribus.

Ianitor cœli doctor orbis pariter
Iudices ſęcli vera mundi lumina
Per crucē alter: alter ēſe triū̃phās
Vitę ſenatum laureati poſſident.

¶ Ianitor celi. i. petrus oſtiarius: doctor orbis. i. predicator mūdi ſcz paulus pariter. i. ſimul ſunt iudices ⁊ ſunt vera lumina mūdi. alter idest petrus triū̃phās. i. vincēs per crucē: alter. i. alius ſcilicet paulus triū̃phās enſe. laureati idest coronati: poſſident ſenatum. i. principatum vite eterne.

Iā bōe pastor petre clęmēs accipe
Vota precantū & peccati vincula
Reſolue tibi poteſtate tradita
Qua cūctis cœlū verbo claudis & aperis.

¶ Apoſtrophā facit ad petrum ſic dicēs. O petre bone paſtor clemēs accipe iā vota p̄cātū. i. p̄ces: ⁊ reſolue vincula pcti: poteſtate tibi tradita a xpo: q̄ poteſtate: claudis ⁊ apis celū. i. paradiſum cunctis: verbo. i. ſermone.

DOctor egregie paule mores īſtrue
Et mēte polū nos trāſferre ſatage
Donec perfectum largiatur plenius
Euacuato quod ex parte gerimus.

¶ O paule doctor egregie inſtrue. i. cōpone noſtros mores: ⁊ ſatage. i. labora: trāſferre nos mēte: polū. i. celeſtia mēte cogitare: ⁊ q̄ in celis tota mēte deſi

UVA. BHSC. IyR_124_2

derare donec.i.quouſq perfectū in vtraq parte.ſ.aīa z corpore largiat.i.tribuat nobis in futuro:pleni⁹.i.de⁹ largiat:illo euacuato.i.penit⁹ dimiſſo.ſ. mortalitate:qd gerim⁹ ex pte.i.in hoc corpe:q̃ſi in alia pte hois.i.in futuro glīabit hō pleni⁹ z pfecti⁹ data ſibi imortalitate vtriuſq ptis.ſ.copis z aīe.

Oliuæ binæ/pietatis vnicæ/
Fide d̃uotos/ſpe robuſtos/maxīe
Fōte repletos charitatis geminæ
Poſt mortē carnis īpetrate viuere.

¶O bine.i.due oliue pietatiſ vnice.i. indiuiſe vel vnius amoriſ īpetrate.i. poſtulate a deo nos viuere deuotos fide:z robuſtoſ.i.firmos ſpe maxime repletos fonte gemine charitatis.ſ. dilectionis dei z pximi īpetrate viuere inq dico poſt mortē carnis.i.ſeparationē corporis z anime.

Sit trinitati ſempiterna gloria.
Honor/poteſtas/atq iubilatio/
In vnitate cui manet imperium
Ex tūc & modo per ęterna ſęcula.

¶Sempiterna glīa.i.eterna glīa ſit trinitati i trib⁹ pſonis z honor ſit eis atq iubilatio.i.laudatio ſit ei trinitati i vnitate.ſ.i vno deo cui trinitati:q̃ eſt vnus de⁹ manet īperiū.z ex tūc.i. ab exordio mūdi:z mō i pſenti p eterna ſecula.i.per oīa ſequētia. Amen.

Carmen eſt cacometrum quale illud Luſtra ſex qui iam. Canitur in feſto ſanctorum angelorum.

Tibi xp̄e ſplēdor patris/vita/virt⁹/cordiū
In cōſpectu āgeloꝝ votis/voce/ pſallim⁹
Alternātes cōcrepādo melos damus vocibus.

¶In hoc hymno intēdit autor laudare dn̄m intēdit etiā i cōmemoratiōe ſctī michaelis gr̄a vel amore ipſi⁹ archāgeli collaudare oēs angeloſ:ſ; maxime michaelē:q eſt pnceps militie celeſtiſ. Rogat itaq z pcat vt oēs angeli nobis aſſiſtāt:z demones a nobis repellāt:z mūdoſ corde z corpe nos reddāt. O xp̄e q es ſplēdor pr̄iſ vita z virt⁹ cordiū:q2 ſicut viuit corp⁹ p aīam:ita viuit aīa p xp̄m:pſallim⁹ tibi in cōſpectu angeloꝝ votis ac pctib⁹:vel corde:ore:z voce:z dam⁹ melos.i.melodias: vocib⁹ nr̄is:pcrepādo.i.reſonādo alternātes.i.vocib⁹ alternatiſ decātāteſ.

Collaudemus venerantes omnes cœli milites
Sed præcipue primatem cœleſtis exercitus
Michaelem in virtute conterentem zabulon.

¶Nos collaudem⁹ venerātes oēs celi militeſ.i.angelos celi pcipue pmatē celeſtis exercitus.ſ.michaelem: conterētem zabulō.i.diabolū in virtute crucis. Michael interptat quis eſt vt de⁹:quaſi dicat qs eſt ita fortis vt de⁹ noſter q creauit nos ad laudādū ſe. Per hoc nomen michael oſtendit q nullus poteſt facere q̃ deus facit.

Quo cuſtode procul pelle rex xp̄e piiſſime
Omne nephas inimici mundo corde & opere
Paradiſo redde tuo nos ſola clęmentia.

¶Quo cuſtode.ſc; michaele:o xp̄e piiſſime.i.fortiſſime pcul pelle i.abiice lōge omne nephas.i.omē pctm̄ ini-

f

Delamano y letra de mi Pe [illegible]

U.V.A. BHSC. LyR 124 2

mici.i.diaboli:ꝛ redde nos ſola vel ſancta clemētia tuo paradiſo ideſt in requiem.nos dico mundo factos corde ꝛ corpore.i.tam in aīa ꝙ in corpore.

Gloriā patri melodis perſonem⁹ vocibus
Gloriā xp̄o canamus:gloriā paracleto.
Qui de⁹ trin⁹ & vn⁹ extat añ ſęcula.amen

¶ Ex quo cuſtode ſcꝫ michaele. xp̄s expellat a nobis omne nephas inimici: et faciat nos mundos corde ꝛ corpore. ideo perſonemus gloriā patri vocibus melodis ideſt dulcedinis vel dulcibus melodijs et canamus gloriā chriſto ideſt eius filio ꝛ canamus ſimiliter eadem qualitate gloriam ideſt laudem ꝛ honorem paracleto ideſt ſpirituiſancto:qui extat:ideſt manet deus trinus:in perſonis:ꝛ vnus in vnitate ſubſtantie: ante ſecula ideſt ante omnia ſecula. Amen.

Carmen eſt ſaphicum mixtum adonico. Canitur in feſto angelorum quorum auxilium petit.

CHriſte ſanctorum dec⁹ angelorum
Rector humani generis & autor
Nobis eternum tribue benignus
Scandere cœlum.

¶ O xp̄e ſanctoꝝ decus angeloꝝ:ſctoꝝ dico ad differētiā maloꝝ. Et nota ꝙ autor facit hic inuocationem ad oēs ꝛ ſingulos bonos angelos:rector hūani generis: ꝛ autor:tu benignus tribue nobis ſcādere.i.aſcēdere celū.i.regnū eternum.

Angelum pacis michaelem ad iſtam
Cœlitus mittas rogitamus aulam.
Nobis vt crebro veniente creſcant
Proſpera cuncta.

¶ Rogitamus mitas celitus.i.dirigas:ad iſtā aulā.i.eccleſiā michaelē angelum pacis: qui nos placet deo. Quoties magna nunciant a deo: michael mittit. quādo vero maiora gabriel mittitur.vt marie: et zacharie. Ad medelā raphael mittitur: vt Thobie.ad hoc ergo mittatur.vt cuncta proſpera creſcant veniente michaele archangelo deo:crebro ideſt frequenter.

Angelus fortis gabriel vt hoſtem
Pellat antiquum volitet ab alto
Sepius templum veniens in iſtud
Nos miſeratus.

¶ Gabriel interp̄tat fortis angel⁹.i.fortitudo dei:ꝑ qđ intelligit ꝙ fortis fuit ꝛ potēs ad defendēdū fortitudinē diaboli:ꝑ virtutē ſancte crucis.ꝛ gabriel fortis angelus:volitet.i.volet:ab alto celo:vt pellat antiquum hoſtem.i.diabolum:gabriel dico veniens ſepius in iſtud templum.i.eccleſiam:miſeratus noſtri.

Angelum nobis medicum ſalutis
Mitte de cœlis raphaelem:vt omnes
Sanet ęgrotos pariterꝗ noſtros
Dirigat actus

¶ O xp̄e mitte nobis angelū raphaelē:medicum ſalutis nr̄e. Raphael iterp̄tat medicina dei.ꝛ ſignat xp̄m qui tulit nobis de celis me-

UVA. BHSC. IyR_124_2

dicinã. cuius gratia mũdati ſumus ab omni peccato: et liberati ab hoſte antiquo: vt ſanet idest curet nos omnes egrotos in mente: et dirigat actus noſtros idest noſtras operationes prauas ad bonam operationem.

Hinc dei noſtri genitrix maria.
Totus & nobis chorus angelorum
Semper aſſiſtat: ſimul & beata
Concio tota.

¶ Et quia facimus inuocationẽ angelorum: maria genitrix dei nři: et totus chorus angelorum aſſiſtat semp. i. omni tẽpore: nobis oibus et tota concio beata idest exercitus angelorum: nobis aſſiſtat ſimul: vt iſti intercedant pro nobis.

Prȩſtet hoc nobis deitas beata
Patris ac nati paritercꝫ ſancti
Spiritus/cuius reboat in omni
Gloria mundo. Amen.

¶ Beata deitas. ſ. pr̃is ac nati. i. filij: et ſpũſſcti pſtet. i. tribuat nobis parit hoc qđ predictũ eſt glia cuius ſpũs reboat idest perſonat omni mundo. Amen.

Carmen eſt dimetrum iambicũ cacometrum. Canitur in feſto omnium ſanctorum: quorum omniũ interceſſionem pro nobis implorat.

CHriſte redẽptor omniũ
Conſerua tuos famulos
Beatȩ ſemper virginis
Placatus ſemper precibus.
Beata quocꝫ agmina
Cœleſtium ſpirituum
Prȩterita prȩſentia
Futura mala pellite.
Vates eterni iudicis
Apoſtolicꝫ domini
Suppliciter expoſcimus
Saluari veſtris precibus.
Martyres dei inclyti
Confeſſoreſcꝫ lucidi
Veſtris orationibus
Nos ferte in cœleſtibus
Chorus ſanctarum virginũ
Monachorumcꝫ omnium
Simul cum ſanctis omnibus
Conſortes chriſti facite.

¶ Hic facit inuocationẽ ad omnes ordines angelorum: et deprecatur vt eos ipſi adſint nobis: et a nobis oĩa vitia repellant: et nos purificatos corde et corpore et opere ad celeſtia regna perducant.

¶ O chriſte redẽptor omnium ſcilicet fidelium: conſerua tuos famulos qui tibi famulantur: tu dico placatus ſanctis precibus beate marie virginis etc.

¶ O beata agmina celeſtiũ ſpirituum ſcilicet angelorũ pellite quocꝫ idest ſimiliter preterita mala idest vitia: pſentia et futra a nobis.

¶ Vates idest o vos pphete eterni iudicis idest chriſti: o apoſtoli domini expoſcimus idest deprecamur ſuppliciter ſaluari: veſtris precibus.

¶ O martyres dei incliti idest nobiles et electi: et confeſſores lucidi. i. caſti: ferte nos in celeſtibus regnis veſtris orationibus.

¶ Chorus ſctãrum virginũ et oim monachorũ. facite nos xpi cõſortes. i. participes celeſtis regni: cum oibus ſanctis.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Gentem auferte perfidam
Credentium de finibus:
Vt chriſto laudes debitas
Perſoluamus alacriter.

¶ Auferte ideſt remouete gentem perfidam ideſt infidelem de finibus credentium: et ad quid? vt perſoluamus alacriter ideſt iocoſe chriſto laudes debitas.

Gloria patri ingenito
Eiuſq; vnigenito
Vna cum ſancto ſpiritu
In ſempiterna ſecula. Amen.

¶ Gloria ideſt laus ſit ingenito patri eiuſq; vnigenito ideſt filio Ieſu chriſto vna ideſt pariter cum ſancto ſpiritu: in ſempiterna ſecula. Amen.

IEſu ſaluator ſæculi
Redemptis ope ſubueni
Et pia dei genitrix
Salutem poſce miſeris.

¶ Hymnus iſte cōtinuatur ſuperiori: ſic dixi. O chriſte conſerua tuos famulos: et bene debes quia redemiſti nos. O ieſu ſaluator ſeculi ſubueni .i. ſuccurre redēptis ope: ſcilicet tuo auxilio et o pia dei genitrix: poſce .i. impetra ſalutem animarum: nobis miſeris.

Cœtus omnes angelici:
Patriarcharum cunei:
Et prophetarum merita
Nobis precentur veniam.

¶ Omnes angelici cetus ideſt omnis angelorum ſocietas ſeu exercitus cunei ideſt chori patriarcharū: et merita prophetarum precētur ideſt poſtulent vel impetrent nobis veniam ideſt indulgentiam peccatorum.

Baptiſta chriſti præuius
Et clauiger æthereus
Cum cæteris apoſtolis
Nos ſoluant a nexu criminis.

¶ Baptiſta Ioannes preuius ideſt precurſor chriſti et clauiger. ſcilicet petrus ethereus ideſt celeſtis: cum ceteris apoſtolis: ſoluat nos a nexu criminis ideſt a vinculis peccatorum.

Chorus ſacratus martyrum:
Confeſſio ſacerdotum:
Et virginalis caſtitas
Nos a peccatis abluat.

¶ Sacratus chorus .i. ſacer cetus martyrum: et confeſſio ſacerdotum .i. iuſtorum et caſtitas virginalis ideſt virginū abluant nos a peccatis.

Electorum ſuffragia
Omneſq; ciues cœlici
Annuant votis ſupplicum:
Et vitę poſcant præmium.

¶ Suffragia ideſt patrocinia electorū vel monachorum: et omnes celici ideſt celi ciues angeli annuant ideſt faueant votis ideſt precibus ſupplicū ideſt humilium: vt poſcant ideſt impetrent premium vite eterne.

Laus/honor/virtus/gloria
Deo patri & filio
Sancto ſimul paracleto
In ſempiterna ſęcula. Amen.

¶ Laus honor virtus et gloria ſint deo patri et filio ſimul ſancto paracleto in ſempiterna ſecula. Amen.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto diui Martini: cuius laudes proſequuntur.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Rex xpe martini decus
Hic laus tua tu illius
Tu nos in hunc te colere
Quin ipſum in te tribue.

¶ Autoꝛ cōmendat ꝛ laudat deū de cōuerſione ꝛ habitu beati martini qꝛ hic pauper ꝛ modicus celū diues ingreditur qꝛ per cōſtantiā fidei ꝛ cōfeſſionē trinitatis meruit fieri ſuſcitatoꝛ triū moꝛtuoꝝ quoꝝ aie detinebant clauſe in inferno. Rogat itaqꝫ dn̄m. vt ſicut per confeſſionē ſancte trinitatis tres moꝛtuos ſuſcitauit ad inferno: ita ſuſcitet nos a peccato: ꝛ ſicut induit pauperē parte ſue chlamydis ſic nos induat iuſticiā. O xpe rex eterne: decus. i. honoꝛ martini: hic. i. martinus eſt tua laus: tu es ſalus illius martini. tu tribue nos colere te: in hūc. ſ. martinū: quin. i. inſuper: tribue nobis ipſum martinum colere in te chꝛiſto.

Qui das per orbis cardines
Quod gemma fulget pręſulū
Da quos premūt culpę graues
Soluat per ingens meritum.

¶ Tu q̄ das qꝫ martin⁹ gēma exiſtens pꝛeſulū. i. epiſcopoꝝ ꝛ ſacerdotum fulget. i. ſplēdet per cardines. i. per angulos: oꝛbis. i. per quattuoꝛ partes mundi: da. i. concede vt martinus ſoluat per ingens meritum nos quos graues culpe idest criminalia peccata: pꝛemunt idest detinent.

En pauper hic & modicus
Cœlum diues ingreditur:
Cœli cohortes obuiant
Linguę, tribus, gentes ouant.

¶ En. i. ecce: hic. ſ. martinus paup ī diuitijs: ꝛ modicus. ſ. in pſona coꝛpis: diues in ꝟtutib⁹ exeūdo de mūdo: ingredit celū: coboꝛtes. i. exercit⁹ celi: obuiāt ei lingue. ſ. oēs trib⁹ iſrael. ſ. iudei: gentes. i. gentiles ouant. i. applaudunt.

Vt vita fulget tranſitus
Cœlis & aruo ſplendidus:
Gaudere cunctis pium eſt
Cunctis ſalus ſit hic dies.

¶ Ut ꝓ ſicut: vita illi⁹ ſic trāſitus. i. obitus eius: fulget. i. reſplendet: celis. i. in celo et in aruo. i. in terra ſeu in mundo: tranſitus dico ſplēdidus: ꝛ ideo qꝛ fulget: pium eſt gaudere cunctis hominibus: ꝛ hic dies. i. hoc feſtum ſit ſalus cunctis idest omnibus.

Sit trinitati gloria
Martinus vt confeſſus eſt:
Cuius fidem per opera
In nos & ipſe roboret.

¶ Sit gloꝛia trinitati ſcilicet patri et filio et ſpiritui ſancto: vt pꝛo ſicut: martinus confeſſus eſt ſcilicet fide et opere fidem cuius martini: ꝛ ipſe deus roboꝛet in nobis.

Martine par apoſtolis
Feſtum colentes tu foue
Qui viuere diſcipulis
Vis aut mori nos/reſpice

¶ In hoc hymno cōmēdat authoꝛ beatum Martinū per cōſtantiā fidei eius quā habuit in ſuſcitatiōe triū moꝛtuorū. O martine par apoſtolis. i. equalis in trium moꝛtuoꝝ ſuſcitatione: qꝛ tres moꝛtuos ſuſcitauit vt apl'i: ꝛ qꝛ globus igneus. i. ſpūſſctūs deſcēdit ſup eū: tu foue. i. reſuſcita a peccato: collētes tuū feſtum: qui vis viuere aut moꝛi diſcipulis. i. ad vtilitatem diſcipuloꝛū: quia

UVA. BHSC. IyR_124_2

nec mori timuit: nec viuere recuſauit. Unde et ipſe effundens orationem apud dominum: ait O domine ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius: non recuſo laborem. Fiat voluntas tua: quia nec viuere nec mori recuſaſti. ideo reſpice nos: vt tuis meritis et precibus mundo corde ⁊ caſto corpore exiſtentes: aulam celi ingredi mereamur: ſicut feciſti in tempore tuo prelatos eccleſie famulos.

Fac nunc quod olim geſſeras:
Nunc prȩſules clarifica:
Auge decus ecleſie:
Fraudes elide ſathanȩ.

¶ O martine fac ideſt effice: nunc hoc preſente tēpore. ſcilicet nos eſſe iuſtos quod ieſſeras ideſt feceras olim predicando: clarifica ideſt illumina: nūc preſules eccleſie ideſt prelatos: auge decus eccleſie: et elide ideſt frange vel reprime fraudes ſathane ideſt diaboli aduerſarij.

Qui ter chaos euiſceras
Merſos reatu ſuſcita:
Diuiſeras vt chlamidem
Nos indue iuſticiam:

¶ Tu qui euiſceras pro euiſceraſti ideſt euacuaſti: chaos ideſt infernum: ter ideſt tres mortuos ſuſcitaſti. Tu qui ter intraſti in infernum reſuſcitando tres mortuos ſuſcita nos merſos ideſt mortuos: reatu ideſt culpa per peccatū primi parentis. ſcilicet ade et ꝓpria culpa: vt pro ſicut: diuiſeras chlamidē pauperi: ſic indue nos iuſticiam.

Vt ſpecialis gratiȩ
Quondam recorderis tuȩ
Monaſtico nunc ordini
Iam pene lapſo ſubueni.

¶ O martine ſubueni. i. ſuccurre: monaſtico ordini ideſt ordini monachorū: iam lapſo ideſt relapſo in peccatis: pene ideſt fere: et ad quid: vt recorderis quondam tue ſpecialis gratie.

Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrū. Canitur in feſtis apoſtolorum: quorū poteſtatem a chriſto traditam narrat.

Exultet cœlum laudibus:
Reſultet terra gaudiis:
Apoſtolorum gloria
Sacra canunt ſolemnia.

¶ In hoc hymno facit autor inuocationem ad apl̄os: vt ipſi pro nobis deprecent: ⁊ ſuis precibus a nobis vitia repellant: vt de⁹ veniētes ad iudiciū: ne pro reatu nos puniat: ſed repletos eternis gaudijs faciat. Et nota ꝙ dies iudicij nō dicit ideo ꝙ tūc erit dies: ſed apparebūt omnia nobis tāꝗ in die: celū. i. celeſtis curia exultet. i. gaudeat laudibus: terra ideſt terreni. ſ. homines: reſultet gaudijs: homines canūt. i. laudant ſacra ſolēnia gloria apoſtolorum.

Vos ſȩcli iuſti iudices
Et vera mundi lumina
Votis precamur cordium
Audite preces ſupplicum.

¶ Uos apoſtoli ⁊ iuſti iudices ſecli. i. ſeculi: ⁊ vera lumina mundi: qꝛ totus mūdus illuminatur predicatione: precamur vos votis cordium. i. precibus cordis audite preces ſupplicū. i. humiliū.

Qui cœlum verbo clauditis.
Seraſqꝫ eius ſoluitis
Nos a peccatis omnibus
Soluite iuſſu queſumus.

¶ Qui clauditis ſcilicet peccatoribus celum verbo ideſt ſermone: et ſoluitis bonis ſeras ideſt clauſuras eius: queſumus ideſt precamur vos ſoluite ideſt abſoluite nos a peccatis omnibus: iuſſu ideſt precepto.

Quorum pręcepto ſubditur
Salus: & langor omnium:
Sanate ęgros moribus:
Nos reddentes virtutibus:

¶ Precepto quorum ſcilicet apoſtolorum: ſalus ideſt ſanitas: et langor ideſt infirmitas omnium hominum ſubditur ſanate egros ideſt peccatores: moribus ideſt prauis cogitationibus et voluntate mala peccandi: reddentes nos virtutibꝰ ideſt operationibus virtuoſis

Vt cum iudex aduenerit
Chriſtus in fine ſęculi
Nos ſempiternis gaudiis
Faciat eſſe compotes.

¶ Et rogamus vos: vt cum chriſtus iudex aduenerit in fine ſeculi: faciat nos eſſe compotes ſempiternis gaudijs.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſtis apoſtolorum: quorum laudes enumerat.

Eterna chriſti munera
Apoſtolorum gloria
Laudes canentes debitas
Lętis canamus mentibus.

¶ Hymnus iſte continuatur ſuperiori: ſcilicet Exultet celum laudibus. Nos canentes debitas laudes chriſto in honore apoſtolorum: canamus letis mentibus ideſt iocūdis: gloria ideſt ad gloriam apoſtolorum: eterna munera ideſt dona chriſti que ſua pietate nobis largitus eſt.

Eccleſiarum principes
Belli triumphales duces
Cœleſtis aulę milites
Et vera mundi lumina.

¶ Iſti ſunt principes eccleſiarum: iſti ſunt triūphales duces belli ideſt triūphantes. Iſti ſunt milites celeſtis aule ideſt palacij: et ſunt vera mundi lumina: quia predicatione illorum illuminatus eſt mundus.

Deuota ſanctorum fides
Inuicta ſpes credentium
Perfecta chriſti charitas
Mundi triumphat principem.

¶ Fides deuota ſanctorum ideſt obediens inuicta ſpes credentium: perfecta chriſti charitas ideſt amor: triumphat ideſt ſuperat: principem mundi ideſt diabolum. Unde venit princeps mundi huius et in me non habet quicqꝫ.

UVA. BHSC. IyR_124_2

In his paterna gloria:
In his voluntas ſpiritus:
Exultat in his filius:
Cœlum repletur gaudiis.
Te nunc redemptor quęſumus
Vt ipſorum conſortio
Iungas precantes ſervulos
In ſempiterna ſęcula. Amen.

❡ Paterna glīa exultat in his: ſcilicet apoſtolis volūtas ſpiritusſancti exultat in his: ſiliꝰ exultet in his quid dicam per ſingula: celum repletur gaudijs.

❡ O redēptor queſumus te nūc .i. in preſenti vt iūgas precātes ſeruulos conſortio ipſorum ſcilicet apoſtolorū in ſempiterna ſecula. Amē.

Carmen eſt aſclepiadeum mixtum gliconico. Canitur in feſtis plurimorum martyrum.

SCtōrū meritis inclita gaudia
Pāgamꝰ ſotii geſtaqꝫ fortia.
Nam gliſcit animꝰ ꝓmere cātibus
Victorum genus optimum.

❡ In hoc hymno laudat autor deū in cōmemoratione ſctōrū martyrū qr mūdū cū pōpis ſuis ⁊ cū vitijs ⁊ cōcupiſcētijs ſuis dimiſerūt ⁊ ſpreuerūt. Unde in terris laudant ⁊ in celis honorant. intendit itaqꝫ rogare deū vt nos ſuos famulos iungat cōſortio ſanctoꝝ martyrū. O ſocij pangamus .i. cantemus: inclyta gaudia .i. preclara meritis ſanctorum: et fortia geſta eorum: nam animus gliſcit ideſt cupit vel gaudet promere ideſt laudare cum cantibus optimum genus victorum ideſt martyrum.

Hi ſūt qͦs retinēs mūdus īhorruit
Ipſum nam ſterili flore per aridū
Spreuere penitus: teqꝫ ſecuti ſunt
Rex chriſte bone cœlitus.

❡ Hi ſunt martyres quos mūdus retinēs .i. dū viuerent in mūdo: inhorruit ideſt odio habuit: nam ipſi martyres ſpreuere penitus ipſum: ſcilicet mūdum per aridū ideſt valde ſiccum: flore ſterili ideſt non fructuoſo: ⁊ ſecuti ſunt celitus ideſt diuinitus te: o chriſte bone rex.

Hi pro te furias atqꝫ ferocia
Calcarūt omnia: ſeuaqꝫ verbera:
Ceſſit his lacerās fortiter vngula:
Nec carpſit penetralia.

❡ Hi .i. martyres calcarūt ideſt ſuſtinuerūt: paſſi ſunt ⁊ vicerūt pro te furias .i. inſidias infidelium: atqꝫ oīa verbera fortia ideſt crudelia ⁊ ſeua ideſt iniuſte illata. ⁊ vngula .i. quoddam genus tormēti: ceſſit ideſt locū dedit: his martyribus. lacerans ideſt puniens fortiter: vltra queuis tormenta. nec pro non: ſed ⁊ non carpſit penetralia martyrum vel apoſtolorū ideſt non fuerūt fracta vel diuiſa eorum viſcera. ⁊ hoc virtute dei: quia virtus dei erat in eis. vel non carpſit penetralia ideſt intima eorum et non potuerunt tormentorum generibus a propoſito ſancto retrahi.

100
3
300
200

UVA. BHSC. IyR_124_2

Ceduntur gladiis more bidētiū
Nō murmur reſonat: nō q̄rimōia:
Sed corde tacito mēs bene conſcia
Conſeruat patientiam.

¶ Ipſi ceduntur.i.iugulantur gladijs crudelibus more bidētiū idest conſuetudine ouium murmur eorū non reſonat:non querimonia idest lamentatio non auditur: ſed mens bene conſcia idest boni meriti:conſeruat patiētiam tacito corde:quia fortes patientes ⁊ firmi erant pro fide christi bello.

Quę vox/q̄ poterit līgua retexere
Quę tu martyrib9 munera p̄pas?
Rubri nā fluido ſanguine laureis
Ditantur bene fulgidis.

¶ Et quia oīa hec pro christi noīe patiebantur:igitur que vox ⁊ q̄ lingua poterit retexere.i.dicere:vel explicare munera.i.dona q̄ tu martyribus preparas?nam ipſi rubri.i.rubei fluido idest fluente ſanguine ditantur idest coronantur:laureis idest coronis bene fulgidis.

Te ſumma deitas vnaq̄ꝫ poſcimus
Vt cl'pas abluas/noxia ſubtrahas:
Des pacē famulis/nos q̊q̄ꝫ gloriā
Per cuncta tibi ſęcula. Amen.

¶ O ſumma deitas nos ſupplices.i.humiles poſcimus.i.rogamus te: vt abluas.i.deleas culpas noſtras idest peccata nr̄a: ⁊ ſubtrahas noxia.i.ipſa peccata a nobis: ⁊ des pacē famulis tuis. quoq̄ꝫ.i.ſimiliter: nos oēs demus gloriam tibi idest ad honorem tuū per cūcta ſecula. Amen.

Carmē eſt quale illud Primo dierū. Canitur in feſto martyrū.

REx glorioſe martyrum
Corona confitentium
Qui reſpuentes terrena
Perducis ad cœleſtia

¶ Materia huius hymni eſt inuocare regē martyrum. vt dirigat ad nos aures ſue clemētie ⁊ qđ delinquimus ꝓpter merita ſanctorū in quoꝝ cōmemoratiōe preſens hymnus cātat.parcere vel ignoſcere dignetur. O glorioſe rex martyrum corona.i.brauiū ⁊ merces cōfitentium nomen tuum.qui perducis reſpuentes terrena.ad celeſtia regna.

Aurem benignam protinus
Appone noſtris vocibus:
Trophea ſacra pangimus
Ignoſce quod delinquimus.

¶ Tu appone aurem tuā benignā. protinus idest ſtatim noſtris vocibus ⁊ ignoſce quod delinquimus. qui pangimus ſacra trophea idest victorias martyrum

Tu vincis in martyribus
Parcendo confeſſoribus:
Tu vince noſtra crimina
Donando indulgentiam.

¶ Tu vincis ſeuiciā tyrānorum in martyribus parcēdo cōfeſſoribus: q2 non vis vt per martyrium finiāt vitā ſuam:tu vince.i.deſtrue noſtra crimina donādo nobis indulgētiā: q2 tu non vis mortem peccatoris.

UVA. BHSC. IyR_124_2

In feſto vnius martyris.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto vnius martyris: cuius laudem narrat.

DEus tuorum militum
Sors: & corona: premiũ:
Laudes canentes martyris
Abſolue nexu criminis.

¶ O deus tu ſors ideſt pars tuorũ militum ideſt hereditas. vnde dauid. Dominus pars hereditatis mee: et corona et premium: quia tu ſecundum meritum tribuis mercedem: abſolue nos nexu criminis ideſt laqueo peccatorum nos dico canentes laudes martyris cuius hodie feſtum celebratur.

Hic nempe mundi gaudia:
Et blandimenta noxia:
Caduca rite deputans
Peruenit ad cœleſtia.

¶ Hic martyr deputans ideſt iudicãs vel eſtimans: rite ideſt recta gaudia mundi: et blandimenta eſſe noxia et caduca: peruenit nempe ideſt certe ad celeſtia regna.

Pœnas cucurrit fortiter
Et ſuſtulit viriliter
Pro te efundens ſanguinem:
Aeterna dona poſſidet.

¶ Et ipſe cucurrit fortier ideſt conſtãs forti animo: penas ideſt tormenta huius mundi tranſiuit et ſuſtulit ideſt ſuſtinuit illas penas viriliter effundens ſanguinem ſuum. et ideo poſſidet eterna dona.

Ob hoc: precatu ſupplices
Te poſcimus piiſſime
In hoc triumpho martyris
Dimitte noxam ſeruulis.

¶ Ob hoc ideſt propter hoc: quia propter ſanguinem fudit: o piiſſime pater nos ſupplices poſcimus ideſt precamur te precatu ideſt precibus humilibus: in hoc triumpho ideſt in hac victoria martyris: dimitte noxam ideſt culpam ſeruulis.

MArtyr dei: qui vnicum
Patris ſequendo filiũ:
Victis triumphans hoſtibus:
Victor fruens cœleſtibus.

¶ Materia huius hymni eſt vt relictis delectationibus et vanitatibus huius ſeculi bona opera exercendo deum cõſequamur. O martyr dei: qui fuiſti victor: victis hoſtibus: tu dico triumphans ſequẽdo vnicum filium patris es modo fruens celeſtibus bonis.

Tui pręcatus munere
Noſtrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vitę remouens tedium.

¶ Et quia tantis bonis frueris dilue ideſt extingue: reatum ideſt peccatum noſtrum tu dico arcens contagium mali ideſt diaboli: remouens tedium vite ſcilicet famem: ſitim: nuditatem: frigus: ſcilicet donando nobis temporalia neceſſaria.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Soluta ſunt iam vincula
Tui ſacrati corporis
Nos ſolue vinclis ſeculi
Amore filii dei.

¶ Et quia vincula tui ſacrati corporis ſunt iam ſoluta a nexibus huius ſeculi diſſoluti: et eſt cum chriſto: ſic et ſolue nos a vinclis ſeculi ideſt abſolue nos a peccatis tuis precibus. et hoc amore filij dei.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes. Canit̃ in feſto cõfeſſorũ.

Iſte confeſſor domini ſacratus
Feſta plebs cui⁹ celebrat p orbẽ
Hoc die letus meruit ſecreta
Scandere cœli.

¶ Materia huius hymni eſt q totis viribus deũ ſuper oĩa laudare debemus. Intendit etiam autor in hoc hymno tractare de aſcẽſione illius cõfeſſoris in cuius memoria preſens hymnus totis laudibus celebratur. Iſte cõfeſſor dñi ſacratus a dño letus. i. exultans meruit hodie. i. in hac die: ſcandere. i. aſcendere: ſecreta celi. i. ad celos feſta cuius ſancti: plebs deuota celebrat per totum orbem.

Qui: pius: prudẽs: humilis: pudicus
Sobrius: caſtus: fuit & quietus:
Vita dum preſens vegetauit eius
Corporis artus.

¶ Qui. ſ. cõfeſſor fuit caſtus corpore ⁊ in aĩa pius. i. ſanctus ⁊ miſericors: prudẽs. i. humilis: pudicus in verbis: ſobrius in cibis: et quietus. i. trãquillus: dum. i. donec: vegetauit. i. nutriuit: artus. i. membra corporis eius preſens vita. i. quando erat in hoc ſeculo.

Ad ſacrum cuius tumulũ frequenter
Membra languentũ: modo ſanitati
Quolibet morbo fuerint grauata
Reſtituuntur.

¶ Ad ſacrum tumulum cuius confeſſoris membra languentum ideſt egrotãtum: reſtituuntur modo ideſt preſenti: ſanitati ideſt ſaluti frequenter quolibet morbo ideſt a quacunq infirmitate illa membra fuerint grauata.

Vnde nunc noſter chorus in honore
Ipſius: hymnum canit hunc libẽter:
Vt piis eius meritis iuuemur
Omne per euum.

¶ Unde nũc noſter chorus noſtrorum fratrũ canit hunc hymnum in honore ipſius confeſſoris: libenter ideſt voluntarie. et ad quid canimus? vt iuuemur pijs meritis ideſt patrocinijs et orationibus eius per omne euum ideſt per cuncta ſecula.

Sit laus illi decus atq virtus:
Qui ſupra cœli reſidens cacumen
Totius mundi machinam gubernat
Trinus & vnus. Amen.

¶ Sit laus. i. glia. dec⁹. i. honor atq virtus ſemp erit illi deo qui reſidẽs ſupra cacumen. i. ſupra altitudinẽ celi: trinus in pſonis et vnus i eſſentia gubernat machinã. i. fabricã totius mundi.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur in feſto virginum in quarum laude verſatur.

IEſu corona virginum
Quem mater illa cōcepit
Quę ſola virgo parturit
Hęc vota clęmens accipe.

¶ In hoc hymno laudat autor deum in cōmemoratione ſanctarū virginum: que domādo fragilem ſexū meruerunt ſcādere ſecreta celi. Rogat itaqꝫ deū: vt neſciamus vulnera corruptionis eiꝰ. O ieſu corona virginum quē. ſ. mater illa mirabilis: cōcepit. ſ. ſancta maria: que ſola mater inter alias virgo parturit tu clemens accipe ideſt ſuſcipe hec vota noſtra ideſt has preces.

Qui paſcis inter lilia
Septus choreis virginum
Sponſus decorans gloria
Sponſiſqꝫ reddens premia.
Quocunqꝫ pergis: virgines
Sequuntur: atqꝫ laudibus
Poſt te canentes curſitant:
Hymnoſqꝫ dulces perſonant.
Te deprecamur largius
Noſtris adauge ſenſibus
Neſcire prorſus omnia
Corruptionis vulnera.

¶ Tu qui paſcis ideſt letaris: inter lilia. i. bona opera: ſeptus. i. circūdatus: choreis. i. ordinibus virginum: ⁊ es decorans ideſt coronans: ſponſus gloria et reddens ſponſis premia.
¶ Quocunqꝫ ideſt ad quēcunqꝫ locum pergis: ille virgines ſequuntur te: atqꝫ canentes: curſitant ideſt currūt poſt te laudibus: qꝫ pro ⁊ perſonāt: dulces hymnos ideſt laudes.
¶ Et quia virgines perſonant tibi laudes precamur te: adauge largius ideſt augmenta amplius noſtris ſenſibus: ⁊ da prorſus ideſt omnino nobis omnibus neſcire vulnera corruptionis.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes. Canitur ſicut ſuperius in feſtis ſanctarum virginum.

VIrginis ꝓles opifexqꝫ mr̄is
Ꝟgo quē geſſit: pepitqꝫ ꝟgo:
Virginis feſtū canimus tropheū:
Accipe votum.

¶ Materia huius hymni eſt canere deo laudes: ⁊ ſeq̄ veſtigia eiꝰ. Cōmemoratio ſanctaꝝ virginū agitur in iſto hymno. O proles. i. o fili marie ꝟginis. ⁊ O opifex. i. creator matris quē ſcꝫ te virgo maria. geſſit. i. portauit: virgo. ſ. maria peperit. i. parturit. nos canimus feſtū virginis tropheum. i. victoriam. ⁊ ideo accipe. i. ſuſcipe votum ideſt preces noſtras.

Hęc tua virgo duplici beata
Sorte dum geſtit fragilem domare
Corporis ſexum: domuit cruentū
Corpore ſęclum.

¶ Hec tua virgo eſt beata duplici ſorte. ſ. caſtitate: ꝟginitate ⁊ martyrio: dum geſtit. i. deſiderauit domare. i. macerare fragilē ſexū. i. femineū: qr ſexus fragilis eſt. et illa domuit. i. deuicit cruentum. i. ſaguinolentum vel crudelem ſeclum ideſt diabolum corpore.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Vn̄ nec mortē nec amica mortis
Sęua penarū genera paueſcens
Sanguine fuſo meruit ſecreta
Scandere celi.

¶ Vn̄ qꝛ domuit fragilē ſexū.ſ. corp⁹ ſuū: nec pro et ꝛ nō: nō fuit paueſcēs.i. timēs mortē: nec ſeua genera penarū: nec fuit amica mortis.i. diaboli vel peccati. ꝛ ideo ſanguine fuſo.i. conſumato martyrio: ipſa virgo meruit ſcandere.i. aſcendere: ſecreta celi.i. ad celos.

Huius obtētu de⁹ alme noſtris
Parce iam culpis vitia remittēs
Quo tibi puri reſonem⁹ almū
Pectoris hymnum.

¶ Et qꝛ meruit ſcādere celum o alme deus parce iā culpis.i. peccatis: obtētu.i. prece vel oratione huius virginis vitia remittens: quo pro: vt nos puri.i. caſti. reſonemus almum hymnū.i. cāticum.i. cantemus ſanctam laudem tibi ideſt ad honorem tuum. Gloria tibi domine qui natus.

Carmē eſt cacometrū q̄le illud luſtra ſex. Canit̄ in dedicatiōe eccl̄ię.

Urbs beata hieruſalē dicta pacis viſio
Quę cōſtruit̄ i cœlis viuis ex lapidib⁹
Et angelicis coornata vt ſponſata comite.

¶ In hac cōmemoratiōe celeſtis hierl̄m autor laudat deū: qui hoc ſacro tēplo īfundit iugiter ſuā bn̄dictionē: q̄propter rogare deū debem⁹: vt i hoc tēplo ſctō ſuo oēs ꝓmereamur acq̄rere eterna bona ꝛ adepta cū ſuis ſctis perēniter poſſidere. Hierl̄m btā vrbs.i. ciuitas celeſtis cōſtituta vel cōſtructa de aīab⁹ ſctōꝝ: q̄ ſunt viui lapides: ē dicta.i. interp̄tata viſio pacis: q̄ hierl̄m conſtruit̄ in celis ex viuis lapidib⁹.i. ſctīs aīab⁹. ſctī qui ſunt viui lapides. illa dico coornata.ſ. angelis vt ſpōſata.i. ſpōſa: comite.i. ſponſo.i. ſicut mulier ornata eſt viro.i. ſponſo: ita eccleſia chriſto.

Noua veniens e cœlo nuptiali thalamo
Prępārata vt ſponſata copuletur domino
Plateę & muri eius ex auro puriſſimo.

¶ Iſta noua ſpōſa.i. ſctā eccl̄ia veniēs e celo.i. xp̄o iſta dico p̄parata nuptiali.i. v̄ginali thalamo vl̄ lecto.i. lauacro baptiſmatis: vt ꝓ ſicut: ſpōſata copulet̄.i. cōiuget̄ dn̄o platee.i. vite.ſ. p̄fecti ambulantes in vijs dn̄i: ꝛ muri.i. p̄dicatores illius ſponſe ſunt: ex auro puriſſimo.i. ex ſplendore ſanctorum qui ſplendidi efficiuntur vt aurum puriſſimum.

Tonſionibus/preſſuris expoliti lapides
Suiſq; aptantur locis per manus artificis
Diſponuntur permanſuri ſacris edificiis.

¶ Lapides.i. ſancti martyres: expoliti ideſt aptati ad edificandum tonſionibus ideſt perſecutionib⁹ ꝛ afflicti preſſuris ideſt tribulationibus. Sicut lapides in muro ſunt edificati: ita anime ſanctorum ſunt ordinate in paradiſo: q; pro ꝛ: aptantur ideſt ordinantur: vel diſponuntur ſuis locis: per manus artificis.i. per manus filij dei. lapides dico permanſuri ſacris edificijs ideſt celeſtibus edificijs.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Portę nitent margaritis aditis patētibus.
Et virtute meritorum: illuc introducitur
Oīs qui pro xp̄i noīe in hoc mūdo p̄mit̄.

¶ Porte. ſ. illi⁹ tēpli: nitēt. i. ſplēdēt margarit. i. virtutib⁹: aditis. i. liminib⁹ vel introitu: patētib⁹. i. aptis: oīs. i. xp̄ian⁹: qui ꝑ xp̄i noīe p̄mit̄. i. cruciat̄ in hoc mūdo. i. in hoc ſcl'o: introducitur illuc. i. in celeſtē hieruſalē virtute meritoꝝ. i. bonoꝝ operū ſuorum.

Angularis fūdamētū lapis xp̄s miſſus eſt
Qui compage parietis in vtroq; nectitur:
Quē ſctā ſiō ſuſcepit: in q̄ credēs p̄manet.

¶ Xp̄s ē lapis angularis. q2 a iudeis fuit rebrobat⁹: Vn̄ dauid. Lapidē quē reprobauerūt edificātes ꝛc. Cū duos populos in vnū cōiūxit. ſ. iudaicū ꝛ gētilē: q2 xp̄s fili⁹ p̄duxit nos ad eternā beatitudinē ſummi regis. i. dei patris xp̄s fundamentū toti⁹ eccl'ie: miſſus eſt a patre: vel eſt fact⁹ lapis angularis: qui lapis nectit̄. i. cōiungit̄ cōpage. i. cōiunctiōe parietis: in vtroq;. i. in duob⁹ pp̄lis. ſ. in iudaico ꝛ gētili quē. ſ. xp̄m ſion ſuſcepit. Sancta ſion interp̄tat̄ eccl'ia vel ſpeculatio: in quo. ſ. in xp̄o: vel eccl'ia credens. i. xp̄ianus qui credit: permanet firmiter ſtat. ſ. in fide ſancte eccleſie.

Omnis illa deo ſacra & dilecta ciuitas
Plena modulis in laude canore iubilo
Trinū deū vnū quoq; cū fauore predicat.

¶ Omnis illa ciuitas. i. eccleſia militās: deo. i. ad honorē dei eſt ſacra. i. ſacrata et dilecta. i. amata a deo: et plena modulis. i. cātilenis angeloꝝ in laude dei ꝛ canore. i. cantu vel canore iubilo. i. duplici exultatione. Jubilus eſt gaudiū illud qd̄ eſt interius in hoīe: qd̄ oīno nō poteſt referri nec oīno tacetur: ꝛ pre animi exultatione. et ſancta eccleſia: predicat trinū deū. ſ. in pſonis: quoq; ꝑ ꝛ: vnū in ſubſtātia vel eſſentia: cū fauore. i. cū p̄ce.

Hoc in tēplo ſumme de⁹ exoratus adueni
Et clementi bonitate precū vota ſuſcipe
Largā benedictionē hic infunde iugiter.

¶ O ſumme de⁹ exoratus: ſcʒ a nobis. i. tu dep̄catus: adueni p̄ gratiā in hoc templo. i. in iſta eccl'ia: ꝛ ſuſcipe vota. i. p̄ces vel orationes deuotas: p̄cū. i. rogātiū te: clemēti bonitate. i. tua miſericordia vel pietate infunde. i. immitte: hic iugiter. i. perēniter vel aſſidue largā benedictionem.

Hic promereātur omnes petita acquirere
Et adepta poſſidere cū ſanctis perenniter
Paradiſum introire tranſlati in requiem.

¶ Hic. ſ. in ſacra eccleſia: vel hic. i. i iſto loco cōgregatio oīm fideliū vel oēs fideles: p̄mereantur. i. mereantur: acquirere. i. adipiſci et obtinere petita. i. iuſtas ꝛ ſanctas ſuas petitiones: ꝛ mereantur poſſidere. i. retinere: perēniter ideſt perpetuo: adepta ideſt precibus ſuis acquiſita: et mereantur: introire ideſt ingredi: paradiſum. ideſt celū cum ſanctis ideſt iuſtis fideles: dico tranſlati in requiem. i. in gaudium ſempiternum. Amen.

Finis.

UVA. BHSC. LyR_124_2

Primo dierũ oĩz q̃ mũdꝰ extat ꝯditꝰ.
Eterne rex ꝯditor: noctē dieq̃ q̃ reg.
Nocte ſurgētes vigilemꝰ oēs: ſp ī pſal.
Ecce iã noctꝭ tenuatᷓ vmbra: lucis au.
Iã lucis orto ſydere: deũ ꝓcemur ſup.
Nũc ſctē nobis ſpũs: vnũ prī cũ filio
Rector potēs verax deꝰ: q̃ tēperas rex
Rex deꝰ tenax vigor: imotꝰ in te ꝑma.
Lucis creator optīe: lucē dierũ ꝓferēs
Te lucis an terminũ: rex creator po.
Chriſte qui lux es ⁊ dies noctis te.
Immēſe celi conditor: q̃ mixta ne cõ.
Sõno refectis artubꝰ: ſpreto cubili.
Splendor paterne glīe: de luce lucē.
Conſors paterni luminis: lux ipſe.
Ales diei nuncius: lucē propinquã.
Telluris ingens cõditor: mũdi ſolũ.
Rex creator optime: creatorq̃ noster
Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila: cõfuſa mũdi.
Celi deus ſanctiſſime: qui lucidum.
Nox atra rerũ cõtegit: terre colores.
Lux ecce ſurgit aurea: pellēs fatiſcat.
Magne deus potentie: qui ex aquis.
Tu trinitatis vnitas: orbē potenter.
Eterni celi gloria: beata ſpes morta.
Plaſmator hoīs deus: qui cuncta.
Sũme deꝰ clementie: mũdiq̃ factor.
Aurora iã ſpargit polũ: terris dies.
O lux beata trinitas: ⁊ principalis.
Conditor alme ſiderum. eterna lux.
Verbũ ſupernum prodiens: a patre.
Vox clara ecce intonat: obſcura q̃q̃.
Veni redēptor gētiũ: oſtēde ꝑtũ vgīs.
Chriſte redēptor gentiũ: ex pr̄e prīs.
A ſolis ortꝰ cardine: ad vſq̃ terre li.
Nũciũ vobis fero de ſupernis: natꝰ.
Hoſtis herodes ipie: xp̄m venire q̃d.
Aue maris ſtella: dei mater alma.
Quem terra põthus ethera: colunt.
O glorioſa dña excelſa ſupra ſidera.
Ad chorus vatũ: venerandus olim.
O q̃ glorifica luce coruſcas: ſtirps da.
Martyris ecce dies agathe: vginis.
Chriſte ſanctorũ: decus atq̃ virtus.
Iam xp̄e ſol iuſticie mētis de hiſcāt.
Audi benigne conditor nr̄as preces.
Clarũ decus ieiunij: mõſtrat orbis.
Ex more docti myſtico: ſeruemus.
Dicamus oēs cernui: clamemꝰ atq̃.
Vexilla regis ꝓdeunt: fulget crucis.
Pāge lingua glioſi: pliũ certaminis.
Luſtra ſex qui iam peracta: tempus.
Chorus noue hierlm: noua melos.
Rex eterne dñe: rerũ creator omniũ.
Aurora lucis rutilat: celũ laudibus.
Ad cenã agni ꝓuidi: ⁊ ſtolis albis cã.
Eterne rex altiſſime: redēptor ⁊ fide.
Ieſu nr̄a redēptio: amor ⁊ deſideriũ.
Veni creator ſpūs mētes tuorũ viſita
Iã xp̄s aſtra aſcēderat: regreſſus vñ.
Beata nobis gaudia: anni reduxit.
Pāge lingua glioſi: corpis myſteriũ.
Sacris ſolēnijs: iuncta ſint gaudia.
Vt queāt laxis: reſonare fibris: mira.
O nimis felix meriti celſi: neſciēs la.
Felix per oēs feſtũ mundi cardines.
Aurea luce ⁊ dcore roſeo: lux lucis ⁊ oē.
Doctor egregie paule mores inſtrue.
Tibi xp̄e ſplendor patris: vita virtꝰ.
Chriſte ſanctorũ: decus angelorum.
Chriſte redēptor oīz: ꝯſerua tuos fa.
Ieſus ſaluator ſcl'i: redemptis ope.
Rex xp̄e martini decus: hic laus tua.
Martine par apl'is: feſtum colētes.
Exultet celũ laudibꝰ: reſultet terra.
Eterna xp̄i munera: apoſtolorũ glīa.
Sctõꝝ meritꝭ iclita gaudia: pāgamꝰ.
Rex glioſe martyrũ: corona ꝯfitētiũ.
Deꝰ tuorũ militũ: ſors ⁊ corona ꝓmiũ
Martyr dī q̃ vnicũ: prīs ſeq̄ndo filiũ.
Iſte confeſſor domini ſacratus.
Ieſu corona vginũ: quē mater illa cõ.
Virginis ꝓles opifexq̃ mr̄is: vgo quē
Vrbs btā hierlm: dicat pacis viſio.

Compluti Anno. M.D.XXVI.

UVA. BHSC. IyR_124_2

Hujus Liagm...

Hujus libri est hunc Hujus l

Orationis ad plenum

hyjo karisimo señor padre mas

karisimo señor padre mas

karisimo señor padre la causa de mi escrebir es por causa de dineros que stoy con mucha necesidat

mi leal amigo que el libro

alla tema ... luego quien

por onum...

de la llave tenemos ...

no lo ...

i consejera ... dar mi ...

en tres ... ayaliba

... pagar ...

alladur mulio priente

qualquiera ... tuviera

pudo ... muy humilmente

que ... mui ...

... alloras

... saber que ...

... muriel ...

... sabidas

... mi ...

UVA. BHSC. IyR_124_2